

أحكام الجنائز وما يتعلق بها
ஐனாஸா பற்றிய சட்டங்களும்
அதனோடு தொடர்புடைய
அம்சங்களும்

إعداد :
محمد الياس آدم

التأمية

ஐனாஸா பற்றிய சட்டங்களும்
அதனோடு தொடர்புள்ள
அம்சங்களும்

أحكام الجنائز

தாமிலி

தொகுப்பும், மொழி பெயர்ப்பும் :
முஹம்மத் இய்யாஸ் (நஸீமி)

பயற்பார்க்கை: இஸ்லாமிய அலுவல்களுக்கான அமைச்சு, சனாதி அரேபியா
பெயர்ப்பீடு: அமைப்பு வழிகாட்டல்களுக்கான கூட்டுறவு மையம், கஸ்தானா,
றியாத், சவுதி அரேபியா.

ح) المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد بسلطنة، ١٤٣٣ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

ادم ، محمد الياس

أحكام الجنائز وما يتعلق بها / تاميلي / محمد الياس

ادم - الرياض ، ١٤٣٣ هـ

١٨٨ ص : ١٢ × ١٧ سم

ردمك : ٤-٣٩-٨٧١-٩٩٦٠-٩٧٨

١- الجنائز ٢- الأحكام الشرعية أ- العنوان

١٤٣٣/٨٥٣٠

ديوي ٢٥٢،٩

رقم الايداع: ١٤٣٣/٨٥٣٠

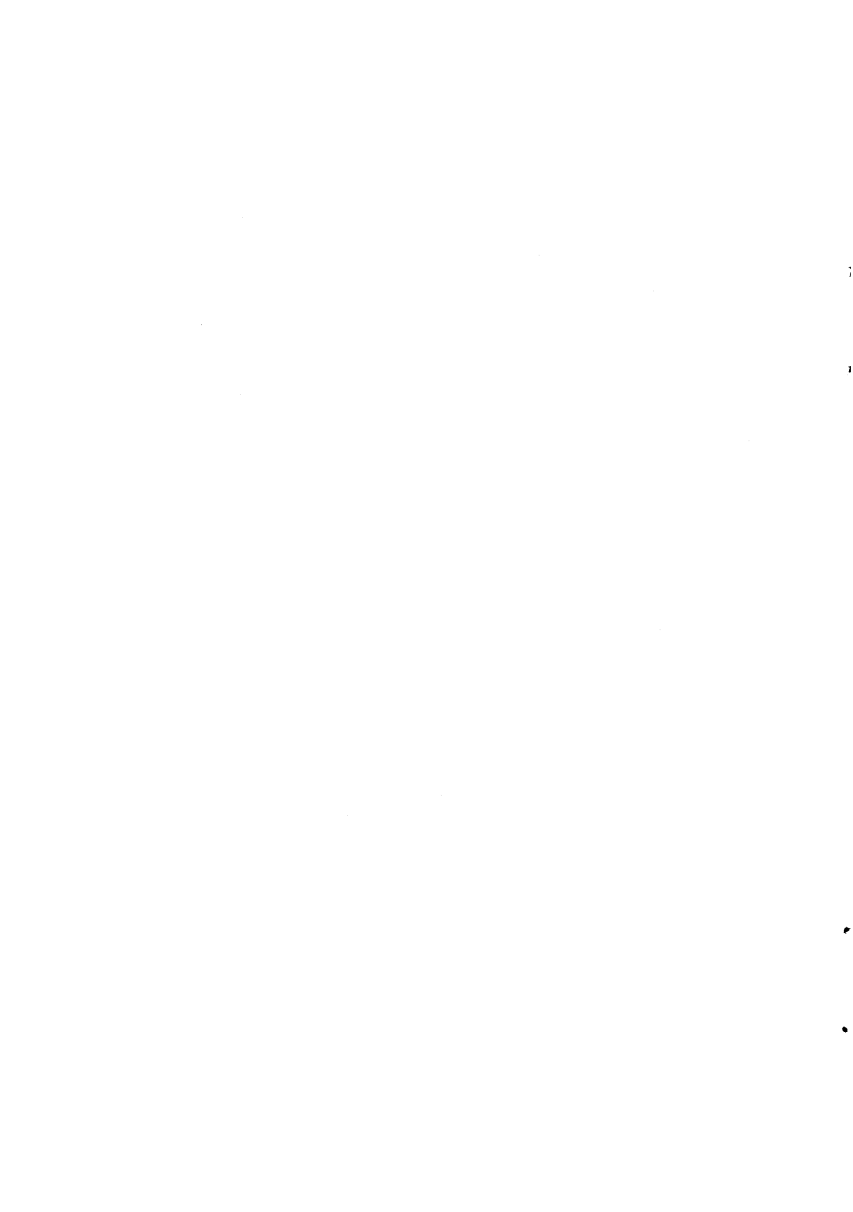
ردمك: ٤-٣٩-٨٧١-٩٩٦٠-٩٧٨

பொருளடக்கம்

முன்னுரை.....	1
மரணம் பந்தி இஸ்லாம்	4
‘ஸக்ரத்துல் மவ்த்’ எனும் மரண அவஸ்தை.....	16
நோயாளியைத் தரிசித்தல்.....	20
நோயுற்றவர்களுக்கு மருந்து செய்தல்.....	24
விலக்கப்பட்டவற்றைக் கொண்டு மருந்து செய்தல்.....	24
தாயத்துக் கட்டுதல்.....	27
மரண வேளையில் இருப்பவருடன் நடந்து கொள்வதெப்படி?.....	28
தனக்கு மரணம் வர வேண்டுமெனப் புலம்புதல்.....	31
மரணத் தறுவாயில் இருப்பவருடைய வலிய்யத்.....	33
மரணித்தவருக்கு அவரைச் சூழ உள்ளோர் முதலில் செய்ய வேண்டியவை	35
கடன்பட்ட நிலையில் மரணிப்பவரின் நிலை.....	38
மரணித்தவரின் உறவினர் செய்யக் கூடாதவை.	41
உயிர்களைத் தீயிலிட்டு எரிக்கக் கூடாது.....	46
மரணித்தவர் பற்றி மக்கள் நல்லது கூறல்	46
மரணித்தோரைத் தூற்றாதீர்கள்!.....	49

ஜனாஸா பற்றிய சட்டங்களும், அதற்காக நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைகளும்.....	50
குளிப்பாட்டுவோர்க்குக் கிடைக்கும் உயரிய நன்மைகள்.....	51
ஜனாஸாவைக் குளிப்பாட்ட முன் கவனிக்க வேண்டியவை	51
ஜனாஸாவைக் கபனிடும் போது கவனிக்க வேண்டியவை.....	60
ஜனாஸாவைச் சமந்து செல்லலும், அதனைப் பின் தொடர்தலும்.....	65
ஜனாஸாவைத் தொழ வைத்தல்.....	84
இவர்கள் மீதும் ஜனாஸாத் தொழுகை நடாத்தலாம்.....	75
முனாபீக்குகள் எனும் நயவஞ்சகர்கள்.....	81
ஜனாஸாத் தொழுகையை எவ்வாறு நிறைவேற்ற வேண்டும்?	84
மக்பராவில் ஜனாஸாத் தொழுகையை நிறைவேற்றுதல்	91
ஜனாஸாவை அடக்கம் செய்தலும், அதனோடு தொடர்புள்ள வீடியங்களும்.....	95
ஜனாஸாவை இரவில் அடக்கம் செய்தல்.....	103
அடக்கஸ்தலத்தில் உபதேசம் செய்தல்.....	105
ஜனாஸாவின் உறவினர்களுக்கு ஆறுதல் கூறுதல்	109
முஸ்லிம்களின் குழந்தைகள் இறந்து விட்டால்.....	111
இணைவைப்போரின் குழந்தைகள்.....	112
கப்ருகளை ஸீயாரத் செய்தல்	118

பெண்களும், கப்ர் ஸீயாறத்தும்.....	120
கப்ருகளைத் தரிசிக்கும் போது ஏற்படும் மார்க்கத்திற்கு முரணான சீல வீடயங்கள்	125
கப்ருகளை வணக்கஸ்தலமாக ஆக்கிக் கொள்ளல்.....	129
கணவனை இழந்த ஒரு பெண்ணுக்குரிய சட்டங்கள்	134
இத்தா எவ்வாறு அனுஷ்டிக்க வேண்டும்?	111
ஐனாஸாவுக்குப் பயனளிக்கக் கூடிய நற்கிரீயைகள்.....	138
ஒரு மு:மீனைச் சென்றடையக் கூடிய நற்கருமங்கள்.....	138
வயிற்றில் குழந்தையுடன் மரணிக்கும் தாய்.....	149
ஒருவனின் இறுதி முடிவு நல்லதாக அமைவதற்குரிய அடையாளங்கள்	152
கப்ர் எனப்படும் மண்ணறை வாழ்வு பற்றி.....	160
நரக வேதனையின் கொடூரம்.....	166
தவ்பாவின் அவசியமும், முக்கியத்துவமும்.....	171
ஒருவனின் இறுதி முடிவு மோசமானதாக அமைவதற் குரிய காரணிகள்.....	176
உஷாத்துணை நூல்கள்.....	177

முன்னுரை

மனிதர்களுட்பட அனைத்து ஜீவராசிகளையும் படைத்த ஒரே இறைவனான அல்லாஹ் மிகவும் உயர்ந்தவன். வாழ்வையும், மரணத்தையும் மனிதர்களைப் பரீட்சிப்பதற்காகவே படைத்த அந்த அல்லாஹ்வுக்கே புகழனைத்தும். இறுதித் தூதராகவும், மனிதர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும் அல்லாஹ்வால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் மீதும், அவர்களைச் சார்ந்த அனைவர் மீதும் என்றென்றும் ஸலவாத்தும், ஸலாமும் உண்டாவதாக।

‘ஜனாஸா பற்றிய மார்க்க விளக்கங்களும், அதனோடு தொடர்புள்ள வீடயங்களும்’ எனும் இந்நூல் வெளிப்பார்வைக்கு, ஜனாஸா பற்றிய சட்டங்களை மாத்திரம் குறிப்பிடுகின்றதோ என ஆரம்பத்தில் ஒருவர் கற்பனை பண்ணலாம். எனினும், அது அவ்வாறன்று. ஆரம்பத்திலிருந்து இறுதிவரை இந்நூலை வாசிக்கும் ஒருவர், அது எந்தளவுக்கு வீரீவானது, என்பதை இலகுவில் புரிந்து கொள்வார். ஏனெனில், தலைப்பை நோக்கும் போது, சுருக்கமானது போன்று தென்பட்டாலும், அது ஜனாஸா பற்றி மாத்திரம் குறிப்பிடாமல், அதனோடு தொடர்புள்ள பல்வேறுபட்ட வீடயங்களையும் எமக்குத் தெளிவு படுத்துவதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

மரணித்து விட்ட ஒரு முஸ்லிமை ‘ஜனாஸா’ என்ற பதம் குறிக்கின்றது. அத்தோடு, மரணம் பற்றிய இஸ்லாமியக் கண்ணோட்டம், ‘ஸக்ரத்துல் மவத்’ எனும் மரண அவலத்தை, ஒரு முஸ்லிம் நோய்வாய்ப்பு படல், நோயாளியை நலம் விஷாரித்தல், மரணத்திற்கு முன்னர் அவன் தன்னை

வீணார்த்தல், மரணத்திற்கு முன்னர் அவன் தன்னை எவ்வாறு தயார் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், மரணத்தின் பின்னர் அவனுக்கு நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய குளிப்பாட்டுதல், கபனிடல், தொழ வைத்தல், அடக்கம் செய்தல் போன்ற கடமைகள், அடக்கம் செய்த பின்னர், அவனது உறவினர்களால் அவனுக்கு மேற்கொள்ளப் படவேண்டிய வீடயங்கள், 'த.ஸீயா' எனும் ஆறுதல் கூறுவது பற்றிய சட்டங்கள், அடக்கஸ்தலங்களோடு தொடர்புள்ள சட்ட விளக்கங்கள், கப்ருகளைத் தரிசிக்கும் போது நாம் செய்ய வேண்டிய மற்றும் செய்யக் கூடாத வீடயங்கள், கணவனை இழந்த ஒரு பெண்ணின் இத்தா எவ்வாறு அமைய வேண்டும், ஜனாஸாவை அடக்கம் செய்த பின்னர் அதனைச் சென்றடையும் நற்கிரீயைகள், ஒரு மனிதனின் இறுதி முடிவு நல்லதாக அமைவதற்குரிய அடையாளங்கள், சீலரின் இறுதி முடிவு தீயதாக அமைவதற்குரிய காரணங்கள், மண்ணரை வாழ்வு, நரகின் கொடூரம், தவ்பாவின் அவசியமும், முக்கியத்துவமும் போன்ற பல் வேறுபட்ட வீடயங்கள் பற்றியும் தகுந்த ஆதாரங்களுடன் இந்நூல் தெளிவு படுத்துகின்றது.

இதே தலைப்பில் ஆங்காங்கே சில நூற்கள் தமிழில் மொழி பெயர்த்து அல்லது தொகுத்து வெளியிடப்பட்டிருந்தாலும், அவை யாவும் ஜனாஸா பற்றிய வீடயங்களை மாத்திரம் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவதோடு நிறைவு பெற்று வீடுகின்றது.

எனவே, ஜனாஸா பற்றி மாத்திரமின்றி, அதனோடு தொடர்புள்ள பல்வேறு வீடயங்களையும் நாம் அறிந்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இங்கு எமக்கு ஏற்படுகின்றது. இந்த அவசிய

யத்தைக் கருத்திற் கொண்டே, பல்வேறுபட்ட மார்க்க அறிஞர்களின் அறபு மொழியிலான நூற்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அடியேன் இந்நூலைத் தொகுத்து (தமிழில்) உங்கள் முன் சமர்ப்பித்துள்ளேன்.

என்னும், அல்லாஹ் ஒருவன் மாத்திரமே அனைத்திலும் பூரணத்துவம் பெற்றவன். 'மனிதர்கள், அவர்கள் எத்தகைய தரத்தினை உடையவர்களாக இருந்தாலும், தவறிழைக்கக் கூடியவர்கள்' என்ற அடிப்படையில், அடியேனுக்கும் சீல வேளை ஆங்காங்கே சீல வழி நடுவல்கள் நிகழ்ந்திருக்கலாம். அவ்வாறிருப்பின், வாசகர்களாகிய நீங்கள் தயவு கூர்ந்து அதுபற்றி எமக்கு அறியத்தந்தால், நாம் உங்களுக்கு நன்றியுடையவர்களாக இருக்கும் அதே வேளை, அடுத்த பதிப்பில் அத் தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்வதற்குரிய ஒரு வாய்ப்பாகவும் அது அமையும்.

நூலின் பக்கங்கள் அதிகரித்து வீடும் என்ற அச்சத்தால், இந்நூலில், குர்ஆன் மற்றும் ஹதீஸ்களில் வரக்கூடிய சீல பிரார்த்தனைகள், மற்றும் அல்குர்ஆன் வசனங்களை அறியில் குறிப்பிடுவதைத் தவிர்த்துள்ளேன்.

இறுதியாக, இந்நூலை அழகிய முறையில் வெளியீடுவதற்கு ஆலோசனைகளையும், ஒத்துழைப்புகளையும் எனக்கு வழங்கி உதவிய அனைத்து சகோதரர்களுக்கும் அடியேனின் இதயபூர்வமான நன்றிகளைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

வாஷிங்டன் த.:வானா அனில் ஹம்து லில்லாஹி றப்பில் ஆலமீன் ।

என்றும் இறையருளை நாடி நிற்கும்,
ஏ.எல். முஹம்மத் கீய்யாஸ் (நவீயி)

மரணம் பற்றிய இஸ்லாமியக் கண்ணோட்டம்

நடக்கவோ, பேசவோ, இலகுவில் எதனையும் உணர்ந்து கொள்ளவோ முடியாத, மிகவும் பலவீனமான தொரு நிலையில், உலகில் பிறந்த மனிதனுக்குள் படிப் படியாக அனைத்து ஆற்றல்களையும், திறமைகளையும் ஏற்படுத்தி, இறுதியில் அழகிய உருவில் அவனை வடிவமைத்த அல்லாஹ்வுக்கே அனைத்துப் புகழும் உரீத்தாகட்டும்! அல்ஹம்துலில்லாஹ்!

உலகில் அனைத்து வஸ்துக்களையும் விட உயர்வான ஒரு படைப்பாக, மனிதனை அல்லாஹ் படைத்து, அவனுக்குப் பகுத்தறிவைக் கொடுத்து கௌரவித்ததோடு, அழகானதொரு அமைப்பையும் அவனுக்கு வழங்கி, பூமியில் தனது பிரதிநிதியாகவும் அவனை ஆக்கியுள்ளான். இவ்வளவையும் செய்து கொடுத்த அல்லாஹ்வுக்கு எந்தளவுக்கு நன்றியுள்ளவனாக, மனிதன் இருக்கின்றான், மேலும் எந்தளவுக்கு நற்கருமங்களை மேற்கொள்கின்றான், என்பதைச் சோதிப்பதற்காகவே, அவனை இவ்வுலகில் படைத்ததாகப் பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனங்களில் அல்லாஹ் குறிப்பிடுகின்றான் :

" الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا "

'உங்களில் எவர் செயல்களில் மிக்க அழகானவர், என் பதில் உங்களைச் சோதிக்கும் பொருட்டே அவன் வாழ்வையும், மரணத்தையும் படைத்திருக்கின்றான்'

(அல்முல்க் 67 : 2)

" إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ "

“நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதர்கள் மீது பேரருள் உடையவன். எனினும் மனிதர்களில் பெரும்பாலானோர் நன்றி செலுத்த மாட்டார்கள்’

(அல் மு:மின் - 40 : 61)

மேலும் பயம், பசி பட்டினி மற்றும் பணம், உயிர் ஆகியவற்றில் ஏற்படும் குறைபாடு என்பவற்றைக் கொண்டு எம்மைச் சோதிப்பதாகவும், அதில் பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பவர்களுக்கே நன்மாராயமும், வெற்றியும், இறையருளும் கிட்டுமெனவும் அல்லாஹ் அல்குர்ஆனில் பிற்தோர் இடத்தில் குறிப்பிடுகின்றான்.

ஒருவனின் வாழ்வில் ‘அல்லாஹ்வுக்காக’ என்ற தூய எண்ணத்தோடு மேற்கொள்ளக்கூடிய அனைத்து நற்கிரியைகளும், **இபாதத்** எனும் வணக்கமாகவே கருதப்படுகின்றன. எனவே, உலகில் மனிதன், வீணுக்காகப் படைக்கப் படவில்லை, ஒரு நோக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்தே உருவாக்கப்பட்டுள்ளான், என்பதை இதனூடாக எம்மால் விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது. பின்வரும் மறைவசனம் இதனை எமக்குத் தெளிவு படுத்துகின்றது.

" أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ "

‘நிச்சயமாக, நாம் உங்களைப் படைத்ததெல்லாம் வீணுக்காக என்றும், நீங்கள் நம்மிடம் மீண்டும் கொண்டு வரப்படமாட்டீர்கள், என்றும் எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றீர்களா?’

(அல் மு:மினான் 23 : 115)

‘மனிதர்களையும், ஜின்களையும் என்னை வணங்குவதற்
காகவேயன்றி நான் படைக்கவில்லை’ என்று பிறீதோர்
இடத்தில் அல்லாஹ் குறிப்பிடுகின்றான்.

எனினும் மனிதன், தான் படைக்கப்பட்ட இந்த உன்னத
மான நோக்கத்தை மறந்து, தான் செல்ல வேண்டி இருக்
கின்ற நீண்ட பயணத்திற்குத் தேவையான கட்டுச் சாதனங்
களைத் தயார்படுத்திக் கொள்வதையும் கவனத்திற் கொள்
ளாமல், நிறந்தறமற்ற, அற்ப உலக இன்பங்களிலும், மாயை
களிலும் திளைத்திருக்கின்றான்.

அத்தோடு அவன், ‘தன்னைப் படைத்த தனது எஜமான
னாகிய, அல்லாஹ்வுக்கு மாத்திரமே அடிமை’ என்பதையும்
மறந்து, தனது மனோ இச்சைகளுக்கு அடிமையாகி
வீட்டான். உலகம் வெறுமனே நீண்ட பயணத்தின் போது
களைப்பை ஆற்றிக் கொள்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு
சத்திரம் போன்றது, என்பதையும் அவன் நினைவிற் கொள்ள
வில்லை. சதாவும் தீயவற்றிற்கே வழி காட்டிக் கொண்டி
ருக்கும் ஷைத்தானின் பிடியில் சீக்கித் தவிக்கின்றான்.
ஒருபுறம் ஷைத்தானினதும், மறுபுறம் உலகினதும் மாயை
களிலிருந்து தன்னைக் காத்துக் கொண்டு நல்வழி பெறு
வதற்காகவே, அல்லாஹ் இறைத் தூதர்களைத் தேர்ந்
தெடுத்து மனிதர்கள் மத்தியில் அனுப்பினான்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் இதுபற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகின்
றார்கள்:

‘எனக்கும், உலகிற்கும் என்ன தொடர்பு தான் இருக்கின்
றது? தனது களைப்பை ஆற்றிக் கொள்வதற்காக, ஒரு

மர நிழலில் இருந்து விட்டு, மீண்டும் தனது பயணத்தைத் தொடரக் கூடிய ஒரு பிரயாணியைப் போன்று தான் நான் உலகில் இருக்கின்றேன்'

(ஸஹீஹுல் ஜாமிஉ)

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமரைப் பார்த்து, நபி (ஸல்) அவர்கள், 'உலகில் நீர் ஒரு பரதேசியைப் போன்றோ அல்லது ஒரு வழிப்போக்கரைப் போன்றோ இருந்து கொள் வீராக!' எனக் கூறினார்கள். இதனைக் கேட்ட இப்னு உமர் (றஸி) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறி வந்தார்கள் :

'நீ மாலை வேளையை அடைந்து விட்டால், காலைையை எதிர்பார்த்திராதே! காலை வேளையை அடைந்து விட்டால், மாலைையை எதிர்பார்த்திராதே! உனக்கு நோய் வருதற்கு முன், தேகாரோக்கியத்துடன் இருக்கும் போதே அதனைப் பயன் படுத்திக்கொள்! மேலும், உனக்கு மரணம் வருவதற்கு முன்னர், உனது வாழ்நாளைப் பயன் படுத்திக் கொள்!'

(புகாரீ)

மனிதனின் நிலை பற்றி அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது:

"وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَتَعَلَّمَ مَا نُوسُوا بِهِ نَفْسَهُ وَخُنَّ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشَّمَالِ قَعِيدٌ ، مَا يَلْقَظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ"

'நிச்சயமாக, நாம் தான் மனிதனைப் படைத்தோம். அவனது உள்ளத்தில் ஊசலாரும் (நன்மை, தீமை) பற்றியும் நாம் நன்கு அறிவோம். அவனது பிடரி (உயிர்) நரம்பை விட நாம் அவனுக்கு நெருக்கமாக இருக்கின்றோம். வலது பறத்திலும், இடது

புறத்திலும் இரு (வான) வர் அமர்ந்து (அவனது செயல்களை) எடுத்தெழுதிக் கொண்டிருக்கின்றனர். மனிதன் எதைக் கூறிய போதிலும் (அதனை எழுதக்) காத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு கண்காணிப்பாளர், அவனிடம் இல்லாமலில்லை. (அவன் கூறபவை அனைத்தும் உடனுக்குடன் பதியப்படுகின்றது)

(கா.:ப் 50 : 16-19)

அவர்களால், அவனது அனைத்து நடவடிக்கையும் ஒன்று வீடாமல் பதியப்படுகின்றன. இறுதித் தீர்ப்பு நாள் அல்லாஹ் வீன் முன்னிலையில் இப்பதிவேடு நிச்சயமாக சமர்ப்பிக்கப் படும்.

பின்வரும் அல் குர்ஆன் வசனம் இதுபற்றி இவ்வாறு குறிப்பிடு கின்றது.

" قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفْرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرْجُونَ إِلَىٰ عَالِمِ
الْعَذَابِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ "

‘எந்த மரணத்தை விட்டு நீங்கள் விரண்டோடுகின்றீர் களோ, நிச்சயமாக அது, உங்களை வந்தடைந்தே தீரும். பின்னர், மறைவானவற்றையும், வெளிப்படையானவற்றையும் நன்கறிந்தவனாகிய (இறை) வனின் முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தப்படுவீர்கள். அப்போது நீங்கள் செய்து கொண்டிருந் தவற்றை அவன் உங்களுக்கு அறிவிப்பான்’

(அல் ஜும்ஆ - 62 : 8)

‘இச்சைகளை தகர்த்தெறியக்கூடிய (மரணத்) தை அதிக மதிசமாக நினைவு கூறுங்கள்’ என நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

(தீர்மிதி, நஸஃ)

எந்த மரணத்தை விட்டு மனிதன் விரண்டோடினானோ, அந்த மரண மயக்கம் உண்மையாகவே, அவனை வந்தடைந்து விட்டது. மரணிக்கும் போது அவனுக்கும், மறுமைக்குமிடையில் போடப்பட்டிருந்த தீரை இத்தோடு நீக்கப்படுகின்றது. தான் மரணித்து விட்ட பிறகு, ஒருவன் வீரும்பினாலும், வீரும்பாவீட்டாலும் ஒருபோதும் இவ் வுலகிற்குத் திருப்பி அனுப்பப் படுவதில்லை. பின்வரும் மறைவசனங்கள் இதனைத் தெளிவு படுத்துகின்றன.

" حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ، لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ ، كَلَّا ۗ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا ۗ "
 " وَلَنْ يُؤَخَّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا " "

“அவர்களில் ஒருவருக்கு மரணம் வந்து விடுமானால் (அவன் தன் இராட்சகனிடம்) என் இராட்சகனே! என்னை (உலகிற்குத்) திருப்பி அனுப்பி விடுவாயாக!, எனக் கூறுவான். நான் விட்டு வந்த (அந்த உலகத்) தில் (இனி) நல்ல காரியங்களையே நான் செய்து கொண்டிருப்பேன், என்று அவன் கூறுவான். (எனினும் அது ஆகக் கூடிய காரியம்) அன்று. அவன் கூறக் கூடியது வெறும் வார்த்தையே (யன்றி வேறில்லை)’ (அல் மு:மீனான் 23 : 99-100)

‘இன்னும் அல்லாஹ் எந்த ஆத்மாவையும், (அதற்குரிய தவணை வந்து விட்டால்), (அதனைப்) பிற்படுத்தவே மாட்டான்’ (அல் முணாபிகூன் 63 : 11)

உலகின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டு, மறுமையை நோக்கிப் பயணித்த அதாவது மரணத்தைத் தழுவின ஒருவர், ஆவீ

வடிவத்திலோ அல்லது வேறொருவரின் உருவிலோ ஒரு போதும் இவ்வுலகிற்குத் திரும்பி வர முடியாது. ஏனெனில், அவனைப் படைத்த அவனது சீருஷ்டி கார்த்தாவாகிய அல்லாஹ், அவனது உயிரைத் தன்னிடம், தடுத்து நிறுத்தி வைத்துக் கொள்கின்றான். இதனைப் பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனம் எமக்குத் தெளிவு படுத்துகின்றது.

“...எவை மீது மரணம் வீதியாக்கப் பட்டு விட்டதோ, அவற்றைத் தன்னிடம் நிறுத்தி வைத்துக் கொள்கின்றான்...” (39 : 42)

ஆல்கள் மற்றும் பேய், பிசாசுகள் பற்றிய கோட்பாட்டை இவ் வசனத்தின் மூலம் இஸ்லாம் முற்றாக மறுத்துரைக்கின்றது.

எனவேதான், இக்குறுகிய கால எல்லைக்குள் புண்ணிய கருமங்களையும், நற்கிரீயைகளையும் அதிகமதிகமாகச் சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டும். தான் உலகில், அணுவள வேணும் நன்மை அல்லது தீமை எதனைச் செய்திருந்தாலும் இறுதித் தீர்ப்பு நாளில், அதனை நிச்சயமாக, மனிதன் கண்டு கொள்வான்.

" فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ "

‘எவர் ஓர் அணுவளவேனும் நன்மையைச் செய்தாரோ, அவர் (மறுமையில்) அ (தன் பய)னைக் கண்டுகொள்வார். மேலும் எவர் ஓர் அணுவளவேனும் தீமையைச் செய்தாரோ, அவரும் அத (ன் பய)னைக் கண்டு கொள்வார்’

(அல் ஜில்ஜால் 99 : 7-8)

எனவே, நாம் அல்லாஹ்வுடைய திருப்தியைப் பெற்ற, உண்மை முஸ்லிம்களாகவே மரணிக்க வேண்டும். எமது இறுதி முடிவும் நல்லதாக அமைய வேண்டும்.

"الَّذِينَ تَتَوَقَّأُهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ اِخْلَوْا الْجَنَّةَ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ"

“அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், நல்லவர்களாக இருக்கும் நிலையில் மலக்குகள் அவர்களுடைய உயிர்களைக் கைப்பற்றுவார்கள். அவர்களிடம் ‘ஸலாமுன் அலைக்கும்’ (உங்களுக்கு சாந்தி உண்டாவதாக!) நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்த (நல்லமல்களின்) காரணமாக, சவனபதியில் பிரவேசிப்பீர்கள்! என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்”

(அந் நஹல் - 16 : 32)

மரணத்திற்குப் பொறுப்பாக நியமிக்கப் பட்டுள்ள மலக்கு (வானவர்), மனிதனை நிறந்தர உலகிற்கு அழைத்துச் செல்வதற்கு வந்து விட்டால், அவரோடு அவன் சென்றுதான் ஆகவேண்டும். சாக்குப் போக்குச் சொல்லி ஒருபோதும் அவரிடமிருந்து எவரும் தப்பித்துவிட முடியாது. உயிர்களைக் கைப்பற்றுவதற்குரிய அனைத்து அதிகாரங்களையும் வழங்கிய பின்னரே அல்லாஹ் அவர்களை இவ்வையகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கின்றான். அதனால், அவரை எந்த ஒரு சக்தியாலும் தடுத்து நிறுத்தி விட முடியாது.

பலரையும் பல்வேறுபட்ட இடங்களிலிருந்து, ஒரே வேளையில் அழைத்துச் செல்லும் அளவிற்கு சக்தி பெற்றவர். உலகில் அன்றாடம் இந்த விடயம் நடைபெற்று வருவதை நாம் கண் கூடாகக் காண்கின்றோம்.

" قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ "

“ஆகவே, (நபியே) நீர் கூறுவீராக, உங்களுக்கென நியமனம் செய்யப் பட்டிருக்கும் ‘மலக்குல் மவ்த்’ (ஆகிய வானவர்) தான் உங்களுடைய உயிரைக் கைப்பற்றுவார். பின்னர், (மீண்டும் உயிர் கொடுக்கப் பட்டு) உங்கள் இரட்சகனிடமே நீங்கள் திருப்பிக் கொண்டு வரப் படுவீர்கள்”

(அல் ஸஜ்தா - 32 : 11)

எனவே, மரணம் என்பது, இறை அத்தாட்சிகளில் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். மனிதர்கள் உட்பட அனைத்து ஜீவராசிகளும் இதனைச் சுகித்தே தீர வேண்டும். பின்வரும் மறை வசனங்கள் இதனையே தெளிவு படுத்துகின்றன.

" كُلُّ نَفْسٍ ذَائِكَةُ الْمَوْتِ "

‘ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் மரணத்தைச் சுகித்தே தீரும்’

(ஆல இம்ரான் - 3 : 185)

" كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ، وَيَبْقَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. "

‘பூமியின் மீதுள்ள அனைவருமே அழிந்து போகக் கூடியவர்கள். எனினும், கண்ணியமும் பெருமையும் பொருந்திய உமது இரட்சகனின் முகம் மாத்திரம் (அழியாது) நிலைத்திருக்கும்’

(அர் ரஹ்மான் 55 : 26 - 27)

மேலும், இரு சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு மனிதனின் ஆத்மா அல்லாஹ்வால் கைப்பற்றப் படுகின்றது. தூங்கும் போதும், உலகை விட்டு விடை பெறும் போதும், அவனது ஆத்மா

உடலை விட்டும் பிரிந்து செல்கின்றது. இது பற்றி அல் குர்ஆன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது:

" اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلِ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ "

'உயிர்களை, அவை மரணிக்கும் போதும், மரணிக்காமல் நித்திரையில் இருக்கும் போதும் அல்லாஹ்வே கைப்பற்றுக்கின்றான். எவை மீது மரணம் வீதியாக்கப் பட்டு விட்டதோ, அவற்றைத் தன்னிடம் நிறுத்தி வைத்துக் கொள்கிறான். ஏனையவற்றை, அவற்றிற்கென்று நிர்ணயிக்கப் பட்ட காலம் வரும் வரை (உயிர் வாழ்வதற்காக) அவன் அனுப்பி வைக்கின்றான். சிந்திப்போர்களுக்கு நிச்சயமாக இதில் படிப்பினைகள் இருக்கின்றன'

(அல் Zஸூர் - 39 : 42)

தூக்கத்தின் போது, மனிதனின் உயிரைக் கைப்பற்றி விட்டு, வீளிக்கும் போது அவனது உடலுக்கு, கைப்பற்றிய அந்த உயிரை மீண்டும் திருப்பி அனுப்பாமல், தன்னிடம் அப்படியே தடுத்து வைத்துக் கொண்டு விட்டால், அவனது நிலை என்ன ஆவது? இரவில் தூங்கச் செல்ல முன், சந்தோஷமாகத் தன் நெருங்கிய உறவினர், நண்பர்களுடன் சிரித்துக் கதைத்துக் கொண்டிருந்த அவனது உடல், காலையில் உயிற்ற சடலமாகக் கிடக்கின்றது.

இதனால் தான், மனிதனுக்கு ஏற்படும் ஆழ்ந்த தூக்கத்தைச் சீல அறிஞர்கள், 'சீறு மரணம்' என்றழைக்கின்றார்கள். இரவில் தூங்கச் சென்ற எத்தனையோ போர்,

காலையில் தமது படுக்கையில் உயர்ந்த வெறும் சடல
மாகக் கிடப்பதை, அன்றாடம் நாம் கேள்விப் படுகின்றோம்.

இதனை வைத்தே, சீந்திப்பவர்களுக்கு இதில் மிகப்
பெரும் படிப்பினை இருப்பதாக அல்லாஹ் குறிப்பிடுகின்
றான். நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் கூட, இந்த விடயத்தில்
எமக்கு சிறந்த முன்மாதிரியாக இருந்துள்ளார்கள். இது பற்றி
அவர்கள் எமக்குப் பின்வருமாறு அறிவுரை கூறியுள்ளார்கள்:

‘உங்களில் எவரேனும் தூங்குவதற்காகத் தன் படுக்
கைக்குச் செல்லும் போது, அவர் தன் படுக்கையைத் தட்டி
வீட்டுப் பின்வருமாறு பிரார்த்திக்க வேண்டும்:

"بِسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنِيَّ وَيَا أَرْفَعُهُ ، إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَارْحَمْنَا
وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ"

‘பிஸ்மிக் றப்பீ வழி: த்து ஜன்பீ வபிக் ஆப்உஹ், இன்
அம்சக்த நப்ஸீ பர்ஹம்ஹா, வஇன் ஆஸ்லத்தஹா
பஹ்பழஹா, Bபீமா தஹ்பமு Bபீஹி இபாதகஸ் ஸாலிஹீன்
(புகாரீ, முஸ்லிம்)

‘எனது இரட்சகனே! உனது பெயரைக் கொண்டே எனது
உடம்பைக் கிடத்துகிறேன். மேலும், உன்னைக் கொண்டே
அதனை எழுப்புகிறேன். எனது உயிரை நீ (உன்னிடம்)
பிடித்து வைத்துக் கொண்டு விட்டால், அதற்கு நீ அருள்
புரிவாயாக! (அவ்வாறின்றி), மீண்டும் அதனை நீ என்னிடம்
திருப்பி அனுப்பி விட்டால், உனது நல்லடியார்களைப்
பாதுகாப்பது போன்று அதனையும் நீ பாதுகாப்பாயாக! ’

இப்பிரபஞ்சத்தை அரசாளக்கூடிய மிகப் பெரியதொரு சக்தி உண்டென்பதையும், இந்த மரணம் எமக்கு மிகத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றது. இதனை உலகிலுள்ள எந்த ஒரு ஆத்மாவும் மறுக்கவோ அல்லது மறைக்கவோ முடியாது. மரணம், எதற்கும் எவருக்கும் ஒருபோதும் பயப்படுவதில்லை. எத்துணை பெரிய சர்வாதிகாரியாக இருந்தாலும், இதன் கோர்ப் பிடியிலிந்து எவரும் தப்பி விட முடியாது. இதற்கென்று, எந்த ஒருவருக்கும் ஒரு குறிப் பிட்டதொரு வயதெல்லை கிடையாது. நாம் எந்த வயதினையுடையவர்களாக இருந்தாலும், எந்த சந்தோஷ நிலையில் இருந்தாலும், மரணம் வந்து எம்மை அழைக்கும் போது, அனைத்தையும் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, அல்லது அப்படியே வைத்து விட்டு, உடனே நாம் சென்று விட வேண்டும்.

இந்த அடிப்படையில் தான், 'அகால மரணம்' (குறித்த நேரத்திற்கு முந்திய திடீர் மரணம்) என்ற சொற்பிரயோகம் இஸ்லாமிய அகராதியில் கிடையவே கிடையாது, என்று சொல்கின்றோம். காரணம், மரணத்திற்கென்று குறித்த தொரு வயதெல்லையோ அல்லது, கால நேரமோ எதுவுமே வறையறுக்கப் படவில்லை. அப்படி இருந்தாலும் அது பற்றிய அறிவு அல்லாஹ்வீடம் மாத்திரமே உண்டு. ஏனெனில், ஒரு மனிதன் உலகில் இவ்வளவு காலம் தான் வாழ்வான், என்று எவராலும் வறையறுத்துக் கூற முடியாது.

"وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرَطُونَ"

‘முடிவாக, உங்களில் எவருக்கேனும் மரணம் வந்து வீடுமானால், அவரை நம்முடைய தூதர்கள் இறக்கச் செய்கின்றனர். அவர்கள் (கைப்பற்றிய உயிரை எங்கு சேர்த்து வைக்க வேண்டுமோ, அங்கு சேர்த்து வைப்பதில்) எக் குறையும் செய்யமாட்டார்கள்’

(அல் அன்ஆம் 6 : 61)

தன்னையும், தன்னைப் படைத்தவனையும் மறந்து, உலக இன்பங்களில் முழுகி இருப்பவர்களுக்குப் படிப்பினை தரக் கூடிய, இதனை வீட சீறந்த ஆசான் உலகில் வேறெதுவுமில்லை. தனது பாவங்களிலிருந்து தவ்பா செய்து மீள்வதற்காக வழங்கப்பட்டிருந்த அவகாசமும் இத்துடன் முடிவடைந்து வீடுகின்றது.

‘ஸக்ரத்துல் மவ்த்’ எனும் மரண அவஸ்தை

" وَجَاءَتْ سُكْرَةَ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ مَا كُنْتُمْ مِنْهُ تَحِيًّا "

‘மரண மயக்கம் மெய்யாகவே வந்து வீடும் பட்சத்தில், (அவனை நோக்கி), நீ எதை வீட்டும் வெருண்டோடிக் கொண்டிருந்தாயோ, அது தான் இதுவாகும், (என்று கூறப்படும்).

(காஃபு- 50 : 19)

மரணத்தின் ஆரம்ப வாயிலான ‘ஸக்ரத்துல் மவ்த்’ எனும் மரண அவஸ்தையை அடையாமல், எவருமே மறுமையை நோக்கிப் பயனிக்க முடியாது.

நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் கூட, (தனக்கு மரணம் நெருங்கிய போது) தனது இரு கரங்களையும் தண்ணீரில் இட்டு, அதனை முகத்தில் தடவிக் கொண்டு, பின்வருமாறு கூறினார்கள் :

'வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறெவருமில்லர். நிச்சயமாக மரணத்திற்கு, 'ஸுகராத்' எனும் (கஷ்டமான) பல நிலைகள் உள்ளன'.

(புகாரீ)

ஒருவருக்கு மரண நேரம் வந்து விட்டால், அதன் அபேஸ்தையிலிருந்து அவர் ஒருபோதும் தப்பித்து விட முடியாது. மேலும், மரண அவஸ்தையின் உண்மை நிலையை அடிகளை அனுபவித்தவர்களைத் தவிர, வேறெவராலும் உணர முடியாது.

" فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُومَ ، وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ "

'(உங்களில் மரணிக்கும் ஒருவரின் உயிர்) அவரது தொண்டைக் குழியை அடைத்து விடுமானால், அவ்வேளையில் நீங்கள் (மரணவேதனையில் சிக்கித் தவிப்பதைப்) பார்க்கின்றீர்கள்'

(அல் வாகிஆ 56 : 83-84)

மரணிக்கும் போது உச்சந்தலை முதல், உள்ளங்கால் வரையுள்ள அனைத்து உறுப்புக்களும் இந்த வேதனையை உணர்கின்றன. மரண வேளையில் ஒருவன் தனது அனைத்து உடலுறுப்புக்களிலுமுள்ள எல்லா சக்திகளையும் படிப்படியாக இழந்து விடுகின்றான். வாய் பேச முடியாது. கண்களால் பார்க்க முடியாது. காதுகளால் கேட்க முடியாது. சுவாசமும் படிப்படியாகத் தடைப்பட்டு விடுகின்றது. இரத்த நரம்புகளும் வீரைத்துத் தளர்ச்சியடைந்து விடுகின்றன. இதனால் ஏற்படும் வேதனையால், முழு உடலுமே வெளிர்ந்து விடுகின்றது. உயிர் உடலை விட்டுப் பிரியும் போது, இரு பாதங்களிலிருந்து ஆரம்பித்து, படிப்படியாக

அனைத்தும் செயலிழந்து வீடுகின்றன. இறுதியில் நாவு, கண்கள் இரண்டும் திறந்த நிலையில், அவனது உயர் உடலை வீட்டுப் பிரிந்து வீடுகின்றது. **கீன்னா வில்லாணி வகீன்னா கிலைஹி நாஜிஷயன்!**

'ஷைத்தான்' எனும் துஷ்டன் அவனோடு பிண்ணிப் பிணைந்து, உள்ளம் முதற் கொண்டு அவனது அனைத்து உறுப்புக்களையும், இறை ஞாபகத்தை வீட்டும் தீசை திருப்பி வீடுகின்றான். ஒரு மனிதன், தேகாரோக்கியத்து டனும், திடகாத்திரமாகவும், நல்ல சீந்தனையுடனும் உலகில் வாழும் போதே, ஷைத்தான் அவனுள் புகுந்து விளையாடுகின்றான், என்றால், அனைத்து சக்திகளையும் இழந்து, மரண வேதனையோடு போராடிக் கொண்டு, மிகவும் பலவீனமான நிலையில் இருக்கும் அவனைத் தீசை திருப்பி வீடுவதற்கு ஷைத்தானுக்கு எவ்வளவு நேர மெடுக்கும்! இப்போதுதான், ஷைத்தான் தனது முழு சக்தியையும் பிரயோகித்து, மனிதனுக்கு ஏற்படும் இந்தப் பலவீனமான நிலையைத் தனக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முற்படுகின்றான்.

ஒரு மனிதன் இறந்தபின், அவனது உடல் தீயிலிட்டு எரித்து சாம்பலாக்கப் பட்டாலும், கொடிய மிருகங்கள் அந்த உடலை முழுமையாக மென்று விழுங்கினாலும், அடக்கப்படாமல் எங்காவது எரியப்பட்டு வீட்டாலும், ஆழ்கடலில் முழுகடிக்கப்பட்டாலும், நிச்சயமாக, அவனது உயர் மீண்டும் அவனது உடலுக்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டு, உலகில் அவன் செய்த அனைத்து நன்மை, தீமைகள் பற்றியும் விசாரிக்கப்படும்.

இது பற்றி அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

‘(முரணீத்த பின்னர், நிச்சயமாக உயிர் கொடுத்து) அவர்கள் மீண்டும் எழுப்பப்படவே மாட்டார்கள், என நிராகரிப்போர் வாதிடுகின்றார்கள். (நபியே) நீர் கூறுவீராக, அவ்வாறன்று, என் இரட்சகன் மீது சத்தியமாக, நீங்கள் (மீண்டும்) எழுப்பப் படுவீர்கள். பின்னர், நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவை களைப் பற்றி நிச்சயமாக அறிவிக்கப் படுவீர்கள். மேலும் அ(வ்வாறு செய்வது அல்லாஹ்வுக்கு மிக்க எளிதான தாதும்’

(அத் தகாபுன் - 64 : 7)

ஒருமுறை, நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு ஜனாஸாவை அடக்கி முடிந்ததும், அங்கிருந்தோரைப் பார்த்துப் பின்வரு மாறு கூறினார்கள்:

‘உங்கள் சகோதரருக்காக (அல்லாஹ்வீடம்) பாவ மன்னிப்புக் கோருங்கள். அவருக்கு உறுதியைக் கொடுக்குமாறு வேண்டிக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், இப்போது அவர் (கடரீல்) வீணாக்கப் படுகின்றார்”

(அபூதாவுத்)

மனிதர்களுட்பட உலகிலுள்ள அனைத்துமே அழியக்கூடியன. அல்லாஹ் ஒருவனைத் தவிர. அவை யாவும் இறுதியில் அவனிடமே திரும்பிச் செல்லக் கூடியன. குறிப்பாக, இரந்த எல்லா மனிதர்களும் நிச்சயமாக, அவனால் உயிர் பெறச் செய்து எழுப்பப் படுவார்கள். இதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை.

உலக வாழ்வில் மனிதன் முன்வைக்கும் ஒவ்வொரு காலடியும், தனது மண்ணரையே நோக்கியே அமைகின்றது.

மரணத்திற்குப் பின்னுள்ள வாழ்வு, இம்மை வாழ்வின் தவிர்க்க முடியாத ஒரு வீளைவாகும். ஏனெனில், அது ஏக இறைவனான அல்லாஹ்வின் வாக்குறுதியாகும். நீதியும், வீவேகமும் அத்தகைய வாழ்வு தேவை, என்பதை எமக்கு உணர்த்துகின்றன.

நோயாளியைத் தரிசித்தல் :

ஒரு முஸ்லிம், நோய்வாய்ப்பட்ட தனது சகோதரனைத் தரிசித்து நலம் விசாரிப்பது இஸ்லாத்தில் மிகவும் வீரும்பட்ட ஒரு செயலாகும். நபி (ஸல்) அவர்களும் இது பற்றிப் பல இடங்களில் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்கள்.

‘ஒரு முஸ்லிம் தனது சகோதரனை நோய் வீணார்க்கச் சென்று, வீடு தீரும்பும் வரை, அவன் சுவர்க்கத்திலிருந்து பறித்தெடுக்கப் பட்ட கனிவார்க்கங்களைச் சுகித்துக் கொண்டிருக்கின்றான்’

(முஸ்லிம்)

‘ஒரு நோயாளியை நலம் வீணார்க்கச் செல்பவரைப் பார்த்து வானத்திலிருந்து ஓர் அழைப்பாளர், ‘நீர் நல்லவராகி விட்டீர், உமது நடையும் நல்லதாகி விட்டது, சுவர்க்கத்தில் உமக்கென்று ஓர் இருப்பிடத்தை ஒதுக்கிக் கொண்டு விட்டீர்! என சப்தமிட்டுக் கூறுவார் என நபியவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

(இப்னு மாஜா)

‘மறுமையில் அல்லாஹ் மனிதனைப் பார்த்து, ஆதமீன் மகனே! நான் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த போது, நீ ஏன்

என்னைத் தரிசிக்கவில்லை? எனக் கேட்பான். அதற்கு அந்த மனிதன், எனது இரட்சகனே! அனைத்துலகங்களினதும் இரட்சகனாகிய உன்னை நான் எவ்வாறு நோய் விஷயாரிப்பேன்? என (ஆச்சரியத்தோடு) கேட்க, அல்லாஹ் அவனைப் பார்த்து, 'எனது ஓர் அடியான் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபோது, நீ ஏன் அவனிடம் சென்று, அவனை நோய் விஷயாரிக்கவில்லை? நீ அவனிடம் சென்று, அவனை நோய் விஷயாரித்திருந்தால், அவனருகில் நீ என்னைக் கண்டிருப்பாய், என்பதை நீ அறியவில்லையா? எனக் கூறுவான்....'

(முஸ்லிம்)

ஒரு நோயாளியை நலம் விஷயாரிக்கச் சென்றால், பின்வருமாறு நாம் அவருக்காகப் பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

" لا بَأْسَ طُهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ "

'வா ப.:ஸ தஹூருன் இன்ஷாஅல்லாஹ்!'

'கவலைப் பட வேண்டாம். அல்லாஹ்வின் நாட்டப்படி, இந்த நோய், உமது பாவங்களிலிருந்து உம்மைத் தாய்மைப் படுத்திவிடும்' (புகாரி)

'நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள், தனது உறவினர்களில் சிலரை நோய் விஷயாரிக்கச் சென்ற போது, தனது வலக் கரத்தால் தடவிக் கொடுத்து விட்டு, அவர்களுக்காகப் பின்வருமாறு பிரார்த்தனை புரிந்தார்கள்:

" اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَأْسَ إِشْفِهِ وَأَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا

شِفَاءَكَ شِفَاءَ لَا يُغَايِرُ سَقَمًا "

‘அல்லாஹும்ம றஔ்ப்பன் னாஸ், அத்ஹிபில் Bப:ஸ, இஷ்பிஹி வஅன்தஷ் ஷாபி, லா ஷிபாஅ இல்லா ஷிபாஉக, ஷிபாஅன் லா யுகாதிரு ஸகமா’

(புகாரீ, முஸ்லிம்)

‘மனிதர்களின் இரட்சகனே! (யா அல்லாஹ்!) (இவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்) இத் துன்பத்தை நீக்கி வீடு, இவரது நோயையும் குணப்படுத்தி வீடு, ஏனெனில், நீயே (மனிதர்களின்) நோயைக் குணப்படுத்துபவனாக இருக்கின்றாய். உன்னையன்றி வேறெவராலும் குணத்தைத் தர முடியாது. எத்தகையதொரு நோயையும் வீட்டுச் செல்லாத ஒரு குணப்படுத்தலாக அது அமைய வேண்டும்’

நோயாளியை நலம் வீஷாரீக்கும் போது. அந்த நோயாளிக்காகப் பின்வரும் துஆவையும் ஓதலாம் :

" أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، أَنْ يَشْفِيَكَ "

‘அஸ்அலுல்லாஹல் அழீம், றஔ்ப்பல் அர்ஷில் அழீம், அன் யஷ்ஃபிக’

‘மகத்துவம் நிறைந்தவனும், மகத்தான அர்ஷின் இரட்சகனுமாகிய அல்லாஹ்வீடம் உனது நோயைக் குணப்படுத்த வேண்டும், என நான் இறைஞ்சுகின்றேன்’

(தர்மீதீ, அப்தாவுத்)

பிறிதொரு முறை நபீ (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கூறினார்கள் :

‘நோயுற்றோரைத் தரிசியுங்கள். பசித்தோருக்கு உணவளியுங்கள். சீறைக் கைதிகளை வீடுவியுங்கள்’ (புகாரீ)

ஒரு நோயாளி எப்போதும், அல்லாஹ்வைப் பற்றி நல்லெண்ணம் கொள்வதோடு, அவனது வீதியைப் பற்றிப் பொருந்திக் கொள்ளவும் வேண்டும். தனக்கு ஏற்பட்டுள்ள சோதனையில் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கவும் வேண்டும்.

நபியவர்கள் இது பற்றிப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்கள் :

‘அல்லாஹ்வைக் கொண்டு நல்லெண்ணம் வைத்த நிலையிலேயே நீங்கள் மரணிக்க வேண்டும்’

(முஸ்லிம், பைஹகீ, அஹ்மத்)

‘ஒரு மு:மினுடைய வீடயங்களைப் பார்க்கும் போது, ஆச்சரியமாகவே உள்ளது. ஏனெனில், அவனுடைய எல்லா வீடயங்களும் அவனுக்கு நல்லதாகவே அமைந்து வீடுகின்றது. உகர்மை விசுவாசிகளுக்கேயன்றி வேறெவருக்கும் இவ்வாறு ஏற்படுவதில்லை. அவனுக்கு ஏதேனும் சந்தோஷம் ஏற்படின், அதற்காக அவன் நன்றி கூறுகின்றான். அது அவனுக்கு நன்மையாகவே அமைந்து வீடுகின்றது. தன்பம் ஏதும் அவனைப் பீடிக்கும் போது, அதில் அவன் பொறுமையாக இருந்து வீடுகின்றான். அதுவும் அவனுக்கு நன்மையாகவே அமைந்து வீடுகின்றது’

(முஸ்லிம், அஹ்மத்)

ஒருவருக்கு நோய் ஏற்படுவதன் மூலம் அவரது பாவங்கள் மன்னிக்கப் படுகின்றன.

‘எவரைக் கொண்டு அல்லாஹ் நலவை நாடுகின்றானோ, அல்லாஹ் அம் மனிதனை நோய்வாய்ப்படச் செய்கின்றான்’

(புகாரீ, முஸ்லிம்)

என ஓர் அறிவிப்பிலும், ‘மரத்திலிருந்து இலைகள் உதிர்வது போன்று அல்லாஹ் அவனது பாவங்களை உதிர்த்து

வீடுகின்றான், (புகாரீ) எனப் பிற்தொரு அறிவிப்பிலும் வந்துள்ளது.

நோயுற்றவர்களுக்கு மருந்து செய்தல்

நோயாளிக்கு மருந்து செய்வதும் மார்க்கத்தில் அனுமதிக்கப்பட்ட ஒரு வீடயமாகும். பின்வரும் நபிமொழிகள் இதனைத் தெளிவு படுத்துகின்றன.

'நீங்கள் மருந்து செய்யுங்கள். நிச்சயமாக, அல்லாஹ் எந்த ஒரு நோயையும், அதற்குரிய மருந்தை ஏற்படுத்தாமல் உருவாக்க வில்லை. எனினும் ஒரு நோயைத் தவிர, அதுதான் மரணமாகும்' என நபியவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

(அஹ்மத், திர்மீதி)

'ஒவ்வொரு நோய்க்கும் ஒரு மருந்துண்டு. ஒரு நோய்க் கென்று ஒரு மருந்து அமைந்து விட்டால், அல்லாஹ்வின் அனுமதியைக் கொண்டு அந்நோய் குணமாகிவிடும்'

(முஸ்லிம்)

'ஒரு முஸ்லிம் அடியானுக்கு ஏற்படும் துன்பம், துயரம், கவலை, நோய், நோவீனை எதுவாக இருந்தாலும், அவனை ஒரு முள் தைப்பதாக இருந்தாலும் கூட அல்லாஹ் அதனைக் கொண்டு அவனது பாவங்களை மன்னித்து வீடுகின்றான்'

(புகாரீ, முஸ்லிம்)

விடக்கப் பட்டவற்றைக் கிரகண்டு மருந்து செய்தல்

சூனியம் மேற்கொள்ளல், கைரேகை பார்த்தல், சகுனம் பார்த்தல், தாயத்துக் கட்டுதல், மை பார்த்தல், குறி,

சாஸ்திரம் பார்த்தல், அல்லாஹ் அல்லாதவர்களுக்காக நோர்ச்சை செய்தல், பிராணிகளை அறுத்துப் பலியீடல் போன்ற ஷர்க்கான, அகீதா எனும் இறைநம்பிக்கையைப் பாதிக்கக் கூடிய எந்த ஒன்றைக் கொண்டும் மருந்து செய்யக் கூடாது. இத்தகைய ஷர்க்கான வீடயங்களில் ஈடுபடுவர்களை நாடிச் செல்லவும் கூடாது.

நபி (ஸல்) அவர்கள் இது பற்றி இவ்வாறு கூறியுள்ளார்கள் :

‘ஹறாமாக்கப்பட்டவற்றில் அல்லாஹ் எந்த ஒரு நவாரணத்தையும் உங்களுக்கு ஏற்படுத்த வில்லை’

(புகாரி, பைஹகீ, இப்னு ஹிப்பான்)

‘மது போன்ற குடிபானங்களில் எந்த ஒரு மருந்தும் இல்லை. ஏனெனில், அது மருந்தல்ல. மாறாக, அதுவே ஒரு பீடிகையாகும், என நபியவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்’

(முஸ்லீம்)

இறைவசனங்கள், மற்றும் பிரார்த்தனைகளைக் கொண்டும் ஒரு நோயாளிக்கு மருந்து செய்யலாம். எனினும், இவை தெளிவானதாகவும், மற்றவர்களுக்கு வீளங்கக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். பிறருக்கு வீளங்காமல், வாயினால் முணுமுணுத்த வண்ணம் மார்க்கத்திற்கு முறணான (ஷர்க்கான) வீடயங்களைக் கொண்டு மந்திரீப்பதோ, பாதுகாப்பு வேண்டிக் கடதாசிகளில் அல்லது செப்புத் தகடுகளில் எழுதி நோயாளியின் உடலில் அல்லது வீட்டில் ஆங்காங்கே தொங்க விடுவதோ கூடாது.

ஒருவர் தமக்குத் தெரிந்த ஆதாரபூர்வமான திக்ருகள், அல்குர்ஆன் வசனங்களைக் கொண்டும் ஒரு நோயாளிக்கு

மருந்து செய்யலாம். இது பற்றி நபிகளார் இவ்வாறு கூறியுள்ளார்கள். 'ஷர்க்கான வீடயங்கள் எதுவுமில்லாமல் மந்திரிப்பதாயின் அதில் குற்றமெதுவுமில்லை'

(முஸ்லிம்)

'உஸ்மான் இப்னு அபீல் ஆஸ் அவர்கள் தனதுடம்பில் கடுமையான வலி இருப்பதாக நபியவர்களிடம் முறையிட்ட போது, நபியவர்கள் அவரைப் பார்த்து, 'உமதுடம்பில் வலி இருக்குமிடத்தின் மீது, உமது கையை வைத்துக் கொண்டு, 'பீஸ்மில்லாஹ், என்று கூறிவீட்டு, பின்வரும் பிரார்த்தனையை ஏழு முறைகள் கூறுவீராக! என உபதேசித்தார்கள்:

"أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجْدُ وَأَحَازِرُ"

'அஹ்து பிஇஸ்திஸ்ஸதில்லாஹ் வகுபத்தறதிஹி மின் ஷர்ரி மா அஜிடுது வஉஹாதீரு'

'அல்லாஹ்வின் வல்லமை, கண்ணியம் என்பவற்றைக் கொண்டு, என்னைப் பிடித்துள்ள இந்த (நோவின்) தீங்கிலிருந்து நான் பாதுகாவல் தேடுகின்றேன்'

(முஸ்லிம்)

'நான் இதனைப் பல தடவைகள் மேற்கொண்டு வந்தேன். எனக்கிருந்த நோவை அல்லாஹ் போக்கி வீட்டான். பின்னர், இதனையே மேற்கொள்ளுமாறு எனது குடும்பத்தினருக்கும், எனையோருக்கும் உபதேசித்து வந்தேன்' என (அந்த நபித்தோழர்) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்'

(முஸ்லிம்)

**தாயத்துப் போஸ்தவத்தை (நோய்க்குரிய மருந்தாக
நிகழ்த்து) உடம்பில் கட்டிக் கொள்ளல் :**

ஜாஹிலிய்யா எனும் அறியாமைக்காலத்து அறபிகள், முஸ்லிமல்லாத தமது குழந்தைகளுக்குக் கண்ணாறு பீடிக்காமல் இருக்க, தாயத்தைக் கட்டித் தொங்கவீட்டு வந்தார்கள். பின்னர், இஸ்லாம் அவர்களை வந்த டைந்ததும், 'தாயத்துக் கட்டுதல்' எனும் இந்த வீடயம் தடை செய்யப் பட்டு வீட்டது.

'தனது மனைவியின் கழுத்தில் தாயத்துத் தொங்க வீடப்பட்டிருந்ததைப் பார்த்த நபித்தோழர் இப்னு அப்பால் (றழி) அவர்கள், உடனே அதனை இழுத்துப் பிய்த்தெறிந்து வீட்டு, 'அவ்வாறு செய்வது ஷர்க்கான (அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைக்கும்) ஒரு வீடயமாகும், என இறைத்தூதரவர்கள் கூறிவீட்டுச் சென்றதைத் தெளிவு படுத்தினார்கள்.

(ஹாகிம், இப்னு ஹிப்பான்)

குர்ஆன் வசனங்கள், ஹதீஸ்களைக் கூட எழுதி தாயத்து வடிவில் கட்டித் தொங்கவீட்டுக் கொள்வது தவிரக்கப் பட வேண்டிய ஒரு வீடயமாகும்.

ஏனெனில், ஹதீஸ்களில் இதுபற்றிப் பொதுவான தடை வந்துள்ளது. வாழ்வில் ஏற்படும் அனைத்து வீதமான பிரச் சீனைகளுக்கும் நபியவர்கள் அழகிய முறையில் வழிகாட்டி வீட்டுச் சென்றுள்ளார்கள். (இப்னு அப்பால், இப்னு மஸ்ஊத் (றழி) போன்ற நபித்தோழர்களும் இவ்வாறு செய்வது கூடாது, என்று கூறியுள்ளார்கள்).

உயிர் குதித்து நிராதரவு அடைந்த ஒரு நோயாளி ஒரு வேண்டிய சூது :

" اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ وَارْحَمْنِيْ وَالْحَقْنِيْ بِالرِّفْقِ الْاَعْلٰى "

“அல்லாஹும்ம:க் பிர்லீ வார்ஹம்னீ வஅல்ஹர்க்கீ Bபிர் ரபீக்கில் அ:லா”

‘யா அல்லாஹ்! என்னை மன்னித்து எனக்கு அருள் புரீவாயாக! மேலும், மிக உன்னதமான தோழனோடு என்னைச் சேர்த்து வைப்பாயாக!’ (புகாரீ, முஸ்லிம்)

மரண வேளையில் கிருப்பவரோடு நாம் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் ?

1. ‘லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ்’ எனும் ஷஹாதாக் கலிமாவை மொழியுமாறு அவருக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும்.

‘எவரது இறுதி வார்த்தை ‘லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ்’ என அமைகின்றதோ, அவர் சுவனத்தில் பிரவேசிப்பார்’ என நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

மேலும் அவரிடத்தில், நாம் நல்லவற்றையே பேச வேண்டும். ஏனெனில், நாம் கூறுபவற்றிற்கு மலக்குகள் ‘ஆமீன்’ கூறுகின்றார்கள் (முஸ்லிம், பைஹகீ)

2. அவரைச் சூழ இருந்து கொண்டு, அவருக்குக் கேட்கும் படியாக ஷஹாதாக் கலிமாவைக் கூட்டாக இருந்து, சப்தமிட்டு ஒதுவதற்கு ஆதாரமில்லை.

மரண நிலையில் இருப்பவரைச் சூழ அமர்ந்து கொண்டு யாஸீன் சூராவையோ அல்லது வேறு சூராக் களையோ ஒதுவதும் ஆதாரமற்ற, சுன்னாவுக்கு மாற்றமான வீடயங்களாகும்.

3. அவரைக் கிப்லாவின் பக்கம் திருப்ப வேண்டும், என்ற கடமைப்பாடும் இல்லை. ஏனெனில் இது பற்றி வந்துள்ள ஹதீஸ், ஆதாரத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியாத பலவீனமான ஹதீஸாகும்.

(இப்னு அபீ ஷையா - அல் முஸன்னப்)

‘ஸஃத் இப்னு முஸய்யப் (என்ற நபித்தோழர்) நோயின் காரணமாக மயக்கமுற்ற போது, (அவர் மரணித்து விட்டாரென நினைத்து) அவருகில் இருந்த அபூஸலமா என்ற நபித்தோழர், ஸஃத் அவர்களைக் கிப்லாவின் பக்கம் திருப்பி வைத்து விட்டார். சீறிது நேரத்தில் ஸஃத் அவர்கள் மயக்கம் தெளிந்ததும், அருகிலிருந்தவர்களைப் பார்த்து, என்னை யார் இவ்வாறு (கிப்லாவின் பக்கம்) திருப்பியது? என வினவ, அபூஸலமா அவர்கள், நான் தான் அவ்வாறு செய்தேன், எனக் குறிப்பிட்டார்.

அதனைச் செவியுற்ற ஸஃத் அவர்கள், தான் ஏற்கனவே இருந்தது போன்று தனது படுக்கையைத் திருப்பி விரும்பு படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். (அல் முஸன்னப் - இப்னு அபீ ஷையா) அதாவது, தான் முஸ்லிமாக இருக்கும் நிலையில், எதற்காகத் தன்னைக் கிப்லாவின் பக்கம் திருப்ப வேண்டும், என்று கேட்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

எனினும், ‘பைத்துல் ஹறாம் அல்லது கஅபா உங்களில் உயிரோடுள்ள அல்லது மரணித்த அனைவரினதும்

கிப்லாவாகும்' (அபூதாவுத்) என்ற ஹதீஸை ஆதாரமாக வைத்து, மரண நிலையில் இருப்பவரைக் கிப்லாவை நோக்கித் திருப்பி வீடுவதில் குற்றமில்லை, என்பது மார்க்க அறிஞர்களின் கருத்தாகும். (மஜ்லூ: பதாவா - ஷெய்க் இப்னு பாஸ்)

4. இஸ்லாத்தை எத்தி வைக்கும் நோக்கில் மரணத் தறுவாயிலுள்ள முஸ்லிமல்லாத ஒருவரைத் தரிசீப்பதும் அனுமதிக்கப்பட்ட வீடயமாகும்.

நபியவர்கள், தனக்குப் பணிவீடை புரிந்து வந்த ஒரு யூதச் சிறுவன் மரண அவஸ்தையில் இருந்த போது, அவனிடம் சென்று, அவனை சுகம் விஷாரித்து வீட்டு, ஷஹாதாவை மொழிந்து இஸ்லாத்தில் நுழைந்து வீடுமாறு கேட்க, அச்சிறுவன் கலிமாவை மொழிந்து உடனே இஸ்லாத்தில் நுழைந்து வீட்டான்' பின்னர், நபியவர்கள், 'அவனை நரக நெருப்பிலிருந்து பாதுகாத்த அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்!' எனக் கூறியவர்களாக அங்கிருந்து வெளியேறினார்கள்.

(புகார)

'மேலும், (மரண நிலையிலுள்ள ஒருவர்) அல்லாஹ்வின் அருளை வேண்டிப்பவராகவும், தனது பாவங்களுக்காக அவனது தண்டனையைப் பயப்படுபவராகவும் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறிருந்தால், அவர் வேண்டுவதை அல்லாஹ் அவருக்கு வழங்கி, அவர் பயப்படுவதை வீட்டும் அவரைப் பாதுகாப்பான்' என நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

(திர்மதி, இப்னு மாஜா)

தனக்கு மரணம் வர வேண்டுமென ஒருவர் மூலம்

துன்பம் வரும் போதெல்லாம், அல்லது நோய் கடுமையாகும் போதெல்லாம் ஒருவன் தனக்கு மரணம் வரக்கூடாதா! என அங்கலாய்ப்பது இஸ்லாத்தில் வீரும்பத்தக்கதல்ல. ஒருவரது நோய் எவ்வளவு கடுமையானதாக இருந்தாலும் தனக்கு மரணம் ஏற்படவேண்டுமே! என்று அவர் மேலெண்ணம் வைக்கக் கூடாது.

நபிகளாரின் சீறிய தந்தையாகிய அப்பாஸ் (றழி) அவர்கள் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டு, அதன் வேதனை தாங்க முடியாமல் தனக்கு மரணம் வரக் கூடாதா! என அங்கலாய்த்தார்கள், அப்போது, அங்கு சமூகம் தந்த நபியவர்கள், அப்பாஸ் அவர்களைப் பார்த்து, 'எனது சீறிய தந்தையே! மரணம் வர வேண்டுமே! எனக் கேட்காதீர்கள்....' என உபதேசித்தார்கள்.

(அஹ்மத், ஹாகிம்)

'உங்களில் எவரும் தனக்கு மரணம் வர வேண்டுமே, என மேலெண்ணம் வைக்க வேண்டாம். ஏனெனில், அவர் நன்மை செய்பவராக இருந்தால், நன்மை செய்வதை மேலும் அதிகரித்துக் கொள்ளலாம். பாவமிழைப்பவராக இருந்தால், தான் செய்த பாவங்களுக்காக அல்லாஹ் வீடம் தவ்பா செய்து பாவமீட்சி பெறுவதற்குரிய அவகாசமாக அது அமையும்' என நபிகளார் கூறியுள்ளார்கள்.

(புகாரி, முஸ்லிம்)

'உங்களில் எவரும் மரணத்தைப் பற்றி மேலெண்ணம் வைக்க வேண்டாம். அது வருவதற்கு முன்னரேயே, அது தனக்கு வர வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கவும் வேண்டாம்.

ஏனெனில், அவன் மரணித்து வீட்டால், அமல் செய்வதற்
 குரிய அவகாசம் அத்தோடு துண்டிக்கப் பட்டு வீடுகின்றது.
 நீச்சயமாக ஒரு மு:மினின் வாழ்வு, அவனுக்கு நன்மை
 களையே அதிகரிக்கச் செய்கின்றது

(முஸ்லிம்)

‘உங்களில் எவரும், தனக்கு மரணம் வரவேண்டுமென
 மேலெண்ணம் வைக்க வேண்டாம்’ அப்படிக்கேட்டுத்
 தான் ஆகவேண்டும் என்றிருந்தால், பின்வருமாறு அவர்
 பிரார்த்தித்துக் கொள்ளட்டும்’ என நபிகளார் (ஸல்)
 கூறினார்கள் :

" اللَّهُمَّ أَحْبِبْنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي، وَتَوَقَّئِي إِذَا كَانَتْ
 الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي "

“யா அல்லாஹ்! நான் உயிர் வாழ்வதுதான் எனக்கு
 நன்மையளிப்பதாக இருந்தால், என்னை உயிர் வாழ்ச்
 செய்வாயாக! தவிர, மரணிப்பது தான் எனக்கு நன்மை
 யளிப்பதாக இருந்தால், என்னை மரணிக்கச் செய்வாயாக!”

(புகாரி, முஸ்லிம், பைஹகி)

ஓர் உண்மை முஸ்லிம், தான் எந்தளவு காலம் அதிகமாக
 உலகில் வாழ்கின்றானோ, அந்தளவுக்கு அதிகமாக நன்மை
 களை மேற்கொள்வதற்குரிய அவகாசமாக அது அமைந்து
 வீடுகின்றது. மாறாக, அவன் பாவம் செய்பவனாக இருந்
 தால், அவன் உலகில் மேலதிகமாக வாழும் காலத்தை,
 தான் பிறருக்குச் செய்த அநியாயங்களிலிருந்து கழன்று,
 தனது பாவங்களுக்காக அல்லாஹ்வீடம் தவ்பா செய்து

தாய்மையாகி, இறை திருப்தியைப் பெறுவதற்குரிய சந்தர்ப்பமாக அந்த வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ளலாம்.

உலகில் வாழ்வதற்கென்று மனிதனுக்கு வழங்கப் பட்ட கால அவகாசம், உலகளாவிய ரீதியில் பரந்து வீரீந்த அவனது ஆசைகளை வீட அவனுக்கு மிகவும் அருகிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. இத்தகைய அவனது ஆசைகள் நிறைவேற முன்னரேயே 'அஜல்' எனும் அவனுக்கென்று ஏற்படுத்தப் பட்ட 'தவணைக்காலம்' (கால அவகாசம்) முற்றுப் பெற்று வீடுகின்றது.

அத்தோடு, ஒருவர், தான் மரணிப்பதற்கு முன்னரேயே தனக்குரிய மண்ணரையைத் தயார் செய்து வைப்பதற்கும் மார்க்கத்தில் அனுமதியில்லை.

மரணத் தறுவாயில் உள்ள ஒருவர் வஸிய்யத் செய்தல்

தனக்கு மரணம் வரும், என்ற எதிர்பார்ப்பில் உள்ள ஒருவர், வஸிய்யத் செய்வது இல்லாத்தில் வீருப்பத்திற்குரிய ஒரு வீடயமாகும். எனினும் இது கடமையான ஒன்றல்ல.

வாரிசாக இல்லாத தனது உறவினர்களுக்கு மரண நிலையில் உள்ள ஒருவர் வஸிய்யத் செய்வது மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. பின்வரும் மறை வசனம் இதனைத் தெளிவு படுத்துகின்றது.

‘(வீசுவாசிகளே!) உங்களில் ஒருவருக்கு மரணம் நெருங்கும் போது, அவர் பொருளை வீட்டுச் செல்வாராயின், (அவர் தன்னுடைய) பெற்றோருக்கும், பந்துக்களுக்கும் முறைப்படி (மரண) சாசனம் மேற்கொள்வது

உங்கள் மீது வீதிக்கப் பட்டுள்ளது. பயபக்தியுடையவர்கள் மீது இது கடமையாகும்' (அல் பகரா - 2 : 180)

குறிப்பாக, தான் மரணித்து விட்ட பிறகு, தனது ஜனாஸாவின் வீடயங்களை நபியவர்களின் சுன்னாவிற்கு மாற்றமில்லாத முறையில் எவ்வாறு மேற்கொள்ள வேண்டும், என்பன போன்ற வீடயங்களை வலிய்யத்தாகக் கூறலாம். ஏனெனில், நபியவர்களின் தோழர்களில் பலர், தமது மரணத்தறுவாயில் இவ்வாறு வலிய்யத் செய்திருக்கின்றார்கள்.

அபூ மூஸா (றழி) என்ற நபித்தோழர் தனது மரணத்தறுவாயில், தன்னைச் சூழ உள்ளவர்களை நோக்கி, 'எனது ஜனாஸாவைச் சுமந்து செல்லும் போது, அவசரமாக எடுத்துச் செல்லுங்கள். (கப்ரீனுள் பக்கவாட்டாகத் தோண்டப்படும்) லஹத் குழியினுள் என்னை வைக்கும் போது, எனக்கும் மண்ணுக்குமீடையில் எந்த மறைப்பையும் ஏற்படுத்த வேண்டாம். மேலும், எனது கப்ரீன் மீது எதனையும் கட்டவும் வேண்டாம்....' என வலிய்யத் செய்தார்கள்.

(அஹ்மத், பைஹகீ, இப்னு மாஜா)

'(நபியவர்களின் வழிமுறைக்கு மாற்றமான), மக்கள் (தற்காலத்தில்) வழமையாக்கிக் கொண்டுள்ள பித்தத்தான வீடயங்களைத் தனது ஜனாஸாவில் மேற்கொள்ள வேண்டாமென வலிய்யத் செய்வது மிகவும் வீரும்பத் தக்கதாகும்' என இமாம் நவவீ (றஹ்) அவர்கள் தனது 'அல் அத்கார்' எனும் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்கள்'. இவ்வாறு வலிய்யத் செய்யும் போது, நம்பிக்கையான இரு சாட்சிகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதும் அவசியமான ஒன்றாகும்.

(அல் மாஇதா - 106-108)

‘ஒருவர் தனது செல்வத்தில் 1/3 பகுதியைப் பிறருக்குத் தானமாக வழங்குமாறு வஸிய்யத் செய்ய அனுமதியுண்டு. எனினும் அதனை வீடக் குறைவான அளவைக் கொண்டு வஸிய்யத் செய்வதே மிகவும் சிறந்தது. (1/3) உம் மிக அதிகம், என நபியவர்கள் கூறினார்கள்’

(அஹ்மத், முஸ்லிம்)

எனினும் தனக்கு வாரிசாக (அனந்தரக்காரர்களாக) வரக் கூடியவர்களுக்கு, தனது செல்வத்திலிருந்து பங்கு கொடுக்குமாறு ஒருவர் வஸிய்யத் செய்வதற்கு மார்க்கத்தில் அனுமதியில்லை. ‘வாரிசுகளுக்கு வஸிய்யத் கிடையாது’ என நபியவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

(அபூதாவூத், திர்மீதீ)

அவ்வாறே, தனது வாரிசுகளுக்கு செல்வத்தைப் பங்கிட்டு வழங்குவது பற்றி வஸிய்யத் செய்வதில் பாரபட்சம் காட்டுவதும் கூடாது. அதாவது, சீலருக்கு, மற்றும் சீலரை வீட தனது சொத்தில் அதிகமானளவு பங்கை வழங்கும் படியோ அல்லது சீலருக்கு எதனையும் வழங்கக் கூடாதென்றோ வஸிய்யத் செய்வது, இஸ்லாத்தில் தடுக்கப்பட்ட ஒரு வீடயமாகும்.

மரணத்தவருக்காத அவரைச் சூழ உள்ளவர்கள் முதன் முதல்ல் செய்ய வேண்டியவை :

1. ஒருவர் இறந்து விட்டார், என்பது உறுதியாகி விட்டால், அவரது இரு கண்களையும், நாவையும் மூடிவிட வேண்டும். மரணித்து ஒரு மணித்தியாலத் திற்குள் அவரதுமூட்டுக்களை மீருது படுத்திவிட

வேண்டும். நகர்த்துதல், குளிப்பாட்டுதல், கபனிடல் போன்றவற்றை இலகுபடுத்திக் கொள்வதற்காகவே இவ்வாறு செய்கின்றோம். வயிற்றுப்பகுதி ஊதா மலிருக்க அதன் மீது பாரமான ஒன்றை வைப்பது வீரும்பத்தக்கது.

2. மரணித்தவரின் முகம் உட்பட உடல் முழுவதையும் மூடிவீடல் வேண்டும். இவற்றாமோடு மரணித்தவரின் முகம், தலையை மூடக் கூடாது.

அபூஸலமா எனும் நபித்தோழர் மரணித்த போது, அங்கு நபியவர்களும் வந்திருந்தார்கள். அங்கிருந்தவர்கள் சப்த மீட்டு அழுவதை நபியவர்கள் பார்த்த போது,

'நங்கள் உங்களுக்காக நல்லதைக் கொண்டே பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், நங்கள் கேட்பவை களுக்கு மலக்குகள் ஆமீன்! கூறுகின்றார்கள், என அவர்களுக்கு உபதேசித்து விட்டு, மரணித்த அத்தோழருக்காகப் பின்வருமாறு பிரார்த்தனை புரிந்தார்கள் :

" اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَبِي سَلَمَةَ وَارْفَعْ رَجَتَهُ فِي الْمَهْدَيْنِ ،
وَأَخْلِفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْعَابِرِينَ ، وَأَغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبُّ
العَالَمِينَ ، وَأَفْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنُورْ لَهُ فِيهِ "

'அல்லாஹும் மகேப்ரிர் லிஅபிஸலமா, வார்ப்ட:

Dதறஜ தஹு ஃபில் மஹ்திய்யீன், வஅஹ்லிப்பஹு ஃபி
அகிபஹி ஃபில் GகாBபிரீன், வகேப்ரிர் லணா வலஹு

யாறப்பல் ஆலமீன், வுப்துஹ் லஹு ஈபீ கப்துஹ்,
வநவ்வீர் லஹு ஈபீஹ்'

(முஸ்லீம், அஹ்மத்)

'யா அல்லாஹ்! அபூ ஸலமா அவர்களை மன்னிப்பாயாக! நேர்வழி பெற்றவர்களில் அவர்களது அந்தஸ்தை உயர்த்துவாயாக! மேலும், அவருக்குப் பின்னால் வாழ்ந்து வருபவர்களில் அவரது பிரதிநிதியை ஏற்படுத்துவாயாக! அகிலத்தாரின் இரட்சகனே! அவரையும், எங்களையும் மன்னிப்பாயாக! மேலும் அவரது கப்பரை வீஷாலமாக்கி, அதில் அவருக்கு ஓளியை ஏற்படுத்துவாயாக!'

(முஸ்லீம்)

மேலே குறிப்பிட்ட பிரார்த்தனையில், அபூஸலமா என்ற இடத்தில் நாம் யாருக்காகப் பிரார்த்திக்கின்றோமோ, அவரது பெயரைக் குறிப்பிட்டுப் பிரார்த்தனை புரியலாம்..

இது போன்ற துன்பகரமான நிலை, ஒருவருக்கு ஏற்படும் போது, பின்வருமாறு அவர் கூறிக் கொள்வது நபி வழியாகும்:

" اٰلِاِ لِلّٰهِ وَاِنَا اِلَيْهِ رَاٰجِعُوْنَ ، اَللّٰهُمَّ اَجْرُنِيْ فِيْ مُصِيْبَتِيْ
وَاخْلُفْ لِيْ خَيْرًا مِّنْهَا "

'இன்னா லில்லாஹ்' வஇன்னா இலைஹ் றாஜீஊன்.
அல்லாஹும் ம.:ஜூர்னீ ஈபீ முஸீபதீ, வஹ்லுஈப் லீ
.:கைரன்(ம்) மீன்ஹா'

(முஸ்லீம்)

‘நிச்சயமாக, நாம் அல்லாஹ்வுக்காகவே வாழ்கின்றோம். மேலும், அவனிடமே நாம் திரும்பிச் செல்லக் கூடியவர்கள், யா அல்லாஹ்! எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்தக் கஷ்டமான நிலையில் நீ எனக்குக் கூலி வழங்குவாயாக! மேலும், இதற்குப் பகரமாக இதனை வீடவும் சீறந்த ஒன்றை நீ எனக்கு வழங்குவாயாக!

இவ்வாறு கூறுவதனால், அல்லாஹ் அவருக்கு ஏற்பட்டுள்ள துன்பத்திற்குக் கூலி வழங்குவதோடு, அத்துன்ப நிலைக்குப் பகரமாக அதனை வீட சீறந்ததொரு நிலையை அவருக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பான்’ என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

(முஸ்லிம்)

3. அடக்கம் செய்வதற்குரிய ஏற்பாடுகளைத் துரிதப் படுத்த வேண்டும்.

(புகாரி, முஸ்லிம்)

கடன்பட்ட நிலையில் மரணப்பலர்ன் நிலை :

4. மரணத்தவர் மீது கடன் ஏதுமிருப்பின், துரிதமாக அதனை அடைத்து வீட வேண்டும். நபியவர்கள் இது பற்றிப் பின்வருமாறு எச்சரித்துக் கூறியுள்ளார்கள் :

" نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ "

‘ஒரு மு:மினுடைய ஆத்மா, அவன் பிறருக்குக் கொடுக்க வேண்டி இருக்கின்ற கடனை நிறைவேற்றும் வரை பூர்த்தியாகாமல் இடை நிறுத்தப்பட்ட நிலையில் அக்கடனோடு பிண்ணிப் பிணைந்திருக்கும்’

“பிறருக்குக் கடன் பட்ட நிலையில் எவர் மரணிக்கின்றாரோ, மறுமையில் (அதனை அடைப்பதற்கு) தீனாரோ, தீர்ஹமோ (அவரிடம்) இருக்காது. எனினும் நன்மை தீமைகள் தான் அதற்குப் பதிலாக அங்கே இருக்கும். (அவற்றை வைத்தே அவரது கடன் அடைக்கப்படும்)”

(ஹாகிம், இப்னுமாஜா)

“(மரணிக்கும் நிலையிலுள்ள) ஒருவர் மீது, பிறருக்குச் சேர வேண்டிய உரிமைகள் ஏதுமிருப்பின், முடிந்தால் உடனே அவர் அதனைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும். இன்றேல், (தன்னை அண்டியிருப்பவர்களிடம்) அது பற்றி வலியுறுத்த செய்ய வேண்டும். அதுவுமின்றேல், கியாம நாளையில் அதற்குப் பதிலாக அவரது நன்மைகள் எடுக்கப்பட்டு மற்றவருக்குக் கொடுக்கப்படும். அவரிடம் நன்மைகள் ஏதுமின்றேல், மற்றவரின் பாவச் சுமைகள் எடுக்கப்பட்டு, இவரின் மீது சுமத்தப்படும்”

(புகாரி, பைஹகீ)

ஸ.:து பின் அல் அதிய் எனும் நபித்தோழர் அறிவிப்பதாவது :

“எனது சகோதரன் மரணித்த போது 300 தீர்ஹம்களை வீட்டுச் சென்றார். அவரது குடும்பமோ அதிக அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட பெரிய குடும்பமாக இருந்தது. எனவே, நான் அப்பணத்தை எடுத்து, அவரது குடும்பத்திற்காகச் செலவழிக்கலாம், என எண்ணியிருந்தேன். இதனை அறிந்த இறைத் தூதரவர்கள், உமது சகோதரர், தான் கொடுக்க வேண்டிய கடனால் சீறாப்படுத்தப் பட்டுள்ளார். ஆகவே, அப்பணத்தை எடுத்துச் சென்று முதலில் அவரது கடனை அடைத்து விடுவீராக! எனக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். நானும் அப்பணத்தைக் கொண்டு எனது

சகோதரனின் கடன்களை அடைத்து விட்டு, நபிகளாரிடம் திரும்பி வந்து, 'இறைத்தாத்ரவர்களே, என்னு சகோதரனின் எல்லாக் கடன்களையும் அடைத்து விட்டேன், எனினும் இரண்டு தீனார்களைத் தவிர, அதனைத் தனக்குத் தர வேண்டி இருப்பதாக ஒரு பெண் என்னிடம் வாதாடினாள். அதற்கு அவளிடம் ஆதாரம் எதுவும் இல்லாதிருந்ததால், நான் அவளுக்குக் அதனைக் கொடுக்கவில்லை, எனக் கூறியபோது, நபியவர்கள், 'அதனை அவளுக்குக் கொடுத்து விட்டு, அவள் கூறுவது உண்மை தான்!' என எனக்கு உத்தரவிட்டார்கள்"

(இப்னு மாஜா, அஹ்மத், பைஹகீ)

'ஒருவருடைய கடனை அவரது உறவினர் அல்லது வேறு யாராவது அவர் சார்பில் அடைத்து விடுவாராயின், அவர் இதிலிருந்து பயனடைவதோடு, கிடைக்க இருந்த இறை தண்டணையிலிருந்தும் ஈடேற்றம் பெற்று விடுகின்றார்'.

(அபுதாவுத், நஸஈ, ஹாகிம்)

5. மரணித்தவரின் முகத்தைத் திறந்து வைப்பதற்கும், அவரது நெற்றியில் முத்தமிடுவற்கும் அனுமதிபுண்டு.

(தீஹிதி, பைஹகீ)

'நபியவர்கள் மரணித்தபோது, அவர்களிடம் வந்த அபூபகர் (றுழி) அவர்கள், நபிகளாரின் முகத்தைத் திறந்து அவர்களது நெற்றியில் முத்தமிட்டு விட்டு, அமுதத்தை தான் பார்த்ததாக ஆய்ஷா (றுழி) அறிவிக்கின்றார்கள்'.

(புகாரி, நஸஈ)

அவரது உறவினர்கள், மரணச் செய்தி எட்டியதும், பொறுமையோடு இருந்து, இறை நிர்ணயம் பற்றித் திருப்தி கொள்ள வேண்டும்.

6. அவர் வலியுறுத்த ஏதும் செய்திருந்தால், அதனையும் உடனே நிறைவேற்றி வீட வேண்டும்.

மரணத்தவரின் உறவினர்கள் செய்யக் கூடாதவை :

1. 'நியாஹா' எனும் ஓலமிட்டு அல்லது ஒப்பாரி வைத்தழுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். எனினும், ஒப்பாரி வைக்காமல் மெளனமாக அழுது கண்ணீர் வடிப்பதில் தவறில்லை.
- நபியவர்கள் கூட, தனது சீல தோழர்களுடன் 'சஅது பின் உபாதா' அவர்களை (அவர்களது மரண வேளையில்) தரிசித்த போது அழுதார்கள். அது கண்டு அங்கு வந்திருந்தவர்களும் அழுதார்கள். அப்போது நபியவர்கள், அங்கிருந்தோரைப் பார்த்து, 'அறிந்து கொள்ளுங்கள்! கண்களில் கண்ணீர் வடிவதற்கும், உள்ளத்தில் கவலை ஏற்படுவதற்கும் அல்லாஹ் தண்டனை வழங்குவதில்லை. எனினும், இதனைக் கொண்டுதான் தண்டனையளிப்பான், அல்லது (தண்டனையளிக்காமல் மன்னித்து) அருள் புரிவான், எனக் கூறிவீட்டு, தனது நாவைச் சுட்டிக் காண்பித்தார்கள்'

(புகாரி, முஸ்லிம்)

- தனது மகன் இப்றாஹீம் மற்றும் ஒரு பேரக் குழந்தை மரணீத்த போதும், நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் கண்ணீர் வடித்து அழுதார்கள். அது கண்டு அதிசயீத்த அவரது தோழரான 'ஸஃது பின் உபாதா' அவர்கள், அழக்கூடாதென எம்மை ஏவீய நீங்களுமா இப்படி? என்று வினவினார்கள். அதற்கு நபீ (ஸல்) அவர்கள், 'அடியார்களில் தான் வீரும்பியவர்களின் உள்ளங்களில், அல்லாஹ் ஏற்படுத்தும் அன்பினால் தான் அவ்வாறு ஏற்படுகின்றது. பிறருக்கு அன்பு காட்டும் அடியார்களுக்கு, அல்லாஹ்வும் அன்பு காட்டுகிறான்' எனப் பதிலளித்தார்கள்.

(புகாரீ, முஸ்லீம்)

இறந்தவரீன் நல்லியல்புகளைச் சொல்லீ ஒப்பாரீ வைத்தல், நாசமே, கைசேதமே! எனக் கூறீப் புலம் புதல், முகத்தீலும், கன்னங்களீலும், மாா்புகளீலும் அடித்துக் கொள்ளுதல், சட்டைப் பையைக் கீழீத்துக் கொள்ளல், தலை மயீரைப் பீய்த்துக் கொள்ளல், துக்கம் கொண்டாடும் வகையீல், தலை மயீர், தாடி மயீர் போன்றவற்றை சீறைத்துக் கொள்ளல் போன்ற யாவும் 'நீயாஹா' எனும் ஓலமீடுவதை அல்லது ஒப்பாரீ வைப்பதைக் குறீக்கும். ஏனெனீல், இது வீதியைப் பொருந்தீக் கொள்ளாததையும், துன்பத் தைச் சகீத்துக் கொள்ளாததையும் காட்டுகீன்றது. இத்தகையோரை நபிகளார் சபீத்துள்ளதோடு, இவர்கள் நம்மைச் சார்ந்தவர்களல்லா, என்றும் கூறீயுள்ளார்கள்.

(புகாரீ, முஸ்லீம், இப்னுமாஜா)

‘துன்பத்தின் போது (சப்தத்தை உயர்த்தி) ஓலமிடுபவள், (துன்பத்தின் போது) தனது தலையை சீறைத்துக் கொள்பவள், தனது ஆடையைக் கீழித்துக் கொள்பவள் போன்றோரை வீட்டும் நான் நிரபராதியாகி வீட்டேன்’ என நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

(புகாரீ, முஸ்லீம்)

ஏனெனில், சப்தத்தை உயர்த்தி ஓலமிட்டு அழுவதால், அவர்களுக்குப் போன்று மையித்துக்கும் அது பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். ஓலமிட்டு அழுவதைக் கொண்டு ஒரு மையித் தனது கப்ரில் வேதனை செய்யப்படும், என நபியவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

(புகாரீ, முஸ்லீம்)

மரணித்தவர், தான் மரணிப்பதற்கு முன்னர், தனது குடும்பத்தினருக்கு அல்லது உறவினர்களுக்கு, “தான் மரணித்த பின், எவரும் தனக்காக சப்தமிட்டு அழுவோ அல்லது ஓலமிடவோ கூடாது, என வலியுறுத்திச் செய்திருந்தால், அவர் இத்தகைய வேதனைக்கு உட்பட மாட்டார்.

‘குடும்பத்தார் அழுவதால் மய்யித் வேதனை செய்யப்படும்’ என்ற நபிமொழி, ஒப்பாரி வைப்பதை வழக்கமாகக் கொண்ட ஒருவன் இறந்தால் அவனுக்குத்தான் இந்த நிலை, என்பதையே குறிக்கின்றது.

“உங்களையும் உங்கள் குடும்பத்தினரையும் நரக நெருப்பி லிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்’ என அல்குர்ஆன் குறிப்பிடுகின்றது” (அத் தஹ்ரீம் 66 : 06)

ஒப்பாரி வைக்கும் வழக்கமில்லாத ஒருவன் இறந்து விட்டால், அவனுக்கு இந்த நிலை இல்லை. ஏனெனில்,

அவனுடைய நிலை 'ஒருவர் சுமையை மற்றவர் சுமக்க மாட்டார்' என்ற (06 : 164) இறை வசனத்தை ஒத்திருக்கின்றது, என ஆயீஷா (ரலீ) கூறியுள்ளார்கள்.

- இத்தகையோர், மரணத்திற்கு முன்னரேயே தவ்பா செய்து தன்னைத் திருத்திக் கொள்ளாவிடில், மறுமை நாளில் இறைத் தண்டனையிலிருந்து தப்ப மாட்டார்கள், என்பது நபீ மொழியாகும்.

(முஸ்லிம்)

- ஜனாஸா பற்றிய செய்தியை அறிவிப்புச் செய்வதில் ஜாஹிலிய்யாக் காலத்தின் நடைமுறைக்கு ஒப்பா காமல் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அத்தியாவசிய தேவை ஏதுமிருப்பின், ஜனாஸா பற்றிய செய்தியைப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கலாம். எனினும் மரணத்த வரின் குலப் பெருமை பற்றியும், பதவீ அந்தஸ்து பற்றியும் மக்கள் மத்தியில் பறை சாற்றும் நோக்கில் அல்லது ஜாஹிலிய்யாக் காலத்தில் மக்களிடம் இருந்து வந்த நோக்கங்களைப் பிரதிபலிப்பதற் காக அவ்வாறு செய்வது கூடாது. இவ்வாறு செய்வதால், மார்க்கத்தில் தடுக்கப் பட்ட பணரீதியான வீண்விரயமும் ஏற்படுகின்றது.

'பத்திரிகைகளில் பிரசுரிப்பதன் மூலம் ஆறுதல் கூறுவதால் அதிக பண வீண் விரயம் ஏற்படுவதால், அதனைத் தவிர்த்து கொள்வதே ஏற்றமானதாகும். எனினும், இது **நியாகா** எனும் ஒப்பாரி வைப்பதைச்

சார்ந்ததல்ல' என ஷெய்க் இப்னு பால் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

(மஜ்மூ: பதாவா 408 / 13)

- ஒருவர் மரணித்த அதே ஊரிலேயே, அவர் அடக்கம் செய்யப் பட வேண்டும். தூரமாக உள்ள இன்னு மொரு இடத்திற்கு நகர்த்தப் படக் கூடாது. ஏனெனில், இதனால் காலதாமதம் ஏற்படுவதனால், 'அஸ்ரீஊ பில் ஜனாஸா' (ஜனாஸாவை அவசரமாக எடுத்துச் செல்லுங்கள்) என்ற ஹதீஸிற்கு இது முரணாக அமைகின்றது.

'தனது ஜனாஸா இன்னொரு ஊருக்கு நகர்த்தப் பட வேண்டும்', என ஒருவர் வஸ்ய்யத் செய்திருந்தாலும் கூட அது நிறைவேற்றப் படக் கூடாது. அதிகமான மார்க்க அறிஞர்களின் கருத்துப் படி, 'இவ்வாறு பிறிதொரு இடத் திற்கு ஜனாஸாவை நகர்த்துவது ஹறாம் ஆகும்' என இமாம் நவவீ அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

(இமாம் நவவீ - அல் அத்கார்)

உஹத் புத்தத்தின் போது அதில் ஷஹீதாக்கப்பட்ட வர்களை அல் பகீஉ வில் அடக்கம் செய்வதற்காக சீலர் சுமந்து சென்றார்கள். அப்போது நபித்தோழர்களில் ஒருவர், "அவர்களை ஷஹீதாக்கப்பட்ட அதே இடத்திலேயே அடக்கம் செய்யுமாறு நபியவர்கள் உங்களுக்கு ஆணை யீடுகின்றார்கள், என அழைப்பு விடுத்தார்கள். பின்னர். அந்த ஜனாஸாக்கள் திருப்பிக் கொண்டு வரப்பட்டு அங்கேயே அடக்கம் செய்யப் பட்டன.

(அஸ்ஹாபுஸ் சுனன், அஹ்மத்)

உயர்களைத் தீயல்ட்டு எர்த்தக் கூடாது

உலகில் மரணித்த அல்லது உயிரோடுள்ள எந்த ஒரு உயிரையும் தீயல்ட்டு எர்ப்பதற்கு எவருக்கும் உரிமையில்லை. தீயல்ட்டு எர்ப்பதன் மூலம் “மரணித்தவரின் ஆத்மா சாந்தியடையும்” என்ற கருத்து இஸ்லாத்தின் பார்வையில் மிகத் தவறான ஒரு கருத்தாகும். இது பற்றி நபிகளார் கூறும்போது,

“தீயைப் படைத்த இறைவனைத் தவிர, வேறெவருக்கும் எவரையும் தீயல்ட்டு வேதனை செய்ய அனுமதியில்லை”

(அபூதாவூத், தாரமீ)

முஸ்லிம் மரணித்தாலும் அவன் அசுத்தமாவதில்லை

‘ஒரு முஸ்லிம் உயிருடனிருக்கும் போது எவ்வாறு அசுத்தமாக மாட்டானோ, அவ்வாறே அவன் மரணித்து வீட்டிற்கும் அசுத்தமாவதில்லை’ என இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) கூறினார்கள். (மரணித்துவீட்ட முஸ்லிம்) அசுத்தம் என்றிருந்தால், நான் அந்த மய்யீத்தைத் தொட்டிருக்க மாட்டேன், என ஸஈத் (ரலி) கூறினார்கள். மேலும், ‘மு:மின் (இறை நம்பிக்கையாளன்) அசுத்தமாவதில்லை’ என்று நபி (ஸல்) அவர்களும் கூறியுள்ளார்கள். (புகாரீ)

மரணித்தவர் பற்றி மத்தள் நல்லப்ப்ராயம் கூறுதல்

மார்க்கப் பற்றும், மார்க்க அறிவுமுள்ள அவரை நன்கு தெரிந்த அவரது அண்டை அயலார்களில் குறைந்தது

இருவராவது அவரைப் பற்றி நல்லது கூறுவார்களாயின், அது அவருக்கு சவர்க்கத்தைக் கட்டாயமாக்கி வீடுகின்றது, என்பதைப் பின்வரும் நபிமொழி எமக்குத் தெளிவு படுத்துகின்றது.

‘மரணித்தவர் பற்றி, முஸ்லிம்களில், அவரை நன்கு தெரிந்த சீல நல்ல மனிதர்கள், நன்மாராயம் அல்லது நல்ல பிப்பிராயம் கூறுவது, மரணித்தவருக்கு சவர்க்கத்தைக் கட்டாயப் படுத்தி வீடுகின்றது. குறைந்தது இருவராக இருப்பினும் சரீயே’ என நபியவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

(புகாரீ, முஸ்லிம்)

அபுல் அஸ்வத் அத் தீலி என்ற நபித்தோழர் அறிவிக்கின்றார்கள்:

‘நான் மதினாவுக்கு வந்திருந்த வேளையில் அங்கு ஒரு நோய் பரவி, அதனால் அதிகம் பேர் மரணித்தார்கள். நான் உமர் (றுழி) அவர்களுடன் அங்கு அமர்ந்திருந்த வேளையில் அவ்வழியால் ஒரு ஜனாஸா கொண்டு வரப்பட்டது. அப்போது, அங்கிருந்தோரில் சீலர் அந்த ஜனாஸாவைப் பார்த்து நன்மாராயம் கூறினார்கள். இதனைச் செவியற்ற உமரவர்கள், ‘வாஜிபாகிவீட்டது’, என்றார்கள். அமீருல் மு:மினீன் அவர்களே! எது வாஜிபாகிவீட்டது? என நான் வினவியபோது, இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதையே நானும் கூறினேன், என்றார்கள். அதாவது, ‘(மரணித்த) ஒரு முஸ்லிமுக்கு நான்கு பேர் நன்மாராயம் கூறுவார்களாயின், அல்லாஹ் அவரை சவர்க்கத்தில் நுழைவிப்பான், என நபியவர்கள் கூறியபோது, மூன்று பேர்கள் கூறினாலுமா? என நாம் வினவினோம். அதற்கு அவர்கள் ஆம், மூன்று பேர்களாக இருப்பினும் சரீயே, என்றார்கள். இரண்டு பேர்களாக

இருந்தாலுமா? என நாம் மீண்டும் வினவிய போது, ஆம் இரண்டு போர்களாக இருப்பினும் சரியே, என்றார்கள். பின்னர், ஒருவர் கூறினாலுமா? என நாம் அவர்களிடம் கேட்க வில்லை'

(புகார், நலசு, திர்மதி)

இந்த நபி மொழிகள் நபித்தோழர்களை மாத்திரம் குறிப்பிடாமல் அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்த உண்மை மு:மீன்கள் அனைவரையும் குறிக்கின்றது, என இமாம் இப்னு ஹஜர் அல் அஸ்கலானி அவர்கள் 'பத்ஹூல் பார்' எனும் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

என்னும், ஜனாஸாவைத் தொழுவைத்த பின் மக்களில் சீலர், இந்த ஜனாஸாவைப் பற்றி என்ன கூறுகின்றீர்கள்? இதனைப் பற்றி நீங்கள் நன்சான்று கூறுங்கள், எனக் கேட்க அங்கிருப்பவர்கள், 'இவர் நல்லோரைச் சார்ந்தவர்', 'இவர் ஸாலிஹான மனிதர்' என்றெல்லாம் கூறுவார்கள். எனினும் இத்தகைய நடைமுறை மேற்கூறப்பட்ட ஹதீஸிற்கு மாற்றமானது. அத்தோடு இவ்வாறு வினவுவது பித்அத்தான செயலாகும். ஸலபுஸ் ஸாலிஹீன்களில் எவருமே இவ்வாறு செய்யவில்லை. ஏனெனில், 'நற்சான்று கூறுங்கள்' எனக் கேட்டதற்காக அங்கு வந்தவர்கள் அவ்வாறு கூறுகின்றார்களே தவிர, தாம் சுயமாக அவ்வாறு கூறவில்லை. அவர்களில் பலருக்கு அந்த மையித்தைப் பற்றி சீலவேலை எதுவுமே தெரியாதிருக்கவும் கூடும். இவ்வாறு செய்வது சீல வேளை அந்த மையித்துக்குப் பயனளிக்கும், எனவும் நினைக்கின்றார்கள்.

(அஹ்காமுல் ஜனாஇஸ் பக் : 62)

மரணத்தோரை நீந்தயாதீர் !

மரணத்தவர்களை ஏசுவதோ, அவர்களின் குறைகளை மற்றவர்களிடம் வெளிப்படுத்துவதோ கூடாது.

‘நீங்கள் மரணத்தோரை நிந்திக்காதீர்கள். (தூற்றாதீர்கள்!)
நிச்சயமாக அவர்கள், தாம் முன்னர் செய்தனுப்பியவற்றின்
பால் சென்று வீட்டார்கள்’ (புகாரி)

பொது நலனைக் கருத்திற் கொண்டு மக்களை எச்சரிப்பதற்காக சிலவற்றை எடுத்துச் சொல்வதில் குற்றமில்லை.

குறிப்பு :

மரணத்த ஒரு மனிதர், எத்தகையவராக இருந்தாலும், அவரது பெயருக்கு முன்னால் ‘மாஹிம்’ அல்லது ‘மாஹிமா’ (அல்லாஹ்வால் அருள் புரியப்பட்டவர்) எனக் குறிப்பிடுவது மார்க்கத்தில் அனுமதிக்கப்பட்ட ஒரு வீடயமல்ல. ஏனெனில், அல்லாஹ்வாலும். அவனது தூதராலும் நன்மாராயம் கூறப்பட்டவர்களைத்தவிர. வேறெந்த ஒருவருக்கும், அவர் அருள் புரியப்பட்டவரா, இல்லையா, என்பதை எம்மால் உறுதியாகக் கூறிவீட முடியாது. ஒருவர், சுவர்க்கவாசி அல்லது நரகவாசி அல்லது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டவர் அல்லது அருள் புரியப்பட்டவர் என்ற வீடயங்களையெல்லாம் அல்லாஹ் மாத்திரமே தீர்மானிக்க வேண்டும். எனினும், ‘மஹிம்ஹால்லாஹ்’ அல்லது ‘யாஹிமு ஹால்லாஹ்’ (அல்லாஹ் அவருக்கு அருள் புரிவானாக!) போன்ற வார்த்தைகளைக் கொண்டு பிரார்த்தனை வடிவில் அழைக்கலாம்.

(பதாவா நூருன் அலத் தாப் - ஷெய்க் இப்னு பாஸ்)

ஜனாஸா பற்றிய மார்க்க விளக்கங்களும், அதற்காக நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைகளும் :

ஒரு முஸ்லிம் மரணித்த வீட்ட பிறகு, அவரது பெயரைக் கொண்டோ, அல்லது அவர் முதலில் வசித்து வந்த, அவரது உயர் பதவிகளைக் கொண்டோ நாம் அழைப்பதில்லை. எனினும், 'ஜனாஸா' அல்லது 'மையித்' என்று தான் அழைப்போம். சீல ஹதீஸ்களில் 'ஜனாஸா' என்றும் வந்துள்ளது.

இந்த அடிப்படையில், உயர் பிரிந்த நேரத்திலிருந்து, அடக்கம் செய்யப் படும் வரை, ஒரு முஸ்லிம் ஜனாஸா வீற்கு நாம் மேற்கொள்ளவேண்டிய வீடயங்களைப் பின்வருமாறு நோக்கலாம் :

முஸ்லிமான ஒரு மனிதர் மரணித்து வீட்டால், அவரைக் குளிப்பாட்டுவதும், கபனிடுவதும், சுமந்து சென்று தொழ வைப்பதும், பின்னர் அடக்கம் செய்வதும் அனைத்து முஸ்லிம்கள் மீதுமுள்ள கட்டாயக் கடமையாகும். எனினும், அவர்களில் ஒரு பகுதியினர் இதனை மேற்கொண்டாலும், ஏனையோரின் மீதிருந்த கடமைப்பாடு நீங்கிவிடுகின்றது. முஸ்லிம்களில் எவருமே ஜனாஸாவிற்குரிய இக்கடமைகளை மேற்கொள்ளவில்லையெனில், அனைவரும் அக்குற்றத்தில் பங்கு கொள்வார்கள்.

குளிப்பாட்டுவதில் ஈடுபடுவோருக்குக் கடைக்கத் கூடிய நன்மைகள்:

‘ஒரு முஸ்லிமின் ஜனாஸாவைக் குளிப்பாட்டுவதில் ஈடுபடுவோருக்கு அல்லாஹ்தஆலா நாற்பது முறைகள் பாவ மன்னிப்பளிக்கின்றான்’ என ஒரு ஹதீஸிலும், ‘அத்தகைய யவர் அன்று பிறந்த பாலகனைப் போன்று தன் பாவங்களிலிருந்து மீட்சி பெறுவதாக’ பிற்தொரு ஹதீஸிலும், ‘அத்தகையவரது நாற்பது பெரும் பாவங்கள் மன்னிக்கப் படுவதாக’ இன்னுமொரு ஹதீஸிலும் அறிவிக்கப் பட்டுள்ளது.

(ஹாகீம், பைஹகீ)

என்னும், குளிப்பாட்டுபவர், அந்த ஜனாஸாவில் காணும் எத்தகைய குறைகளையும் வெளிப்படுத்தக் கூடாது. தான் இதனை எத்தகைய உலக இலாபங்களுக்காகவுமின்றி அல்லாஹ்வுக்காகவே மேற்கொள்வதாகவும் எண்ணிக் கொள்ள வேண்டும். இத்தகையோர் பற்றியே மேலுள்ள ஹதீஸில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

ஜனாஸாவைத் குளிப்பாட்ட முன் தலன்க்க வேண்டிய முக்கிய விடயங்கள் :

1. மையித்தை முதலில் குளிப்பாட்டத் தகுதியானவர், தன்னைக் குளிப்பாட்டும் படி அவரால் வஸிய்யத் செய்யப்பட்டவர். அத்தகையவர் தான் அந்த ஜனாஸாவைக் குளிப்பாட்டுவற்காக முற்படுத்தப்பட வேண்டும். பின்னர், அவரது தந்தை, இன்றேல்,

பாட்டன். பின்னர், அவர்களை மிகவும் நெருங்கிய வர்கள் என்ற அடிப்படையில் அவரது முக்கிய உறவினர்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப் பட வேண்டும்.

2. அவ்வாறன்றேல், ஜனாஸாவின் குடும்பத்தினர் நம்பிக்கையான ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஜனாஸாவைக் குளிப்பாட்ட வைக்கவேண்டும். பொதுவாக, ஆண் ஜனாஸா ஆண்களாலும், பெண் ஜனாஸா பெண்களாலும் குளிப்பாட்டப் படவேண்டும்.
3. ஏழு வயதிலும் குறைவான ஆண், பெண் சிறுவர்களின் ஜனாஸாக்களை ஆண், பெண் இருபாலாரும் குளிப்பாட்டலாம். இச்சிறுவர்களுக்கு வழு செய்து வீட வேண்டிய கட்டாயம் இல்லை.
4. குளிப்பாட்டுவதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப் படுபவர், குளிப்பாட்டுவது பற்றி நன்கு தெரிந்தவராகவும், நம்பிக்கைக்குரியவராகவும் இருத்தல் வேண்டும்.
5. நான்கு மாதங்களை வீடவும் குறைவான சதைக் கட்டி அல்லது பிண்டமாக இருந்தால், அதனைக் குளிப்பாட்டவோ அல்லது கபனிடவோ அல்லது தொழுவைக்கவோ தேவையில்லை. எனினும், குழி ஒன்று தோண்டி, அதில் அதனை அடக்கம் செய்து வீட வேண்டும்.
6. நான்கு மாதங்களை வீடவும் கூடிய ஒரு குறைப் பிரசவமாக ஜனாஸா இருந்தால், அது உயிர் ஊதப்பட்ட மனிதப் பிறவியாகக் கருதப்படுவதால், ஏழு வயதிலும் குறைவான சிறுவர்களுக்குப் போன்று

இதற்கும், ஜனாஸாவிற்குரிய அனைத்துக் கடமைகளும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

7. ஒரு கணவன், தன் மனைவியையும், ஒரு மனைவி, தன் கணவனையும் குளிப்பாட்டலாம். நபித்தோழர்களான அபூபக்கர் (றழி), மற்றும் அலி (றழி) அவர்கள் தம் மனைவியரைக் குளிப்பாட்டியுள்ளார்கள். ஏனெனில்,
 1. பாதிமா (றழி) அவர்கள், தன்னைத் தனது கணவர் அலி தான் குளிப்பாட்ட வேண்டுமென வலியுய்த் செய்திருந்தார்கள்.

‘எனக்கு முன் நீ மரணித்து விட்டால், நானே உன்னைக் குளிப்பாட்டி, நானே கபனிட்டு. நானே தொழுவீத்து, நானே அடக்கமும் செய்வேன்’. என நபியவர்கள் தன் மனைவி ஆயிஷா (றழி) வைப்பார்த்துக் கூறினார்கள். (அஹ்மத், இப்னு மாஜா)

‘என்னும், தனது மனைவியரல்லாத தாய். மகள், சகோதரீ போன்றவர்களை அவர்கள் மஹ்றமானவர்களாக இருந்த போதிலும், ஆண்கள் அவர்களைக் குளிப்பாட்டக் கூடாது. அதே வேளை ஏழு வயதிலும் குறைவான சிறுமியாக இருப்பின், அவளை ஆண்களுக்கும், ஏழு வயதிலும் குறைவான சிறுவனாக இருப்பின் அவனைப் பெண்களுக்கும் குளிப்பாட்ட அனுமதி உண்டு’ (மஹ்மூ.: பதாவா - 13 / 108)

8. ஜனாஸாவைக் குளிப்பாட்டுபவரும், அவரது உதவியாளரும் மட்டுமே அங்கு சமூகம் தர வேண்டும்.
9. குளிப்பாட்டுபவர், அல்லாஹ்வின் திருப்பொருத்தத்தை நாடியே அச் செயலை மேற்கொள்வதாக நினைத்துக் கொள்வதோடு, ஜனாஸாவில் காணும்

எத்தகைய குறைகளையும் பிறருக்கு வெளிப்படுத்தக் கூடாது.

10. பொதுவாக, ஜனாஸாவை அதன் தொப்புளிலிருந்து, முழங்கால் வரை துவாலை போன்ற புடவையினால் மறைக்க வேண்டும். பெண்களுக்கு மத்தியில், பெண் ஜனாஸாவின் அவ்ரத்தம் (அவசியம் மறைக்கப் பட வேண்டிய பகுதி), இதே போன்று தொப்புள் முதல் முழங்கால் வரையுள்ள பகுதியாகும்.
11. குளிப்பாட்ட முன், முதலில் ஜனாஸாவின் முழங்காலுக்கும் தொப்புளுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியை மறைத்து வீட்டு, அதன் ஆடைகளைக் களைய வேண்டும். பின்னர், அந்த மையத்திலிருந்து வெளியேறும் கழிவுகள் மற்றும் அழுக்கு நீர் போன்றவை இழுகுவில் வழிந்தோடுவதற்காக, குளிப்பாட்டும் கட்டிலை, அதன் கால்ப்பகுதியை நோக்கி சீறிது சரிவாகக் கிடத்த வேண்டும்.
12. ஜனாஸாவைச் சீறிது சரிவாகக் கிடத்தி, அழுக்குகள் வெளியேறுமிடங்களை நீருற்றி, புடவை சுற்றிய கைகளால் கழுவிச் சுத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.
13. ஜனாஸாவைக் குளிப்பாட்டும் போது, ஒரு மறைப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அத்தோடு முடிந்தால், மேல் பகுதியையும் கூரை போன்ற அமைப்பில் மறைத்துக் கொள்வது சிறந்தது.
14. குளிப்பாட்டும் தண்ணீர், தூய்மையானதாகவும், பாவிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டதாகவும் இருத்தல் அவசியம்.

15. சீதோஷ்ண நிலைக்கேட்ப, குளிப்பாட்டும் நீரைத் தயார் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். கரும் சூடாக இருப்பின், நீரைச் சீறிது குளிராக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.
16. குளிப்பாட்டுபவர் முதலில், ஜனாஸாவின் உடம் பிலுள்ள எல்லா மூட்டுக்களையும் இலகு படுத்திவிட்டு, நகங்கள் நீண்டிருந்தால், அவற்றையும், கக்கத்து மயிர்களையும் நீக்கிவிட வேண்டும். தவீர், கீழ்ப்பகுதி அவ்றத் என்பதால், அங்குள்ள மயிர்களை நீக்கு வதற்கு முயற்சிக்கக் கூடாது.
- (நஸஈ, தீர்மீதி, அஹ்மத்)
17. உடலிலிருந்து களையப்பட்ட நகங்கள், மயிர் போன்றவற்றைக் கபனுடன் சேர்த்து வைத்து விட வேண்டும்.
18. ஒவ்வொரு உறுப்பையும் கழுவும் போது, தீகர் ஒதுவ தற்கு எத்தகைய ஆதாரமுமில்லை.
19. பல தடவைகள் கழுவியும், ஜனாஸாவின் பின் துவாரத்தில் தொடர்ந்து அழுக்குகள் வெளியேறிக் கொண்டிருந்தால், ஒரு புடவைத் துண்டைத் திரீத்து, அதனை வைத்துப் பின் துவாரத்தை அடைத்து, மருத்துவ பிளாஸ்டர் ஒன்றினால், அழுத்தி ஒட்டிவிட வேண்டும். அதன் ஆடைகளைக் களையும் போது, அவ்றத்தை முழுமையாக மறைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.
20. குளிப்பாட்டுபவர், ஜனாஸாவின் அவ்றத்தைப் பாக்கவோ, கைகளால் தொடவோ கூடாது.

21. இஹ்ராம் அணிந்த நிலையில் மரணித்த ஜனாஸா வைக் குளிப்பாட்டும் நீரில் வாசனை எதுவும் கலக்கக் கூடாது. புனிதப் போரில் மரணித்த ஷஹீதின் ஜனாஸா, குளிப்பாட்டப் படுவதில்லை.

(அபூ தாவுத், திர்மீதி, பைஹகி)

புனிதப் போரில் மரணித்தவர்கள் ஜனாபத் நிலையில் இருந்தாலும் கூட, அவர்கள் குளிப்பாட்டப் படுவதில்லை.

‘அவர்களிலிருந்து வடியும் இரத்தத்துடனேயே பீடவையைச் சுற்றி அடக்கம் செய்து வீடுங்கள், ஏனெனில் அவர்கள் கியாமநாளையில் அந்த இரத்தத்துடனேயே எழுப்பப் படுவார்கள் நிறத்தில் அது இரத்தம் போன்று தென்பட்டாலும், அதிலிருந்து வீசும் வாடை கஸ்தூரி வாதையாக இருக்கும்’ என நபியவர்கள் கூறினார்கள்.

(புகாரி, நஸஈ, திர்மீதி)

ஹம்ஸா (றழி), ஹன்ழலா (றழி) ஆகிய இருவரும் குளிப்புக் கடமையான நிலையில் உஹதுப் போரில் ஷஹீதான போது, மலக்குகள் அவ்விருவரையும் குளிப்பாட்டுவதைத் தான் பார்த்ததாக நபியவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர் : இப்னு அப்பால் (றழி)

ஆதாரம் : (தபரானி, ஹாகிம்)

22. முஸ்லிமல்லாத ஒருவரைக் குளிப்பாட்டவோ, கபனிடவோ, தொழுவைக்கவோ, தமது தோழில் சுமக்கவோ, அவருக்காகப் பாவ மன்னிப்புக் கேட்கவோ கூடாது. அவர் தமது உறவினராக இருந்தாலும் சரியே!

அலி (றழி) அவர்களின் தந்தையான அபூதாலிப், (நபியவர்களின் சிறிய தந்தை) மரணித்த போது, அலி (றழி) அது பற்றி

நபியவர்களிடம் முறையீட, 'நீர் சென்று உமது தந்தையைப் புதைத்து வீடும், என்னிடம் வரும்வரை இதுபற்றி எதனையும் எவரிடமும் கூறவேண்டாம். என்றார்கள். நான் அவரைப் புதைத்து வீட்டு, நபியிடம் வந்தபோது குளீக்கும்படி கூறிவீட்டு எனக்காகப் பிரார்த்தித்தார்கள்'

(அஹமத், ஆதாவூத், நலாஃ)

(ஜனாஸாவைக் குளிப்பாட்டும் போது, முதலில் வலது பின்னர் இடது என்ற அடிப்படையில் இரு பக்கமாகவும் புரட்டித் தேய்த்துக் கழுவ வேண்டும். மேலும் வுளு செய்ய வேண்டிய பகுதியிலிருந்தே ஆரம்பிக்கவும் வேண்டும். (புகாரீ) இவ்வாறு கழுவும் போது, கையில் ஒரு புடவைத் துண்டைச் சுற்றிக் கொள்வது வீரும்பத்தக்கது)

- பின்னர், மையத்தைக் குளிப்பாட்டுவதாக உள்ளத்தில் நினைத்துக் கொண்டு, 'பீஸ்மீல்' கூறி வீட்டு, தொழுகைக்குப் போன்று வுழு செய்து வீட வேண்டும். வாய், மூக்கினுள் நீரைச் செலுத்தாமல் பற்களை மாத்திரம் வீரல்களால் வீலக்கீ வீட்டு, வாயையும், மூக்கையும் நீரால் தடவீத் துடைத்து வீட வேண்டும். குளிப்பாட்டி முடியும் வரை இரண்டையும் பஞ்சை வைத்து நீர் நுழையாத படி அடைத்து வீட்டு, கழுவீ முடிந்ததும் பஞ்சை எடுத்துவீட வேண்டும்.
- தலை, தாடி இரண்டையும் இலந்தை அல்லது சவர்க்கார நுரையினால் தேய்த்துக் கழுவீவீட்டு, முதலில் உடம்பின் வலப்பாக உறுப்புகளான (கழுத்து, வலக்கை, வலது தோற்பட்டை, நெஞ்சின்

வலப் பகுதி, வலது தொடை, வலது கால், வலது பாதம்) போன்றவற்றைக் முறைப்படி கழுவ வேண்டும். உடலை அடுத்த பக்கமாகப் புரட்டி, பின்பகுதியின் வலப்பாக உறுப்புக்களை மேற்கூறிய வாறு கழுவிவீட்டுப் பின்னர், உடலின் பின்பாகத்தின் இடப்பாக உறுப்புக்களைக் கழுவ வேண்டும். பின்னர் உடலை மீண்டும் அடுத்த பக்கமாகப் புரட்டி, உடலின் எஞ்சிய இடப்பாக உறுப்புக்களைக் கழுவிக்க குளிப்பாட்டுவதைப் பூரணப் படுத்த வேண்டும்.

- ஒரு முறை கழுவுவது தான் கடமை. மூன்று முறைகள் கழுவுவது வீரும்பத்தக்கது. அவ்வாறு மூன்று முறைகள் கழுவிடும் சுத்தமாகாவிடின், ஐந்து அல்லது ஏழு தடவைகள் வரை ஒற்றைப்படக் கழுவலாம். கடைசி முறை கழுவும் போது, நீருடன் கற்பூரத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கற்பூரம் சேர்த்துக் கொள்வதால், ஜனாஸாவின் உடல் வாசையைட்டப் படுவதுடன், குளிர்ச்சியும் பெறுகின்றது.

உம்மு அதிய்யா(ரலி) அறிவிக்கின்றார்கள் :

நபி(ஸல்) அவர்களின் மகளை நாங்கள் குளிப்பாட்டிக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது அங்கு வந்த நபி(ஸல்) அவர்கள், “அவரை இலந்தை இலை கலந்த நீரால் மூன்று அல்லது ஐந்து அல்லது அதற்கும் அதிகமான முறை குளிப்பாட்டுங்கள். கடைசியில் கற்பூரத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். குளிப்பாட்டி முடித்ததும் எனக்கு அறிவியுங்கள்” எனக் கூறினார்கள். குளிப்பாட்டிய பின், நாங்கள் அவர்களுக்கு அறிவித்தோம். அப்போது அவர்கள் தங்களின் கீழாடையைத்

தந்து, “இதை அவரின் உடலில் சுற்றுங்கள்” எனக் கூறினார்கள். (நூல் : புகாரி)

ஹஃபஸா (ரலி) வின் ஓர் அறிவிப்பில், “ஒற்றைப் படையாக (த் தண்ணீர் ஊற்றி)க் குறிப்பாட்டுங்கள், மூன்று அல்லது ஐந்து அல்லது ஏழு முறை (தண்ணீர் ஊற்றுங்கள், அவரின் வலப்புறத்திலிருந்தும் உஞ்சு செய்ய வேண்டிய பகுதிகளிலிருந்தும் துவங்குங்கள், என்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், என்றும் “நாங்கள் அவர்களுக்கு தலைவாரி மூன்று சடைகள் பிண்ணினோம்” என்றும் உம்மு அதிய்யா(ரலி) கூறியதாக அய்யூப் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

- கமுலீக் குளிப்பாட்டி முடிந்த பிறகு, உடலைத் துடைக்க வேண்டும். இப்போது ஜனாலா, கபனீடுவதற்குத் தயாராக உள்ளது.
- ஆண்களின் தலைமயீர் சீவீ வீடப்படுவதோடு, பெண்களின் தலைமயீர் பிண்ணப்பட்டிருப்பின் அவீழ்த்து, நன்கு கழுவுப்பட்டு, பின்னர் மூன்று பிண்ணல்களாகப் பிண்ணப்பட்டு, பின்னால் தொங்க வீடப் பட வேண்டும்.

நபி(ஸல்) அவர்களின் மகளின் மய்யித்திற்குத் தலை(முடி)யில் பெண்கள் மூன்று சடைகளைப் பின்னியிலிருந்தார்கள். பிறகு அவற்றைப் பிரித்துக் கழுவிவிட்டு, மீண்டும் மூன்று சடைகள் பின்னினார்கள். மேலும், நாங்கள் மய்யித்தின் முடியை மூன்று சடைகளாகப் பின்னி அதை மய்யித்தின் முதுகுப்புறமாகப் போட்டு வைத்தோம், என உம்மு அதிய்யா (றழி) அறிவிக்கின்றார்கள். (புகாரி)

- ஜனாஸாவைக் குளிப்பாட்டியவர்கள், அதன் பின்னர் தாமும் குளித்துக் கொள்வது விருப்பத்திற்குரிய ஒரு வீடயமே தவிர, கடமையான ஒன்றல்ல.
(ஹாகீம், பைஹகீ)
- ஜனாஸாவின் உடலின் சீல பாகங்களை மாத்திரம் தான் கழுவ முடியும் என்றிருந்தால், அவற்றைக் கழுவீ வீட்டு, கழுவ முடியாத பகுதிகளுக்காகத் தயம்மும் செய்துவிட வேண்டும்.
- ஜனாஸாவின் உடலுறுப்புகள் உடலை வீட்டும் பிரிந்திருந்தால், அவையும் கழுவப்பட்டு உடலோடு சேர்க்கப்பட வேண்டும். ஜனாஸாவின் உடல் எரி காயங்களினால் அல்லது வேறு காரணங்களால் குளிப்பாட்ட முடியாதளவுக்கு உருக்குலைந்த நிலையில் இருந்தால், மார்க்க அறிஞர்களின் கருத்துப்படி, அதற்குத் தயம்மும் செய்துவிட வேண்டும். தயம்மும் செய்பவர், தன் இரு கைகளையும் நிலத்தில் அடித்து, ஜனாஸாவின் முகத்தையும், இரு முன்னங்கைகளையும் தடவீ விட வேண்டும்.

ஜனாஸாவைத் தபனீடல்

‘ஜனாஸாவைக் கபனீடுவதில் ஈடுபடுவோருக்கு, மறுமையில் அல்லாஹ் சவாக்க ஆடைகளை அணிவிப்பதாகவும், மண்ணறை தோண்டி, அதில் ஜனாஸாவை அடக்கம் செய்பவருக்கு, இறுதிநாள் வரை இல்லாதோர்க்கு

இருக்க இடமளித்த நன்மை வழங்கப் படுவதாகவும், ஹதீஸில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

(ஹாகீம், பைஹகீ)

குளிப்பாட்டிய பின்னர், ஜனாலாவைக் கபனீடுவதும் கடமையான ஒரு வீடியமாகும். நபியவர்கள் இது பற்றிப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்கள்.

‘நீங்கள் வெண்மையான ஆடையை அணியுங்கள். ஏனெனில், அது உங்கள் ஆடைகளில் மிகவும் சிறப்பிற்குரியது. மேலும் அதனைக் கொண்டே உங்களில் மரணித்தோரையும் கபனீடுங்கள்’

(அபூதாவூத், திர்மீதீ, இப்னு மாஜா)

1. ஜனாலாவின் முழு உடலையும் மறைக்கக்கூடிய ஒரு துணியால் கபனீடுவதே வாஜிபாகும். எனினும், ஆண் ஜனாலாவை மூன்று புடவைகளாலும், பெண் ஜனாலாவை ஐந்து துணிகளாலும் (அதாவது சாரம், முந்தானை, சட்டை, இரு புடவைத் துண்டுகள்) கபனீடுவது வீரும்பத் தக்கது.

- போதிய துணியின்றிக் க.:பனிடப்படும்போது மய்யீத் தின் தலை அல்லது கால்கள் மட்டுமே மறைக்கப்பட முடியும், என்ற நிலையேற்பட்டால் முதலில் தலையையே மறைக்க வேண்டும்.

கப்பாப் (ரலி) அறிவிக்கின்றார்கள் :

முஸ்அப் இப்னு உமைர் (ரலி) உஹதுப் போரில் கொல்லப்பட்டார். அவரின் முழு உடலையும் க.:பன் செய்வதற்கு ஒரேயொரு சால்வை மட்டுமே இருந்தது. அதன்

மூலம் அவரின் தலையை மறைத்தால் கால்கள் வெளியில் தெரிந்தன, கால்களை மறைத்தால் தலை வெளியில் தெரிந்தது. அப்போது அவரின் தலையைத் துணியால் மறைத்து வீட்டு அவரின் கால்களை இத்கீர் என்ற புல்லைப் போட்டு மறைக்குமாறு நபி (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள். (புகாரீ)

2. சிறுவர்களை ஒரு துணியால் கபனிடுவது போதுமானதாகும். மூன்று துணிகளாலும் கபனிடலாம். பெண் சிறுமியாக இருந்தால், ஒரு சட்டை இரு துணிகளால் கபனிட வேண்டும்.
3. கபன் துணி மென்மையானதாகவும், முழு உடலையும் மறைக்கக் கூடியதாகவும் உடம்பை வெளிக்காட்டாமலும் இருக்க வேண்டும்.
4. கபன் துணியில் பன்னிரைத் தெளித்து வீட்டு, அதனை வாசனையூட்டுவது சிறந்தது. இதன் மூலம் கபன் துணியில் வாசனை தொடர்ந்து ஒட்டி நிலைத்திருக்கும்.
5. கபன் துணிகள் அளவு பற்றிய கணிப்பீடுகள், அனுபவ ரீதியான ஒரு வீடயமாகும். இதில் குறிப்பிட்ட எந்த ஒரு வரையறையும் இல்லை.
6. அவ்ரத்தை மறைத்த நிலையில், உள்ள துணிமீது ஜனாஸாவைக் கபனிட வைத்து, ஊத் போன்ற வாசனை கொண்டு வரச் செய்து, ஸூஜீத் செய்யும் உறுப்புகள் மீது தடவீ வீட வேண்டும். பின்னர் இந்த வாசனையை ஒரு பஞ்சீல் இட்டு, ஜனாஸாவின் மறைவான இடங்களில் வைக்க வேண்டும். அதன் இரு கைகளையும், உடலின் இரு மருங்கிலும் வைத்து வீட்டு, பிளாஸ்டர்

போன்றவற்றைப் பின்புறத்தில் வைத்து, ஏதும் வெளியேறாதபடி நன்றாகக் கட்டிவிட வேண்டும்.

7. பின்னர், மூன்று கபன் துணிகளையும் கொண்டுவரச் செய்து, ஒவ்வொன்றையும் மற்றையதின் மீது வீர்த்து வைத்து, அதன் மீது ஜனாஸாவை வைத்து, (மல்லாந்து மேலே டூர்த்தவாறு கிடத்தி) பின்னர், ஹனூத் எனப்படும் வாசனையை பஞ்சீல் இட்டு, ஜனாஸாவின் பின் பாகத்தில் வைத்து ஒரு புடவையால் கட்டிவிட வேண்டும். எஞ்சியுள்ள வாசனையிடப்பட்ட பஞ்சை ஜனாஸாவின் கண்களின் மீதும், மூக்குத் துவாரங்களின் மீதும், வாய், காதுகள் மீதும், ஸஜ்தா உடலுறுப்புகள் மீதும், இரு கக்கங்கள், முழங்காலின் உட்பகுதி, தொப்புள் போன்ற இடங்களிலும் வைக்க வேண்டும். கபன் துணிகளுக்கீடையிலும், தலையிலும் வாசனை தோய்க்க வேண்டும்.
8. கபனிட்டு, ஜனாஸாவைக் கப்ரில் கொண்டுவரவும் வைக்கும் போது, அதன் கட்டுக்களை அவீழ்த்துவிட வேண்டும்.
9. கபன் வீடயத்தில் அளவுமீறி வீண்வீரயம் செய்யக் கூடாது, ஏனெனில் கபன் துணி எத்தகைய தரத்தைக் கொண்டதாக இருந்தாலும், மிக விரைவில் அது சீதைந்து வீடக் கூடிய ஒன்று. மரணித்த ஒருவரை வீட உயீரோடு இருப்பவரே புதிய, விலை மதிப்புள்ள ஆடைகளை அணிய அதிகம் அருகதை பெற்றவர். மூன்றிற்கு அதிகமான கபன் துணிகளால் கபனிடுவதும் தவீர்க் கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் இது சுன்னாவுக்கு மாற்றமானது.

10. கபன் துணி, அல்லது அதன் பெறுமதி, அதற்குரிய செலவுகள், குளிப்பாட்டி அடக்கம் செய்யும் வரையுள்ள மற்றைய செலவுகள், ஜனாஸாவின் செலவாக இருக்க வேண்டும். ஒருவர் தன் ஜனாஸாவிற்குரிய செலவுகளை வீட்டுச் சென்றிருந்தாலோ, அல்லது அந்த ஜனாஸா வீற்குரிய செலவுகளை வேறு ஒரு முஸ்லீம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டாலோ பரவாயில்லை.

- முன்கூட்டியே கஃபன் துணியைத் தயார் படுத்தி வைத்துக் கொள்ளலாம், என்பதற்குப் பின்வரும் நிகழ்வு ஆதாரமாக அமைகின்றது.

நபி(ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் முன்கூட்டியே கஃபன் துணியைத் தயாராக வைத்துக் கொண்ட ஒரு பெண்மணியை (நபி) அவர்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. (புகாரீ)

- இஹ்றாமோடு மரணித்தவரைக் கபனிடும் போது, அவர் ஆணாக இருந்தால், அவரது தலையை மறைக்கக் கூடாது. அவரது உடலில் நறுமணம் எதுவும் பூசவும் கூடாது. கியாம நாளையில் அவர் தல்பியாக் கூறிய நிலையில் எழுப்பப் படுவார். (புகாரீ, முஸ்லீம்)

ஜனாஸாவைச் சுமந்து செல்லலும், அதனைப் பின்தொடர்தலும் :

1. ஜனாஸாவைப் பின் தொடர்வதில் **இரு படித்தரங்கள்** உள்ளன.

- மரணித்தவரது வீட்டிலிருந்து ஜனாஸாவைத் தொழுவதற்கும் வரை பின் தொடர்தல்.
- மரணித்தவரது வீட்டிலிருந்து ஜனாஸாவை அடக்கம் செய்யும் வரை பின்தொடர்தல். இதில் இரண்டாவதையே நபியவர்கள் சிறப்பிற்குரியதாகக் கருதியுள்ளார்கள்.
'இத்தகையவர்களுக்கே, 'கீறாதைன்' எனப்படும் (மிகப்பெரிய இரு மலைகளளவு) பூரண நன்மை கிடைக்கின்றது' எனக் கூறினார்கள்.

(புகாரீ, முஸ்லிம்)

ஜனாஸாவைச் சுமந்து செல்வதும், அதனைப் பின் தொடர்வதும் ஒரு முஸ்லிம் தன் சகோதரனுக்கு அவசியம் செய்யவேண்டிய கடமையாகும். ஆண்களே ஜனாஸாவைப் பின் தொடர வேண்டும். பெண்களுக்கு இது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

(புகாரீ, முஸ்லிம்)

2. ஓலமிட்டு, அழுது கொண்டும், திகர் போன்றவற்றை சப்தமிட்டு ஓதிக் கொண்டும், கவலை தோய்ந்த பாணியில் இசைக் கருவிகளை இசைத்துக் கொண்டும் ஜனாஸாவைப் பின் தொடர்வது மார்க்கத்திற்கு முரணான ஒரு செயலாகும்.

3. பன்னீர் தெளித்துக் கொண்டும், சாம்பிராணி போன்றவற்றை புகைத்துக் கொண்டும் ஜனாஸாவைப் பின் தொடர்வது கூடாது. இது கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஒப்பானது. ஜனாஸாவைப் பின் தொடர்ந்து செல்லும் போது, அமைதியுடனும், மெளனமாகவுமே செல்ல வேண்டும்.

(அபூதாவுத், அஹ்மத், பைஹகீ)

4. ஜனாஸாவை அவசரமாக எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். எனினும், அது ஒருவதற்கு ஒப்பானதாக இருக்கக் கூடாது. ஜனாஸாவை மிக மெதுவாக எடுத்துச் செல்வதும் சுன்னாவுக்கு மாற்றமான ஒரு வீடயமாகும். (இமாம் இப்னுல் கையீம் ஜவஸ்ய்யா - ஸாதுல் மஆத்) ஜனாஸாவை அவசரமாக எடுத்துச் செல்ல வேண்டும், என்பதில் மார்க்க அறிஞர்கள் ஒருமித்த கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார்கள், என இமாம் நவவீ (ரஹ்) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

(அல்மஜ்லூ: பக் - 5/272), (புகாரீ, முஸ்லீம்)

‘ஜனாஸாவைத் துரிதமாக எடுத்துச் செல்லுங்கள். அது ஸாலிஹானதாக இருந்தால், அதனை நல்லதீன் பால் கொண்டு செல்கின்றீர்கள். அதற்கு மாற்றமாக இருப்பின், அந்த மோசமான வஸ்துவை உங்கள் தோள்களிலிருந்து இறக்கி வைத்து வீடுங்கள்’.

(புகாரீ, முஸ்லீம்)

‘ஜனாஸாவை மனிதர்களின் தோள்களில் சுமந்து செல்லும் போது, அது ஸாலிஹானதாக இருந்தால்,

‘என்னை எடுத்துக் கொண்டு முன்னேறிச் செல்லுங்கள்’ என்று கூறும். அதற்கு மாற்றமாக இருந்தால், அது தன் குடும்பத்தினரைப் பார்த்து, ‘எனக்குப் பிடித்த கேடே! என்னை எங்கே கொண்டு செல்கின்றீர்கள்?’ எனக் கேட்டு அங்கலாய்த்துக் கொண்டிருக்கும். இந்த சப்தத்தை, மனிதனைத் தவிர ஏனைய அனைத்து உயிரினங்களும் செவியுறும். மனிதன் இதனைச் செவியுற்றால், அவன் மூர்ச்சையற்று வீடுவான்’ என நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்’ (புகாரி)

ஜனாஸாவிற்கு மிகவும் சமீபமாகவே அதனைப் பின் தொடர வேண்டும். எல்லாப் பக்கங்களாலும் அதனைப் பின் தொடரலாம். வாகனத்தில் பின் தொடர்பவர்கள் ஜனாஸாவின் பின்னாலேயே செல்ல வேண்டும். அவ்வாறே, அதனைத் தொடர்பவர்களும், அதன் இரு பக்கங்களாலும் செல்வதை வீட, பின்னால் தொடர்வதே சிறந்தது.

5. ஜனாஸா எம்மைக் கடந்து செல்லும் போது, அதற்காக எழுந்து நிற்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இதிலும் இரு அமைப்புக்கள் உள்ளன.

1. ஜனாஸா ஒருவரைக் கடந்து செல்லும் போது, ஒருவர் அதற்காக எழுந்து நின்றல்.
2. அடக்கஸ்தலத்தைச் சென்றடைந்ததும் ஜனாஸா கப்ரீனுள் அல்லது கீழே இறக்கி வைக்கப்படும் வரை அமராமல் எழுந்து நின்றல். ஜனாஸாவைக் கொண்டு செல்லும் போது அதற்காக எழுந்து நிற்க வேண்டும், என ஆரம்பத்தில் கட்டளையீட்டு வந்த நபி (ஸல்)

அவர்கள், பின்னர், அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் தானும் அமர்ந்ததோடு, பிறரையும் அமரும்படி ஏவீனார்கள்.

(அஹ்மத், இப்னு ஹிப்பான், பைஹகீ)

ஹஸரத் அலி (றலி) அவர்கள் கூட தனது ஆட்சிக் காலத்தில் இதனையே நடைமுறைப்படுத்தி வந்தார்கள்.

6. ஜனாஸாவைப் சுமந்து செல்பவர்கள், பின்னர் வுழு எடுத்துக் கொள்வது சுன்னத்தாகும்.

(அபூதாவூத், திர்மீதீ, அஹ்மத்)

7. முடிந்தால், ஜனாஸாவைப் பின் தொடர்பவர்களும், அதனைச் சுமப்பதில் கலந்து கொள்வது சுன்னத்தாகும்.

8. அடக்கஸ்தலம் மிகவும் தூரத்தில் இருப்பின், வாகனத்தில் அல்லது ஒரு பிராணியின் மீது அதனைச் சுமந்து செல்வதில் குற்றமில்லை.

• வாகனத்தில் ஜனாஸாக்களைச் சுமந்து செல்ல அனுமதி இருந்தாலும், மனிதர்கள் தமது தோள்களில் சுமந்து செல்வதே சுன்னத்தான வழிமுறையாகும். ஏனெனில், 'மலக்குகள் கூட எம்முடன் ஜனாஸாவைப் பின் தொடர்கின்றார்கள்' என்பதாக நபி (ஸல்) கூறியுள்ளார்கள்.

(அபூதாவூத், ஹாகீம், பைஹகீ)

• ஜனாஸாவைப் பின் தொடர்பவர்கள், வாகனத்திலும் செல்லலாம். எனினும், நடந்து செல்வதே சிறந்தது. வாகனத்தில் செல்வதாக இருந்தால், அவசியம் ஜனாஸாவின் பின்னால்தான் செல்ல வேண்டும்.

- ஜனாஸாவை அமைதியாகப் பின் தொடர்வதால், மரணத்தைப் பற்றி, கப்ரைப் பற்றி, மறுமையைப் பற்றி சீந்திப்பதற்கு அது ஒரு சீறந்த வாய்ப்பாக அமைகின்றது. அதேவேளை, எமது சீந்தனையும் ஒருமுகப் படுத்தப் பட்டு, உள்ளமும் அமைதி பெறுகின்றது.

நபிகளாரைத் தொடர்ந்து வந்த எமது முன்னோர்களான ஸலபுஸ் ஸாலஹீன்கள் கூட, ஜனாஸாக்களைப் பின் தொடரும் போது அமைதியாகவே சென்றுள்ளார்கள். குர்ஆன் ஒதுவதாகவோ, தீக்ர் செய்வதாகவோ எதுவாக இருந்தாலும், சப்தத்தை உயர்த்தக் கூடாது.

(இமாம் நவவீ, அத்கார் - பக் : 203)

- அதனைச் சுமந்து சென்றவர்களும், குளிப்பாட்டுவதில் ஈடுபட்டவர்களும் வுமூ எடுத்துக் கொள்வது வீரும்பத் தக்கதாகும்.

(அபுதாவூத், திர்மீதி)

ஜனாஸாவின் அனைத்துப் பக்கங்களாலும் அதனைப் பின் தொடரலாம். எனினும், பின்னால் செல்வதே சீறந்தது. 'இத்திபாஉல் ஜனாஇஸ்' எனும் அறப்புப் பதம் இதனையே குறிக்கின்றது.

ஜனாஸாவைத் தொழுவதில்

- ஒரு ஜனாஸாவிற்காகத் தொழுகை நடத்துவது, அனைத்து முஸ்லிம்கள் மீதுமுள்ள கடமையாகும். அதாவது பா்ளூ கிபாயாவாகும். சீலர் இதனை நிறைவேற்றினாலும், ஏனைய அனைவர் மீதுமுள்ள

கடமைப்பாடு நீங்கி வீடுகின்றது. எனினும், தொழாத ஏனையோரும் இத் தொழுகையை நிறைவேற்றுவது சுன்னத்தான வீடயமாகும்.

மேலும், மரணத்த முஸ்லிம் ஆண், பெண், சிரீ யோர், வயது முதிர்ந்தவர்கள், நான்கு மாதங்களைப் பூரணப் படுத்திய குறைப் பிரசவக் குழந்தை, போன்ற அனைவர் மீதும் ஜனாஸாத் தொழுகை நடத்துவது அவசியமான ஒன்றாகும்.

- நான்கு மாதங்களை வீடவும் குறைவான குறைப் பிரசவமானது, உயிருடன் இருந்து மரணத்த ஒன்றாகக் கருதப் படாததால், அதனைத் தொழுவைக்கவோ, குளிப்பாட்டவோ அவசியமில்லை.

அதற்கென்று ஒரு குழியைத் தோண்டி, அடக்கம் செய்து வீட்டால் போதுமானது. ஏனெனில், நான்கு மாதங்களுக்குப் பிறகு தான் கருவிலிருக்கும் சிசுவுக்கு ருஹ் எனும் உயிர் ஊதப்படுகின்றது.

(புகாரீ, முஸ்லிம்)

- குறைப் பிரசவக் குழந்தை மரணத்தால். (அதன் பெற்றோருக்காகப் பாவமன்னிப்பு மற்றும் இறையருளை வேண்டிப் பிரார்த்திக்க வேண்டும்).
- ஏனைய தொழுகைகளைப் போன்றே, ஜனாஸாத் தொழுகையும் கூட்டாகவே நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். ஜமாஅத்துடன் தொழக் கீடைக்கா வீட்டால், தனித்தும் தொழலாம். ஜனாஸாவை ஜமாஅத்தாகவே தொழுவைக்க வேண்டும், என்பது கடமையான ஒரு வீடயமாகும். எனினும், அவ்வாறு செய்யாமல், ஜனாஸாவை வைத்து ஒவ்வொருவரும்

தனித்தனியாகத் தொழுதால், கடமை நீங்கினாலும் ஜமாஅத்தாகத் தொழுவைக்காததற்குரிய குற்றம் அனைவரையும் சாரும்.

- கூட்டாகத் தொழுவதற்கு, ஒருவர் மாத்திரம் இருந்தால், ஏனைய தொழுகைகளில் போன்று அவர் இமாமோடு சேர்ந்தாற் போல் அடுத்தடுத்து இருந்து தொழாமல், இமாமுக்குப் பின்னால் இருந்து தான் தொழ வேண்டும்.

(ஹாகீம், பைஹகீ)

- ஜனாஸாக்களைப் பள்ளிவாயினுள் வைத்தும் நபியவர்கள் தொழுகை நடாத்தி இருக்கின்றார்கள். (முஸ்லிம்) எனினும், நபிகளார் காலத்தில் போன்று, மஸ்ஜிதிற்கு வெளியே அதற்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்ட இடங்களில் தொழ வைப்பதே சிறப்பிற்குரியது.

நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள், மீக அதிகமான ஜனாஸாக்களுக்கு மஸ்ஜிதிற்கு வெளியே, ஜனாஸாக்களுக்கென்று ஏற்படுத்தப் பட்ட இடமான (முஸல்லா) விலேயே தொழுகை நடாத்தி இருக்கின்றார்கள்.

(அஹ்காமுல் ஜனாஇஸ், பக் - 135)

(அபீஸீனியாவில் இஸ்லாத்தைத் தழுவிய நிலையில்) மரணத்த நஜ்ஜாஸி மன்னரின் மரணச் செய்தி தன்னை எட்டியதும், அதே நாளில் நபியவர்கள் தனது தோழர்களுடன் முஸல்லாவிற்குச் சென்று, அங்கே அவருக்காக நான்கு தக்பீர்கள் கூறி, ஜனாஸாத்தொழுகை நடாத்தினார்கள், என அபூஹுரைரா (றழி) அறிவிக்கின்றார்கள்.

(புகாரி, முஸ்லிம்)

நபி (ஸல்) அவர்கள் காலத்தில் ஜனாஸாக்களைத் தொழுவிப்பதற்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்ட இடம், மஸ்ஜிதுன் நபவீ பள்ளிவாயிலிற்குக் கீழ்க்குப் பக்கமாக, அதனைச் சேர்ந்தாற் போல் அமைந்திருந்தது.

(பத்ஹல் பாரி பக் -108, பாகம் -12)

- 'நாறு போர்களைக் கொண்ட முஸ்லீம்கள், ஒரு மையீத்தின் மீதான ஜனாஸாத் தொழுகையில் கலந்து கொண்டு, அந்த ஜனாஸாவுக்காக ஷபாஅத் வேண்டினால், அதனை அல்லாஹ் ஏற்றுக் கொள் சீன்றான்' என ஒரு அறிவிப்பிலும், 'அந்த ஜனாஸா வுக்கு மன்னிப்பளிக்கப்படும்' என பிற்தொரு அறிவிப்பிலும் வந்துள்ளது. (முஸ்லீம், நஸாஈ)

- இந்த எண்ணிக்கையை வீடக் குறைவாக இருப்பினும், அதாவது நாற்பது போர்களாக இருந்தாலும், தொழுக் கூடியவர்கள் ஷிர்க்கான வீடியங்களில் ஈடுபடாமல் தூய நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருந்தால், மையீத்திற்காக அவர்களால் கேட்கப்படும் ஷபாஅத்தை அல்லாஹ் ஏற்றுக் கொள் சீன்றான். (முஸ்லீம், அபூதாவூத்)

ஜனாஸாத் தொழுகையில் இமாமுக்குப் பின்னால், ஆகக் குறைந்தது மூன்று ஸப்புகளையாவது (வரிசைகளை) அமைத்துக் கொள்வது வீரும்பத் தக்கது.

(அபூதாவூத், திர்மீதீ, இப்னுமாஜா).

ஒரு ஸப்பில் குறைந்தது இருவராவது இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக - ஏழு போர்கள் மாத்திரம் தொழுவதற்காக அங்கு சமூகமளித்திருந்தால், முதல் ஸப்பில் மூவர், இரண்டாவது ஸப்பில் இருவர், மூன்றாவது

ஸப்பில் இருவர் என்ற அமைப்பில் ஸப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

- உமைர் இப்னு அபீ தல்ஹா என்பவர் மரணித்த போது, அவரது வீட்டுக்கு வந்த நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள், அவரது வீட்டில் வைத்தே அவருக்காக ஜனாஸாத் தொழுகை நடத்திய போது, இமாமாக நபியவர்கள் நிற்க, அவருக்குப் பின்னால் அபூ தல்ஹாவும், அவருக்குப் பின்னால் உம்மு ஸுலைமும் இருந்து தொழுதார்கள். அவர்களைத் தவிர அங்கு வேறெவரும் சமூகமளித்திருக்க வில்லை.

(ஹாகீம், பைஹகீ)

ஆயீஷா (றழி) அவர்களும், மற்றும் சீல ஸஹாபிப் பெண்களும் சஅது பின் அபீ வக்காஸ் (றழி) அவர்களுக்காக நபியவர்களின் பள்ளிவாயிலில் ஜனாஸாத் தொழுதுள்ளார்கள்.

- பெண்களும் ஜனாஸாத் தொழுகை தொழலாம், என்பதற்கு மேலுள்ள சம்பவங்கள் ஆதாரமாக அமைகின்றன. எனினும், ஜனாஸாவைப் பின் தொடர்வதற்குப் பெண்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படவில்லை.

‘உம்மு அதிய்யா (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள். ‘(பெண்களாகிய) நாம் ஜனாஸாவைப் பின் தொடர்வதிலிருந்து தடுக்கப்பட்டிருந்தோம். எனினும், இதில் நாம் கட்டாயப் படுத்தப்படவில்லை, (அல்லது வன்மையாக நாங்கள் தடுக்கப்படவில்லை).

(புகாரீ, முஸ்லீம், அஹ்மத், இப்னு மாஜா)

- இமாமாக நிற்பதற்கு அந்த ஜனாஸாவின் வலியை (பொறுப்பாளரை) வீட, முஸ்லிம்களின் தலைவர் அல்லது அவரது உதவியாளர் மிகவும் அருகதை யுடையவர்கள். அவர்களில் எவரும் இல்லையெனில், குர்ஆனை நன்கு ஓதத் தெரிந்தவர் எவரேனும் இருப்பின், அத்தகையவர் முற்படுத்தப் படுவார். அவரும் இல்லையெனில், சுன்னா பற்றி நன்கு அறிந்த வர்கள் முற்படுத்தப் படவேண்டும். அத்தகையவரும் இல்லையெனில், ஹதீஸில் குறிப்பிடப்பட்டு வந்துள்ள ஒழுங்கின் படி தேர்ந்தெடுக்கப் படுவார்கள்.

(முஸ்லிம்)

ஜனாஸா உட்பட வேறெந்தத் தொழுகையாக இருந்தாலும், மக்களைத் தொழுவைப்பதற்கு, பருவமடையாத சீறுவராக இருப்பினும், குர்ஆனை நன்கு ஓதத் தெரிந்தவராக இருந்தால், அவரை முற்படுத்தலாம்.

(அப்துலாஹ், பைஹகீ)

- பல ஜனாஸாக்களாக இருந்தால், அவற்றை ஒரே முறையிலும் தொழுவைக்கலாம். தனித்தனியாகவும் தொழுகை நடத்தலாம்.

(தபரானி)

“ஒரு முறை ஒன்பது ஜனாஸாக்கள் கொண்டு வரப் பட்டு, அனைத்திற்கும் நபியவர்கள் ஒரே முறையில்தொழுகை நடாத்தினார்கள். ஆண்களை இமாழுக்கு அருகிலும், பெண்களை அவர்களுக்குப் பின்னாலும் (கிப்லாவுக்கு அண்டியதாகவும்) வைத்துத் தொழுகை நடாத்தப்பட்டது”

(நஸாஃ, பைஹகீ, தாரகுதீனி)

பிற்தொரு முறை உஹத் யுத்தத்தில் ஷஹீதான ஹம்ஸா (றழி) அவர்களின் ஜனாஸா கொண்டு வரப்பட்டு, முதலில் அதற்காக நபியவர்கள் ஒன்பது தக்பீர்கள் கட்டித் தொழுகை நடாத்தினார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து உஹதில் ஷஹீதான ஜனாஸாக்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகக் கொண்டு வரப்பட்ட போது, நபியவர்கள் அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனியாகத் தொழுகை நடாத்தினார்கள். (மொத்தமாக) எழுபத்து இரண்டு முறைகள் ஜனாஸாத் தொழுகை நடாத்தினார்கள், என இப்னு அப்பாஸ் (றழி) அறிவிக்கின்றார்கள்.

(நூல் - தபரானி)

- நிர்ப்பந்தமான சந்தர்ப்பங்களிலேயன்றி தொழுவ தற்கு விலக்கப்பட்ட மூன்று நேரங்களிலும் ஜனாஸாத் தொழுகையையும் நிறைவேற்றுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

(முஸ்லிம்)

கீழ்க் குறிப்பிட்வார்கள் மீதும் ஜனாஸாத் தொழுகை நடாத்துவதற்கு அனுமதி உண்டு.

1. புனிதப் போரில் மரணித்த ஷஹீத்கள் மீதும், பருவமடையாத குழந்தைகள் மீதும் தொழுகை நடத்துவது கடமையல்ல. எனினும், இவர்கள் மீதும் தொழுகை நடத்த அனுமதி உண்டு. 'பதினெட்டு மாதங்களில் மரணித்த நபிகளாரின் மகன், இப்ராஹீமீன் மீது, நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுகை நடாத்த

வீல்லை' என ஆயீஷா (றழி) அவர்கள் அறிவீக் கின்றார்கள். (அபூதாவூத், அஹ்மத்)

'நபிகளாரின் மகன் இப்றாஹீம் தனது பதினெட்டாவது மாதத்தில் மரணித்தார்கள். எனினும், அவர்கள் மீது நபியவர்கள் ஜனாலாத் தொழுகை நடாத்த வீல்லை, என ஆயீஷா (றழி) அறிவீக்கின்றார்கள்'

(அபூதாவூத், அஹ்மத்)

'நபியவர்களின் மகன் இப்றாஹீமீன் மீது தொழுகை நடாத்தப் பட்டதாக வந்துள்ள ஹதீஸ் மிகவும் பலவீனமானது' என ஹதீஸ் கலை வல்லுனரான ஷெய்க் நாஸிருத் தீன் அல்பானீ அவர்கள் குறிப்பீடுகின்றார்கள்.

(அஹ்காமுல் ஜனாஇஸ் பக் -104), (நுஸ்புர் ராயா - 2 / 279)

அதேவேளை, ஓர் அன்சாரீச் சீறுவன் மீதும், உஹதுப் போரீல் மரணித்த ஹம்ஸா (றழி) அவர்கள் மீதும் நபிகளார் தொழுகை நடத்தியுள்ளார்கள்.

(முஸ்லீம், நஸஈ, அஹ்மத்)

இந்த வீடயத்தில் இரண்டிற்குமே, அதாவது ஷஹீத் கள் மீது ஜனாலாத் தொழுகை நிறைவேற்றுவதற்கும், நிறைவேற்றாமல் இருப்பதற்கும் சுன்னாவீல் ஆதாரங்கள் வந்துள்ளதால், இரண்டில் எந்த ஒன்றையும் எமக்குத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம், என இமாம் இப்னுல் கையீம் ஜவஸீய்யா (றஹ்) அவர்கள் குறிப்பீடுகின்றார்கள்.

(பீக்ஹூஸ் ஸுன்னா பக் - 467)

2. குற்றவீயல் தண்டனையில் கொல்லப்பட்டவர்கள் மீதும் தொழுகை நடத்தலாம். 'வீபசாரக் குற்றத் திற்காகக் கல்லெறிந்து கொல்லப்பட்ட பெண்

மணியின் மீதும் நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுகை நடாத்தினார்கள்'. (முஸ்லிம், அபூதாவூத்)

3. தொடர்ந்தும் மோஷமான தீய செயல்களில் வீடாப்பிடியாக இருப்பவர், தொழுகை, ஸக்காத்தை (அது கடமை என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளும் அதே வேளை) அதனைத் தொடர்ச்சியாக வீடக் கூடியவர், வீபச்சாரம், மதுக் குடித்தலில் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டு வருபவர். இத்தகையோர் மீதும் தொழுகை நடாத்துவதற்கு அனுமதியுண்டு.
4. கடன்பட்டிருந்து வீட்டு, அதனை அடைப்பதற்கு எதனையும் வீட்டுச் செல்லாமல் மரணித்தவர் மீதும் தொழுகை நடாத்தப்படும். ஆரம்பத்தில் இத்தகையோர் மீது தொழுகை நடாத்த மறுத்து வந்த நபியவர்கள், பிற்பட்ட காலங்களில் இவர்களுக்குத் தொழுகை நடாத்துமாறு ஏவீனார்கள்.

(புகாரீ, முஸ்லிம்)

தொழுவைக்காமல் அடக்கம் செய்யப்பட்டவர் மீதும் தொழுகை நடாத்தலாம். 'தொழுவைக்காமல் இரவு வேளையில் அடக்கம் செய்யப் பட்ட ஒருவர் மீது, அடுத்தநாள் நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் தன் தோழர் களோடு சென்று தொழுகை நடாத்தினார்கள்'

(புகாரீ, முஸ்லிம், இப்னு மாஜா)

5. ஓர் ஊரில் ஒருவர் மரணித்து, அங்கு நேரடியாக அவருக்கு எவருமே தொழுகை நடத்தவில்லை யெனில், வேறிடங்களில் உள்ள முஸ்லிம்கள்

அவருக்காக, மறைவான ஜனாஸாவுக்கான தொழுகையைத் தொழலாம். 'ஹபஷாவில் இஸ்லாத்தைத் தழுவிய நிலையில் மரணித்த, நஜாஷி மன்னருக்காக, மதீனா வில் நபியவர்கள், தனது தோழர்களுடன் ஜனாஸாத் தொழுகை நடாத்தினார்கள்'

(புகாரீ, முஸ்லிம்)

6. எனினும், தமது பார்வையிலிருந்து மறைந்த அனைத்து ஜனாஸாக்களுக்கும், மறைவான ஜனாஸாத் தொழுகை தொழுவதற்கு சுன்னாவில் ஆதாரமெதுவுமில்லை. நல்வழி நடந்த கலீபாக்கள் உட்பட அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்தவர்களின் மரணத்திற்காக, அவர்களோடு இருந்த நபித் தோழர்கள் எவருமே மறைவான ஜனாஸாவிற்குரிய தொழுகையைத் தொழவில்லை. அவ்வாறு தொழு திருந்தால், ஒன்று வீடாமல் அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்தவர்கள் எமக்கு அறிவித்திருப்பார்கள். ஹபஷாவில் இஸ்லாத்தைத் தழுவிய நிலையில் மரணித்த நஜ்ஜாஷி மன்னரைத் தவிர வேறெவருக்குமே நபியவர்கள், மறைவான ஜனாஸாத் தொழுகை தொழு ததாக எங்குமே ஆதாரபூர்வமாக அறிவிக்கப் படவில்லை. மேலும், மக்காவிலும், ஏனைய இடங்களிலும் பல ஸஹாபாக்கள் மரணித்தார்கள். அவர்களில் எவருக்காகவும் நபியவர்கள் மறைவான ஜனாஸாத் தொழுகை தொழவில்லை.

(அஹ்காமுல் ஜனாஇஸ் வபிதஉஹா)

‘அந்த ஜனாஸாவுக்காக, அதே ஊரில் உள்ள முஸ்லிம்கள் ஜனாஸாத் தொழுகையை நிறைவேற்றி வீட்டால், ஜனாஸாத் தொழுகை தொழுவேண்டும், என்ற பொதுவான கடமைப்பாடு முஸ்லிம்களை வீட்டும் நீங்கி வீடுகின்றது. நபியவர்களும் ஹபஷா நாட்டில் இஸ்லாத்தைத் தழுவிய நிலையில், காபீர்கள் மத்தியில் மரணத்தைத் தழுவிய நஜாஷி மன்னருக்காக மறைவான ஜனாஸாத் தொழுகை தொழுது வீட்டு, அத்தோடு அதனை வீட்டு வீட்டார்கள். எனவே, தொழுவதற்கு அவசியம் ஏற்படும் போது தொழுவதும், அவசியமில்லாத போது தொழாமல் வீட்டு வீடுவதும் நபி வழியாகும். இமாம் அஹ்மத் அவர்களின் மூன்று விதமான கூற்றுக்களில் இக் கூற்றே மிகவும் சரியானதாக உள்ளது, என இமாம் இப்னு தைமீயா அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்’

(அஹ்காமுல் ஜனாஇல் பக் - 118)

இந்த அடிப்படையில் ஓர் ஊரில் ஒரு முஸ்லிம் மரணித்து, அந்த ஊரிலுள்ளவர்கள் அவருக்காக ஜனாஸாத் தொழுகையை நிறைவேற்றி வீட்டால், வேறு ஊரிலுள்ள எவரும் அந்த மையீத்திற்கான ஜனாஸாத் தொழுகையை மீண்டும் நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை. எனினும் அந்த மையீத்தின் மீது சில காரணங்களுக்காக, அதே ஊரில் எவராலும் ஜனாஸாத் தொழுகை தொழப்படாமல் இருந்தால், வேறு ஊரிலுள்ள முஸ்லிம்கள் (அவர்கள் எவ்வளவு தூரத்தில் இருந்தாலும்) அவருக்காக, அவசியம் ஜனாஸாத் தொழுகையை நடாத்த வேண்டும்’. ஷாபீஃ மத்ஹபின் மிகப் பிரபல்யமான அறிஞராகக் கருதப் படக் கூடிய அல் கத்தாபி

அவர்களும் தனது நூலான 'மஆலீமுஸ் ஸுனனில்' இக் கருத்தையே வலியுறுத்துகின்றார்கள்.

(அஹ்காமுல் ஜனாஇல் பக் - 119).

7. **தற்கொலை செய்து கொண்டவர் மீதும் ஜனாஸாத் தொழுகை நடாத்தலாம்.** ஏனெனில், அவர் செய்த செயல் மிகப் பெரும் பாவமாகக் கருதப் பட்டாலும், அவர் காபிராகிவீட மாட்டார். அதேவேளை, அத்தகையவர் களின் செயலைக் கண்டிக்கும் நோக்கில், முஸ்லிம் களின் தலைவர் அல்லது இமாம் இவருக்காக ஜனாஸாத் தொழுகையைத் தொழுவீக்காமல் அங்கு வந்தவர்களில் யாரையாவது தொழுவீக்குமாறு நியமித்து வீட்டு. ஒதுங்கிக் கொள்ள வேண்டும். காரணம், இவரைப் போன்றவர்கள் மேற்கொண்ட இச்செயலை இமாம் அல்லது முஸ்லிம்களின் தலைவர் பொருந்திக் கொண்டு வீட்டார், என மக்கள் தவறாக நினைத்து வீடக் கூடாது என்பதற்காக.

(மஜ்மூ: பதாவா - ஷெய்க் இப்னு பாஸ்)

எனினும், எந்த ஒருவருக்கும், அவர் தன்னுயிரை மாய்த்துக் கொள்வதற்கு அனுமதியில்லை. ஏனெனில், அந்த உயிர் அதனைப் படைத்த இறைவனுக்கே சொந்தமானது. எனவே, அவ்வாறு வீணாக ஒருவர் தன்னுயிரை போக்கிக் கொள்வது இஸ்லாத்தில் ஹறாமாக்கப் பட்ட ஒரு வீடயமாகும். 'அன்றியும், உங்களையே நீங்கள் கொலை செய்து கொள்ளாதீர்கள். நிச்சயமாக, அல்லாஹ், உங்கள் மீது மிக்கக் கிருபையுடையானாக

இருக்கின்றான்' (அந்நிலா 4 : 29) என அல்குர்ஆன் எம்மைப் பார்த்துக் கூறுகின்றது.

“ஒருவன் எதனைக் கொண்டு தன்னுயிரை மாய்த்துக் கொள்கின்றானோ, அதனைக் கொண்டே கியாம நாளில் அவன் வேதனை செய்யப் படுவான். (முஸ்லிம்) என நபிய வர்கள் கூறியுள்ளார்கள். ஒரு முஸ்லிமுக்கு எந்த ஒரு கஷ்ட நிலை ஏற்பட்டாலும், அவன் அதில் பொறுமையைக் கடைப் பிடித்து, அல்லாஹ்வைப் பயந்து கொள்ள வேண்டும். எனினும் இத்தகைய தற்கொலையாளர்கள், காபீர்களைப் போன்று நிரந்தரமாக நரகில் தங்க வைக்கப் பட மாட்டார்கள். இவர்களுக்கும் ஏனைய முஸ்லிம் ஜனாலாக்களுக்குப் போன்று அனைத்துக் கடமைகளும் நிறைவேற்றப் பட்டு, முஸ்லிம்களின் மையவாடியில் ஆடக்கம் செய்யப் பட வேண்டும். (மஜ்மூ: பதாவா - ஷெய்க் இப்னு பால்)

முனாபீக்குகள் - (நயவஞ்சகர்கள்)

இறை நிராகரிப்பாளர்கள், காபீர்கள், முனாபீக்குகள் (நயவஞ்சகர்கள்) போன்றோர் மீது தொழுகை நடத்துவதோ, அவர்களுக்காக அல்லாஹ்வீடம் பாவ மன்னிப்புக் கோருவதோ, அருள் புரியுமாறு பிரார்த்திப்பதோ கூடாது. அது விலக்கப்பட்ட ஒரு வீடயமாகும்.

(நலஃ, தீர்மீதீ, அஹ்மத்)

‘முனாபீக்குகள்’ என்போர், உள்ளத்தில் குப்ரை மறைத்து வைத்துக் கொண்டு, வெளியில் இஸ்லாத்தில் இருப்பதாக நடிப்பார்கள். இஸ்லாத்திற்கு மாற்றமாக இவர்கள் மேற்கொள்ளக் கூடிய செயல்கள் மூலம், இவர்களின்

உண்மை நிலையை அறிந்து கொள்ளலாம். நபியவர்கள் காலத்தில் நயவஞ்சகர்களின் தலைவனாக இருந்து வந்த, 'அப்துல்லாஹ் இப்னு உபை இப்னு ஸல்லால்' என்பவன் மரணத்த போது, அவனுக்காக நபியவர்கள் தமது சகாக்களுடன் ஜனாஸாத் தொழுவைத்து அடக்கம் செய்து வீட்டுத் திரும்பும் போது, அவ்வாறு செய்ததைக் கண்டித்துப் பின்வரும் மறை வசனம் இறங்கியது.

“அன்றியும், அவர்களில் இறந்து போன எந்த ஒருவரின் மீதும், ஒருபோதும் நீர் தொழுகவும் வைக்காதீர். அவருடைய கப்ரின் மீது (மன்னிப்புக் கோருவதற்காக) நிற்கவும் வேண்டாம். ஏனெனில், நிச்சயமாக அவர்கள், அல்லாஹ்வையும், அவனது தூதரையும் நிராகரித்தவர்கள். இன்னும் அவர்கள் பாவிக்களாகவே மரணத்துமிருக்கின்றார்கள்’

(9 : 84 அத்தவ்பா) (புகாரி, நலாஈ), அறிவிப்பாளர் - அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (றழி)

பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனங்கள், இதுபற்றி மேலும் தெளிவு படுத்துகின்றன.

‘இப்றாஹீம் (அலை) அவர்களிலும், அவரோடு இருந்தவர்களிலும் நிச்சயமாக, உங்களுக்கு அழகிய முன்மாதிரி இருக்கின்றது. அவர்கள் தம் சமூகத்தாரிடம், நாங்கள் உங்களிலிருந்தும், அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்தவற்றிலிருந்தும் நீங்கி, உங்களை நாங்கள் நிராகரித்து வீட்டோம். இன்னும், அல்லாஹ் ஒருவனையே நீங்கள் விசுவாசீக்கும் வரை எங்களுக்கும், உங்களுக்கும்

மீடையில் வீரோதமும், வெறுப்பும் என்றென்றும் வெளிப்
பட்டு வீட்டது, என்று கூறினார்கள்'

(அல் மும்தஹிணா - 60 : 4)

இப்பாஹீம் (அலை) அவர்கள் தனது தந்தை மரணிக்கும்
வரை, அவருக்காக அல்லாஹ்வீடம் பாவமன்னிப்புக்
கோருபவர்களாக இருந்தார்கள். எனினும், அவரது தந்தை
மரணித்த பிறகு, அவர் அல்லாஹ்வின் எதிரீ என்பதை அறிந்
ததும், அன்றிலிருந்து தனது தந்தைக்காக இஸ்திக்பார்
செய்வதை வீட்டு வீட்டார்கள்.

(அறிவிப்பாளர் - இப்னு அப்பாஸ் (றலி))

'முஷ்ரீகீன்களுக்காகப் பாவ மன்னிப்புக் கோருவதைத்
தடை செய்யும் அல்தூர்ஆன் வசனம் இறங்கும் வரை,
நபியவர்களோடு இருந்த முஸ்லீம்கள், இறந்து வீட்ட தமது
இணைவைப்பாளர்களான உறவினர்களுக்காகப் பாவ
மன்னிப்புக் கோருபவர்களாக இருந்தார்கள். எனினும்
அதனைத் தடை செய்யக் கூடிய, அல்தூர்ஆன் வசனத்தை
அல்லாஹ் இறக்கிய போது அவ்வாறு செய்வதை முழுமை
யாக அவர்கள் வீட்டு வீட்டார்கள்'

(புகாரீ, முஸ்லீம்)

'நபியவர்களுக்கோ, ஏனைய விசுவாசிகளுக்கோ இணை
வைப்போருக்காக, அவர்கள் (இவர்களுக்கு) நெருங்கிய
உறவினர்களாக இருந்தாலும் சரீ, 'அவர்கள் நிச்சயமாக
நரகவாசிகள் தாம்' என்று இவர்களுக்குத் தெளிவானதன்
பின்னரும், மன்னிப்புக் கோருவது ஆகுமானதல்ல'

அத் தவ்பா (9 : 113)

நபியவர்கள் தனது தாயின் மண்ணரையைத் தரிசித்த போது அழுது வீட்டார்கள். அவர்களைச் சூழ இருந்தவர்களும் இதனைப் பார்த்து அழுதார்கள். அப்போது நபியவர்கள், 'எனது தாய்க்குப் பாவமன்னிப்புக் கோருவதற்காக அல்லாஹ்வீடம் அனுமதி கேட்டேன், எனக்கு அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. அவளது கப்ரைத் தரிசிப்பதற்கு அனுமதி கேட்டேன். அவன் எனக்கு அனுமதி வழங்கினான். ஆகவே, 'கப்ருகளைத் தரிசியுங்கள். நிச்சயமாக, அது மரணத்தை (உங்களுக்கு) ஞாபகப் படுத்தும்' என்று கூறினார்கள். (முஸ்லிம், அபூதாவூத்)

ஜனாஸாத் நொமுசையை எவ்வாறு நிறைவேற்ற வேண்டும் ?

- இத்தொழுகை பா்ளூ கிபாயாவாகும். சீலர் தொழுதாலும் ஏனைய அனைவர் மீதுமுள்ள கடமைப்பாடு நீங்கி வீடுகின்றது.
- ஜனாஸா ஆணாக இருந்தால், இமாம் அதன் நெஞ்சுக்கு நேராகவும், பெண்ணாக இருந்தால், அதன் நடுப் பகுதிக்கு நேராகவும் நின்று தொழுகை நடாத்த வேண்டும்.
- 'ஜனாஸாத் தொழுகையைத் தொழுகின்றேன்' என மனத்தில் எண்ணிக் கொண்டு, இரு கைகளையும் உயர்த்தி 'அல்லாஹ் அக்பர்' எனக் கூறி, இரு கைகளையும், வலது கை இடது கையின் மீது

இருக்கும் படியாக, நெஞ்சில் வைத்துக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

- இத் தொழுகைக்காக நான்கு தக்பீர்கள் கட்டப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு தக்பீரின் போதும், தன் இரு கைகளையும் உயர்த்திக் கொள்வது சிறப்பிற்குரியது.
- முதல் தக்பீரின் பின், அணுது பிஸ்மியுடன் சூரா பாத்திஹா ஓதவேண்டும். தக்பீர் கட்டியதும், இத் தொழுகையில் ஏனைய தொழுகைகளில் போன்று, இஸ்திப்தாஹ்' எனும் ஆரம்பதுஆ ஓதுவதில்லை.
- இரண்டாவது தக்பீரின் பின் நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலவாத் ஓத வேண்டும். அத்தஹிய்யாத்தில் வரக் கூடிய ஸலவாதத்தை இங்கு ஓதலாம்.
- மூன்றாவது தக்பீர் கட்டியதும், ஜனாஸாவுக்காகப் பின்வருமாறு பிரார்த்தனை புரிய வேண்டும்.

" اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا ، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَنَكَرِنَا وَأَنْثَانَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْبِبْهُ عَلَى الْإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَقَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا نُضَلِّتْنَا بَعْدَهُ "

1. "அல்லாஹும்ம:பீர் லிஹ்யயீனா வமய்யீதினா, வஷாஹிதினா வ.:காஇ பீனா, வஸகீரீனா வகபீரீனா, வதகரீனா வஉன்ஸானா, அல்லாஹும்ம மன் அஹ்யைத்தஹு மின்னா பஅஹ்யீஹி அலல் இஸ்லாம், வமன் தவப்பய்த்தஹு மின்னா பதவப்பஹு

அலல் ஈமான், அல்லாஹும்ம லாதஹ்ரீம்னா அஜ்றஹு
வலா துழீல்லனா B.L.:தஹு”

(இப்னு மாஜா, பைஹக்)

“யாஅல்லாஹ்! எங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்போரையும், மரணித்து விட்டோரையும், இங்கு சமூகமளித்திருப்போரையும், சமூகமளிக்காதோரையும், எங்களில் சீறியோர், பெரியோர், ஆண்கள், பெண்கள் ஆகிய அனைவரையும் மன்னித்தருள் வாயாக! யா அல்லாஹ்! எங்களில் யாரை, நீ உயிர்வாழ்ச்சி செய்கின்றாயோ, அவர்களை இஸ்லாத்தின் அடிப்படையில் உயிர் வாழ்ச்சி செய்வாயாக! எங்களில் யாரை, நீ மரணிக்கச் செய்கின்றாயோ, அவர்களை ஈமானுடன் மரணிக்கச் செய்வாயாக! யா அல்லாஹ்! இவரது கூலியை நீ எங்களுக்குத் தடுத்து விடாதே! இவருக்குப் பின் எங்களை வழிகேட்டில் இட்டுச் சென்று விடாதே!”

" اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَهٗ وَاَرْحَمْهُ ، وَاَعْفِهٖ وَاَعْفُ عَنْهُ ، وَاَكْرِمْ
نُزْلَهٗ وَاَوْسِعْ مُدْخَلَهٗ ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاِ وَاَلْتَلْحُجِ وَاَلْبَرْدِ ،
وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ التُّوْبَةَ الْاَبْيَضَ مِنَ الدِّ
نَسِ ، وَاَبْدِلْ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهٖ ، وَاَهْلًا خَيْرًا مِنْ اَهْلِهٖ ،
وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهٖ ، وَاَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ وَاَعِدْهُ مِنْ عَذَابِ
الْقَبْرِ وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ "

2. “அல்லாஹும்மக்பீர் லஹு வர்ஹம்ஹு, வஆபீஹு
வஃபு அன்ஹு, வஅக்ரீம் நுஸுலஹு வவஸ்ஸிஃ
முத்கலஹு, வக்ஸில்ஹு பீல்மாஇ வஸ்ஸல்ஜீ வல்

பறதி, வறக்கீஹி மினல் .:கதாயா கமா நக்கைத்தல்
 ஸவ்பல் அப்யழ மினத் தனஸி, வஅப்தில்ஹு தாறன்
 .:கய்றன்(ம்) மின் தாரீஹி, வஅஹ்லன் .:கய்றன்(ம்)
 மின் அஹ்லீஹி, வஸவ்ஜன் .:கய்றன்(ம்) மின்
 ஸவ்ஜீஹி, வஅத்ஹில்ஹுல் ஜன்னத, வஅஇத்ஹு
 மின் அதாபில் கப்ஹி, வமீன் அதாபின்னா'

(முஸ்லீம், நஸாஈ, இப்னு மாஜா)

'யா அல்லாஹ்! இவரை மன்னிப்பாயாக! இவருக்கு அருள்
 புரீவாயாக! இவரது பிழைகளைப் பொறுத்து, இவருக்கு
 சுகமளிப்பாயாக! இவரது வீருந்துபசாரத்தைக் கண்ணியப்
 படுத்துவாயாக! இவர் புகுமீடத்தை வீசாலமாக்குவாயாக!
 பனீக்கட்டி, ஆலங்கட்டி மற்றும் தண்ணீரால் இவரைக்
 கழுவிவீடுவாயாக! மேலும் அழுக்கிலிருந்து வெள்ளை
 ஆடையை நீ சுத்தப் படுத்துவது போல, பாவங்களிலிருந்து நீ
 இவரைத் தூய்மைப் படுத்துவாயாக! இவரது வீட்டுக்குப்
 பகரமாக, சீறந்த வீட்டையும், இவரது குடும்பத்தாருக்குப்
 பகரமாக, சீறந்த குடும்பத்தாரையும் இவருக்கு வழங்குவாயாக!
 கப்ரு மற்றும் நரகின் வேதனையை வீட்டும் இவரைப்
 பாதுகாத்து, சவனத்தில் புகச் செய்வாயாக!'

அவ்ஃப இப்னு மாலிக் (றழி) அறிவீக்கின்றார்கள் :

"ஜனாஸாத் தொழுகையில் நபியவர்கள் ஜனாஸாவுக்
 காகக் கேட்ட 'அல்லாஹும்ம.:பிர் லஹு வர்ஹம்ஹு'.....
 என்ற துஆவை நானும் மனனமிட்டுக் கொண்டேன், எனக்
 கூறிவீட்டு, இறுதியில் 'அந்த மையீத்தாக நான் இருந்திருக்
 கக் கூடாதா! என நான் ஆசைப் பட்டேன்' எனக்
 கூறினார்கள்"

(முஸ்லீம், நஸாஈ.இப்னு மாஜா)

- ஜனாஸா பெண்ணாக இருந்தால், 'அல்லாஹும் மக்பீர் லஹா வர்ஹம்ஹா' என்றும், ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட ஜனாஸாக்களாக இருந்தால், 'அல்லாஹும் மக்பீர் லஹும் வர்ஹம்ஹும்' என்றும் பிரார்த்திக்க வேண்டும்.
- ஜனாஸா குழந்தையாக இருந்தால், அதன் பெற்றோருக்காகப் பின்வருமாறு பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

" اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ دُخْرًا لَوَالِدَيْهِ، وَقَرَطًا وَأَجْرًا وَشَفِيعًا مُجَابًا، اللَّهُمَّ ثَقِّلْ بِهِ مَوَازِينَهُمَا، وَأَعْظِمْ بِهِ أَجُورَهُمَا، وَالْحَقَّةَ بِصَالِحِ سَلَفِ الْمُؤْمِنِينَ، وَاجْعَلْهُ فِي كِفَالَةِ إِبْرَاهِيمَ، وَقِهِ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ الْجَهَنَّمَ "

3. "அல்லாஹும்மஜ்அல்ஹு Zதுஹ்றன் லிவாலிதைஹி, வ்ர்பரதன் வஅஜ்றன் வஷ்ஃபீஅன் முஜாபன், அல்லாஹும்ம ஸக்கில் Bபிஹி மவாஸீனஹுமா, வஅ.:ழிம் பிஹி உஜ்ஹஹுமா, வஅல்ஹிக்ஹு Bபிஸாலிஹி ஸல்ஃபில் மு.:மீனீன், வஜ்அல்ஹு fபி கஃபாலதீ இப்றாஹீம், வகிஹி Bபிஹ்மதிக அதாபல் ஜஹீம்"

"யா அல்லாஹ்! இந்தக் குழந்தையை முன்னரே சென்று, தன் பெற்றோருக்காக வீருந்துபசாரம் தயார் செய்யக் கூடிய ஒன்றாகவும், பொக்கிஷமாகவும் ஆக்கியருள்வாயாக! ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் பரிந்துரை செய்யக் கூடியதாகவும் ஆக்குவாயாக!

பாஅல்லாஹ்! இந்தக் குழந்தையின் மூலம் அதன் பெற்றோரின் தராசுகளைக் கனமானதாக ஆக்குவாயாக! இன்னும் அவர்களின் நற்கூலியையும் அதிகமாக்குவாயாக! இக் குழந்தையை இதற்கு முன்னர் சென்று வீட்ட நல்ல மூ:மின்களுடன் சேர்ப்பாயாக! இந்தக் குழந்தையை இப்றாஹீம் (அலை) அவர்களின் பராமரிப்பில் வீட்டு வைப்பாயாக! இன்னும் உனது அருளின் மூலம் இக் குழந்தையை நரக வேதனையை வீட்டும் பாதுகாப்பாயாக!”

குறிப்பு :

சீல பிக்ஹ் நூல்களில் ஆங்காங்கே நபியவர்களைத் தொடரும் அறிவிக்கப் படாத சீல துஆக்கள் அல்லது பிரார்த்தனைகள் வந்துள்ளன. எனினும் இவற்றைத் தவிர்த்து, நபியவர்கள் ஒதியதாக ஹதீஸ்களில் அறிவிக்கப் பட்டுள்ள துஆக்களை ஒதுவதே மிகவும் சிறந்ததென இமாம் ஷவ்கானி அவர்கள் குறிப்பிடும் அதே வேளை, ஷெய்க் நாலிருத்தீன் அல்பானி அவர்களும் இக் கருத்தையே வற்புறுத்துகின்றார்கள்.

(அஹ்காமுல் ஜனாஇஸ், பக்-161)

- நான்காவது தக்பீரின் பின், சீறிது நேரம் தாமதீத்து இருந்து, முடிந்தால் பிரார்த்தித்து வீட்டு, வலது பக்கமாக ஸலாம் கொடுக்க வேண்டும்.
- இறுதித் தக்பீரைக் கட்டிய பிறகு, ஸலாம் கொடுப்பதற்கு முன் துஆ ஒதுவது, அனுமதிக்கப் பட்ட ஒரு வீடியமாகும்.

(பைஹகீ, இப்னு மாகூ, ஹாகீம்)

- இச்சந்தர்ப்பத்தில் துஆ ஒதுவது விரும்பத் தக்கது, என இமாம் அஹ்மத், இமாம் நவவீ போன்றோர் குறிப்பிடுகின்றனர்.

(அல்மஸூஇல் - இமாம் அபூதாவூத்)

" اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا تَفْتِنَّا بِهٖ "

‘அல்லாஹும்ம லா தஹ்ரிம்னா அஜ்றஹு வலா தப்தின்னா ப.:தஹு’ என்றும் ஒதிக் கொள்ளலாம். ‘யா அல்லாஹ்! இவரது கூலியை நீ எங்களுக்குத் தடுத்து வீடாதே! இவருக்குப் பின் எங்களை சோதனைகளுக்கு உட்படுத்தி வீடாதே!’

(முலத்தா, இப்னு ஹிப்பான்) (கிதாப் அல் பிக்ஹுல் ருயஸ்ஸர், பக் - 116)

- ஜனாஸாத் தொழுகையின் இறுதியில், ஒரு ஸலாமும் கொடுக்கலாம். இரண்டு ஸலாமும் கொடுக்கலாம். நபீ (ஸல்) அவர்கள், ஜனாஸாத் தொழுகையில் சீல சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு ஸலாமும், (ஹாகீம், தாரகுத்னீ), வேறு சீல சந்தர்ப்பங்களில் இரண்டு ஸலாமும் கொடுத்துள்ளார்கள்.

(பைஹகீ, தபரானீ)

“இறுதித் தூதர் (ஸல்) அவர்களால் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப் பட்டு வந்த மூன்று நற்பழக்கங்கள் இன்று மனிதர்களால் வீடப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஒன்றுதான், ஏனைய தொழுகைகளில் போன்று ஜனாஸாத் தொழுகை யிலும் ஸலாம் கொடுப்பது” என இப்னு மஸூத் (றழீ) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்.

(பைஹகீ, தபரானீ)

- நபீ (ஸல்) அவர்கள் ஏனைய தொழுகைகளுக்குப் போன்று ஜனாஸாவுக்கும் ஸலாம் கொடுத்தார்கள்'. (அதாவது இரண்டு ஸலாம் கொடுத்தார்கள்).
(அஹ்மத் - இன்ஸாப்)
(இத்தோடு இந்த ஜனாஸாத் தொழுகை பூர்த்தியாகி வீடுகின்றது).
- ஜனாஸாவைத் தொழுவதற்கு பின்னர், மக்களில் சிலர், 'இந்த ஜனாஸாவைப்பற்றி என்ன கூறுகின்றீர்கள்?' அல்லது 'இது நல்ல ஜனாஸா என்பதற்கு நீங்கள் சான்று பகர்பவர்களாக இருங்கள்' எனக் கேட்பதும், 'அவர் நல்லோர்களைச் சார்ந்தவர், அல்லது 'நல்லவர்' என ஏனையோர் பதிலளிப்பதும் ஆதாரமற்ற பித்தான ஒரு செயலாகும்.
(அஹ்மத் ஜனாஇஸ் - ஷெய்க் நாஸீருத்தீன் அல்பானி)
- ஜனாஸாத் தொழுகையை நான்கிற்கு அதிகமான தக்பீர்கள் கட்டியும் தொழலாம், என சில அறிவிப்புகளில் வந்திருந்தாலும், நபியவர்கள் தமது இறுதிக் காலங்களில் தொழுது போன்று நான்கு தக்பீர்கள் கட்டித் தொழுவதே சிறப்பிற்குரியது.
(ஷெய்க் இப்னு பாஸ், மஜ்மூ: பதாவா-13 / 147)
- ஜனாஸா ஆடக்கம் செய்யப் பட்டதிலிருந்து ஒரு மாதகாலம் வரைக்கும் அதற்காக ஜனாஸாத் தொழுகையைத் தொழலாம், என மார்க்க அறிஞர்கள்

குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஒருவருக்கு உரிய நேரத்தில் ஜனாஸாத் தொழுகையை நிறைவேற்ற முடியாமல் போனால், ஜனாஸாவை அடக்கம் செய்த பிறகு அத் தொழுகையை நிறைவேற்றலாம். (அஹ்காமுல் ஜனாஇஸ் - ஷெய்க் இப்னு பாஸ்)

ஜனாஸாத் தொழுகையின் சுன்னத்தான விடயங்கள்

ஜனாஸாத் தொழுகையில், ஒவ்வொரு தக்பீரின் போதும் இரு கைகளையும் உயர்த்துதல், சூரா பாதிஹாவீற்கு முன்னர் 'அஹ்து பில்லாஹ்' ஒதுதல், தொழுபவர் தனக்காகவும், ஏனைய முஸ்லிம்களுக்காகவும் பிரார்த்தனை புரிதல், ஒதல்களை சப்தமீன்றி மௌனமாக ஒதுதல், நான்காவது தக்பீருக்கும், ஸலாம் கொடுப்பதற்குமிடையில் சீறிது தாமதித்தல், வலது கையை இடது கையின் மீது வைத்துக் கட்டிக் கொள்ளுதல், ஸலாம் கூறும் போது வலப்பக்கமாகத் திரும்புதல் போன்ற அனைத்தும் சுன்னத்தான விடயங்களாகும்.

ஜனாஸாத் தொழுகையில் நான்கு தக்பீர்களிலும் கைகளை உயர்த்துவது பற்றி மார்க்க அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்து வந்தாலும், அவர்களில் அதிகமானவர்கள் ஒவ்வொரு தக்பீரிலும் கைகளை உயர்த்துவதையே ஆதரித்துள்ளார்கள். 'இப்னு உமர் மற்றும் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) இருவரும் ஜனாஸாத் தொழுகையில் நான்கு தக்பீர்களிலும் கைகளை உயர்த்தினார்கள்'.

(பைஹகீ, தாரகுத்னீ)

ஜனாஸாத் தொழுகைக்குக் காலதாமதமாகி சமூகமளிப்போர்:

இப்பனு உமர் (றலி) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள் :

‘காலதாமதமாகி ஜனாஸாத் தொழுவதற்கு வருபவர்கள், தாம் தவற விட்டு விட்ட தக்பீர்களை மீண்டும் கழாச் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. இமாம் ஸலாம் கூறும் போது அவரோடு சேர்ந்து ஸலாம் கொடுத்தால் போதுமானது’

இது பற்றி இமாம் அஹ்மத் அவர்கள், ‘(இமாம் தொழுது கொண்டிருக்கும் போது) ஜனாஸாத் தொழுகைக்குக் காலதாமதமாகி வந்தவர், தான் தவற விட்ட தக்பீர்களை மீண்டும் நிறைவேற்றாவிட்டால், அது குற்றமாக எடுத்துக் கொள்ளப் பட மாட்டாது. இப்பனு உமர் அவர்களின் (மேலே) சொன்ன கருத்திற்கு மாற்றுக் கருத்துக் கூறக்கூடியவர்கள் எவரும் அவர்களது தோழர்களில் இருக்க வில்லை. எனவே, நீ தவறவிட்ட தக்பீர்களை மீண்டும் கழாச் செய்யத் தேவையில்லை’ எனக் கூறுகின்றார்கள்.

மக்பராவில் ஜனாஸாத் தொழுகையை நிறைவேற்றாதல்

ஜனாஸாவை அடக்கம் செய்த பிறகும், அதற்காக ஜனாஸாத் தொழுகையை நிறைவேற்றலாம். ஏற்கனவே, அதன் மீது தொழுகை நடாத்தப் பட்டிருந்தாலும் சரியே!

நபி (ஸல்) அவர்களும் அவ்வாறு தொழுதுள்ளார்கள். எட்டு வருடங்கள் கழிந்த பிறகும் உஹதில் மரணீத்த ஷஹீத் களுக்காக நபியவர்கள் ஜனாஸாத் தொழுகை நடத்தினார்கள். (புகாரி)

‘(நபிகளார் காலத்தில்), பள்ளிவாயிலைச் சுத்தம் செய்து வந்த கருப்பு நிறப் பெண் ஒருத்தி அல்லது ஒரு வாலிபன், ஒரு நாள் திடீரென்று வராதிருந்ததைக் கண்ட நபியவர்கள் அப் பெண்மனையை அல்லது அவ் வாலிபனைப் பற்றி வினார்த்தபோது, அவள் அல்லது அவ் வாலிபன் மரணித்து (அடக்கம் செய்யப் பட்டு) வீட்டதாகக் கூறப் பட்டது. பின்னர் நபியவர்கள் , ‘ஏன் தனக்கு அது பற்றித் தெரியப் படுத்தவில்லை? அவளது கப்ரைத் எனக்குக் காண்பியுங்கள்’ எனக் கேட்டபோது, அவளது அல்லது அவ்வாலிபனது கப்ர் அவர்களுக்குக் காண்பிக்கப் பட்டது. பின்னர், நபியவர்கள் அங்கு சென்று ஜனாஸாத் தொழுகையை நடத்தி வீட்டுப் பின்வருமாறு கூறினார்கள்.

‘நிச்சயமாக இந்த மண்ணரைகள் இருளால் நிரப்பப் பட்டுள்ளன. எனது இத் தொழுகையைக் கொண்டு, அதில் அடக்கம் செய்யப் பட்டிருப்பவர்களுக்கு அல்லாஹ் அதனை ஒளி பொருந்தியதாக ஆக்கிக் கொடுக்கின்றான்’

(முஸ்லிம்)

ஜனாஸாத் தொழுகையைத் தவற விட்டவர்கள், அதனை அடக்கம் செய்வதற்கு முன்னரோ அல்லது பின்னரோ மீண்டும் நிறைவேற்ற முடியுமென்பதற்கு இச்சம்பவம் ஆதாரமாக அமைகின்றது.

இமாம் இப்னுல் கையீம் ஜவ்ஸிய்யா அவர்களும் இதனையே வலியுறுத்துகின்றார்கள்.

‘கப்ருகளின் மீது உட்காரவோ, அதனை நோக்கித் தொழுவோ கூடாது’ என்ற ஹதீஸுக்கு இது மாற்றமானது

போன்று தோன்றினாலும் அது அவ்வாறன்று. ஜனாஸாத் தொழுகையைத் தவிரவுள்ள ஏனைய தொழுகையையே இந்தத் தடை குறிக்கின்றது. ஏனெனில், தொழுகை கூடா தெனத் தடுத்த நபியவர்களே ஜனாஸாத் தொழுகையை மக்பராவில் தொழுதுள்ளார்கள். ஜனாஸாத் தொழுகைக் கென்று குறிப்பிட்டதொரு இடம் வரையறுக்கப் படவில்லை. மஸ்ஜிதுக்கு வெளியில் தொழுவதையே நபியவர்களும், அவரது தோழர்களும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். அபூஹுரைரா (றழி) அவர்களும் அல்பகீஉ மக்பராவில் ஆய்ஷாவுக்காக ஜனாஸாத் தொழுகை தொழுதார்கள். அங்கு இப்னு உமர் (றழி) அவர்களும் சமூகமளித்திருந்தார்கள்.

(அஹ்மத்)

ஜனாஸாவை அடக்கம் செய்தலும், அதனோடு தொடர்புள்ள விடயங்களும்

உலகில் மரணித்த ஒவ்வொரு மனிதனும், அவசியம் அடக்கம் செய்யப்பட வேண்டுமென்பதைப் பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனங்களின் மூலம் அல்லாஹ் உறுதிப்படுத்துகின்றான்.

" أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ، أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا "
 " ثُمَّ أَمَّا أَهْلِ الْقَبْرِ " "

‘உயிரோடிப்போரையும், மரணித்தோரையும் அணைத்துக் கொள்ளக் கூடிய ஒன்றாகப் பூமியை நாம் ஆக்கவில்லையா?’
 (அல்முர்ஸலாத் 77 : 25, 26)

‘பிறகு, (மனிதனாகிய) அவனை, (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் மரணிக்கச் செய்தான். அப்பால் மண்ணிறையில் அவனை, (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் ஆக்கி வீடுகின்றான்’

(சூரா அபஸ - 21)

(ஷெய்க் ஸாலிஹ் அல் பவ்ஸான் - முஃக்தஸர் அஹ்காமுல் ஜனாஇஸ்)

1. மரணித்தவர் முஸ்லிமாகவோ அல்லது காபிராகவோ, யாராக இருந்தாலும், அவர்களை அடக்கம் செய்வது கடமையான ஒரு வீடயமாகும்.

(அஹ்மத், அபூதாவூத்)

2. முஸ்லிம்கள் அவர்களுக்குரிய மையவாடியிலும், நிராகரிப்பாளர்களுக்குரிய மையவாடியில் முஸ்லிமில்லாதாரும் அடக்கம் செய்யப் பட வேண்டும்.

இது தவீர், முஸ்லிம்களுடன் நிராகரிப்பாளர்களோ, அல்லது நிராகரிப்பாளர்களுடன் முஸ்லிம்களோ ஒன்றாக அடக்கம் செய்யப்படக்கூடாது.

(அபூதாவூத், நஸஈ, இப்னு மாஜா)

3. முஸ்லிம் பொது மையவாடியில் ஜனாஸாவை அடக்கம் செய்வதே சுன்னத்தான வழிமுறையாகும். நபிகளார் (ஸல்) அவர்களும், அன்று ஜனாஸாக்களை மதீனாவிலுள்ள அல் பகீஃ பொது மையவாடியிலேயே அடக்கம் செய்தார்கள். அடக்கம் செய்யும் பணியில் அனைவரும் கலந்து கொள்வது சிறப்பிற்குரியது. புனிதப் போரில் மரணித்த ஷஹீத்கள், தாம் உயிர்

நீத்த இடத்திலேயே அடக்கம் செய்யப் படுவார்கள்.
மைமவாடிக்கு நகர்த்தப் படமாட்டார்கள்.

(அஹ்மத்)

4. தொழக் கூடாதெனத் தடுக்கப் பட்ட மூன்று நேரங்களுக்கும், நிர்ப்பந்தம் ஏதுமிருந்தாலன்றி, ஜனாஸா அடக்கம் செய்யப் படக்கூடாது.

(முஸ்லீம்)

நபித் தோழர் உக்பா இப்னு ஆமிர் (ரஹி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள் :

‘மூன்று நேரங்கள் உள்ளன. அவற்றில் நாம் தொழுவதையும், எங்களில் மரணத்தவர்களை அடக்கம் செய்வதையும் இறைத் தூதர் (ஸல்) தடை செய்தார்கள்...’

(சுரீயன் உதித்து ஒரு ஈட்டியினளவு நகரும் வரை, சுரீயன் நடு உச்சியிலிருந்து சீறிது சாயும்வரை, சுரீயன் மறைய ஆரம்பித்து, பூரணமாக மறையும் வரையுள்ள நேரம்)’

(முஸ்லீம்)

5. கப்ரை ஆழமாகவும், அகலமாகவும், நேர்த்தியாகவும் தோண்ட வேண்டும். அவ்வாறு தோண்டுமாறு நபியவர்கள் தன் தோழர்களை ஏவீனார்கள்.

(அபூதாவூத், நலாஈ)

6. கப்ரை லஹ்த் அமைப்பு, (செங்குத்து வடிவிலான) குழியமைப்பு என்ற இரு அமைப்பிலும் தோண்டலாம். நபிகளார் காலத்தில் இந்த இரு அமைப்பிலும் கப்ர தோண்டப்பட்டு வந்துள்ளது. (அல் மஜ்மூ: 5/287) எனினும், லஹ்த் அமைப்பில் தோண்டுவதே சிறப்பிற்குரியது. லஹ்த் என்பது, கப்ரின் அடிப்பாகத்தில் பக்கவாட்டாக, கிப்லாவை நோக்கித் தோண்டப்படும் குழியாகும். நபிகளார் மரணத்த

வேளையில், அவர்களுக்கும் லஹத் அமைப்பிலேயே கப்ர் தோண்டப் பட்டது.

(அஹ்மத், ஹாகிம், இப்னுமாஜா)

7. நிர்ப்பந்தமான அல்லது தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் மட்டும், ஒரே கப்ரில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட ஜனாஸாக்களை அடக்கம் செய்யலாம். அவ்வாறு அடக்கம் செய்யும் போது, குர்ஆனை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தவரே முற்படுத்தப் படவேண்டும்.

(புகாரி, நஸஈ, அஹ்மத்)

8. ஜனாஸாவை அடக்கம் செய்யும் பணியில் ஆண்களே ஈடுபட வேண்டும். அது பெண் ஜனாஸாவாக இருப்பினும் சரியே!

9. பெண் ஜனாஸாவைக் கப்ரில் இறக்கும் போது, அவள் அவ்ரத் என்பதால், கப்ரை மறைத்துக் கொள்வது சுன்னத்தாகும்.

10. ஜனாஸாவைக் கப்ரில் இறக்கி அடக்கம் செய்வதற்கு, மிகவும் அருகதையுடையவர்கள், அதன் நெருங்கிய உறவினர்களே! (ஹாகிம், பைஹகீ)

ஒரு கணவனும் தன் மனைவியை அடக்கம் செய்யும் பொறுப்பை ஏற்கலாம். எனினும், அவன் கடந்த இரவில் தன் மனைவியுடன் உறவு வைத்திருக்கக் கூடாது. அவ்வாறு உறவு வைத்திருந்தால், அவர் கப்ரில் இறங்கித் தன் மனைவியை அடக்கம் செய்யும் பணியில் ஈடுபடக் கூடாது. வேறு சிலரே அதனை அடக்கம் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் அப் பெண்ணுக்கு மஹ்ரமான ஆண்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை.

(மஜ்லூஉ பதாவா...13/191)

நபித்தோழர் அனஸ் (றலி) அவர்கள் அறிவீக்கின்றார்கள்:

ஒரு முறை நாம் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மகளாரை அடக்கம் செய்வதற்காக மையவாடிக்குச் சென்றிருந்தோம். நபியவர்களும் அங்கு வந்திருந்தார்கள். அவர்களது கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்து கொண்டிருந்தது. பின்னர் அங்கிருந்தோரைப் பார்த்து, உங்களில் நேற்றிரவு தனது மனைவியுடன் உறவு வைக்காதவர் எவரேனும் இருக்கின்றார்களா? எனக் கேட்க, அங்கு சமூகம் தந்திருந்த அபூதல்ஹா அவர்கள் ஆம்! நான் இருக்கின்றேன், யாறஸூலல்லாஹ்! என்றார்கள். பின்னர், நபியவர்கள் அப்படியாயின், நீர் கப்ரீனுள் இறங்குவீராக! என்று கூறினார்கள். பின்னர், அபூதல்ஹா அவர்கள் கப்ரீனுள் இறங்கி, நபிகளாரின் மகளாரை அடக்கம் செய்தார்கள்.

(புகாரீ, ஹாகீம், பைஹகீ)

11. ஜனாஸாவைக் கப்ரீனுள் இறக்கும் போது, கப்ரீன் கால்ப்பகுதியாலேயே இறக்க வேண்டும். இதுவே சன்னத்தான வழிமுறையாகும்.

(அபூதாவுத்)

12. ஜனாஸாவைக் கப்ரீனுள் இறக்கி வைக்கும் போது, பின்வரும் மூன்று அமைப்பிலும் பிரார்த்திக்கலாம்.

(பிஸ்மில்லாஹ் வாலா மில்லதி றஸூ லில்லாஹ்)

(பிஸ்மில்லாஹ் வாலா சன்னதி றஸூ லில்லாஹ்)

(பிஸ்மில்லாஹ் வபில்லாஹ், வாலா மில்லதி

றஸூ லில்லாஹ்)

(ஹாகீம், இப்னுமாஜா, பைஹகீ)

‘அல்லாஹ்வின் திருப் பெயர் கொண்டு, அல்லாஹ்வின்

தூதரின் வழிமறையை அனுசரித்து, (உங்களை மண்ணறையில் வைக்கிறேன்)’.

13. ஜனாலாவைக் கப்ரின் அடிப்பாகத்தில் வைக்கும் போது, முகம் கிப்லாவை நோக்கி இருக்குமாறு, அதன் வலப் பாகத்தின் மீது வைக்க வேண்டும்.

‘நீங்கள் உயிரோடிருந்தாலும், மரணித்தவர்களாக இருந்தாலும் க.:பா தான் உங்களுடைய கிப்லாவாகும்’ (அபூதாவூத், பைஹகீ, ஹாகிம்), என்ற ஹதீஸ் இதற்கு ஆதாரமாக அமைகின்றது.

14. தலை, கால் தவிர்ந்த ஏனைய கட்டுக்களை அவிழ்த்து வீட வேண்டும். எனினும், அதன் முகத்தைத் திறந்து வைக்கக் கூடாது. அது ஆணாகவோ, பெண்ணாகவோ யாராக இருந்தாலும் சரியே! முஹ்ரீமாக (இஹ்றாதோடு மரணித்தவராக) இருப்பின், அவசியம் தலை, முகம் இரண்டையும் திறந்து வைக்க வேண்டும்.
15. ஜனாலாவின் தலை கிப்லாவை நோக்கிச் சீறிது உயர்ந்திருப்பதற்காக, அதனைக் கீழே வைத்ததும், அதன் கன்னத்தின் கீழ் செங்கள் போன்ற ஏதாவ தொன்றை வைத்து வீட வேண்டும். இதற்குப் பகரமாக தலையணை போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தக் கூடாது.
16. ஜனாலா சரிந்து விழ்ந்து வீடாமலிருக்க, அதன் முதுகுப் பகுதியைத் தாங்கி நிற்பதற்காக, மண் போன்றவற்றைக் குவித்து வீட வேண்டும்.

17. செங்கல், மண் போன்றவற்றால் ஜனாஸா வைக்கப் பட்டுள்ள லஹ்த் குழியை மறைத்து வீட்டு, மண்ணை அள்ளிக் கப்ரீனுள் குவித்து, கப்ரை மூடி வீட வேண்டும். மூடிய பின், நிலத்தோடு சமமாக வைக்காமல், அது கப்ரீ என்பதை இலகுவில் அடையாளம் கண்டு கொள்வதற்காக, ஒரு சாணளவு வளைவாக அதனை உயர்த்த வேண்டும்.
18. கப்ரை மூடிய பின் அதன் மீது வளைவாக சீறிய கற்களைப் பரப்பி அது சரீந்து வீழாமல் கெட்டியாக இருப்பதற்காக, அதன்மீது சீறிதளவு நீரைத் தெளித்து வீட வேண்டும்.
19. மேலும், மையித்தைக் குளியீனுள் வைத்து மூடிய பின், அங்கிருப்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமது இரு கைகளாலும் மூன்று பீடி மண் எடுத்துப் போடு வது வீரும்பத் தக்கது. நபீ (ஸல்) அவர்களும் அவ்வாறு செய்துள்ளார்கள். (இப்னு மாஜா).

எனினும், ஒவ்வொரு பீடி மண்ணுக்கும் 'மீன்ஹா .:கலக்னாகும்...' என்று வரக்கூடிய அல் குர்ஆன் வசனத்தை ஒதுவது ஆதாரமற்ற வீடயமாகும். இது பற்றி வந்துள்ள ஹதீஸ், ஆதாரத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியாத மிகவும் பலவீனமான ஒரு செய்தியாகும், இமாம் இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள், இது பற்றி வந்துள்ள செய்தி, இட்டுக் கட்டப் பட்ட ஒன்றாகும், எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

(அஹ்காமுல் ஜனாஇஸ் வபிதஉஹா, பக் - 194)

முக்கிய குறிப்பு :

கப்ரீல் ஜனாஸாவை வைத்து லஹ்தை மூடியதும் மூன்று பீடி மண் எடுத்து கப்ரீல் போடுவது விரும்பத் தக்கது. இது பற்றி இப்னு மாஜாவில் வந்துள்ள ஹதீஸ் குறைபாடுடையது, என சீலரால் குறிப்பிடப் பட்டாலும், இக்கருத்தில் வந்துள்ள வேறு சில ஹதீஸ்களால் இது பலமடைகின்றது.

இமாம் ஹாபிழ் அவர்கள், தனது “அத் தல்ஃகீஸுல் ஃகபீர் ” எனும் நூலிலும், ஷெய்க் நூஸிருத்தீன் அல்பானி அவர்கள், ‘அல் இர்வாஃ’ எனும் நூலிலும் இது பற்றித் தெளிவு படுத்தியுள்ளார்கள்.

(அஹ்காமுல் ஜனாஇஸ் பக் - 193)

20. அடக்கம் செய்த பின், அந்த ஜனாஸாவிற்கு உறுதியைக் கொடுக்குமாறு கிப்லாவை நோக்கி, அங்கு சமூகமளித்துள்ள ஒவ்வொருவரும் அல்லாஹ் வீடம் பிரார்த்திக்க வேண்டும். அப்பிரார்த்தனை அந்த ஜனாஸாவிற்குப் பயன் படுகின்றது.
21. அதனைத் தொடர்ந்து, அடையாளம் கண்டு கொள்வதற்காக, அதன் மீது கல் போன்ற ஒன்றினால் அடையாளமிடுவது சன்னத்தாகும். எனினும் அதன் மீது எதனையும் எழுதக் கூடாது. நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘உஸ்மான் இப்னு மஹ்ஜூன்’ என்ற நபித்தோழரை அடக்கம் செய்த பின்னர், அவரது கப்ரின் தலைப்பாகத்தின் மீது ஒரு கல்லைத் தானே சுமந்து வந்து நட்பி வீட்டு, ‘எனது சகோதரனின் கப்ரிற்கு அடையாளமிடுகின்றேன், (இதன் பிறகு) எனது

குடும்பத்தினரில் மரணிப்போரை இதனோடு சேர்த்து, (அருகருகில்) அடக்கம் செய்வதற்காகவே இவ்வாறு செய்கின்றேன்' என்று கூறினார்கள்.

(அபூதாவூத், பைஹகீ)

22. மரணித்தவர் முஸ்லிமாக இருந்தால், அவர் மரணித்த அதே ஊரிலேயே அடக்கம் செய்யப் பட வேண்டுமென் பது மார்க்கமாகும். ஓர் இடத்திலிருந்து பிறிதோர் இடத்திற்கு நகர்த்தப் படுவதால் மார்க்கத்திற்கு முரணான ஏதேனும் ஏற்படுமென்றிருந்தால், அவ்வாறு செய்வது கூடாது. ஏனெனில், முஸ்லிமான ஒருவர் உயிரோடிருந்தாலும், மரணித்தாலும், அவர் நிச்சயம் கண்ணியப் படுத்தப் பட வேண்டும். அவரது உடம்பின் உட்பாகத்திலுள்ள உதிரிப் பாகங்கள் எதுவும் அகற்றப் படாதிருந்தால், நிர்ப்பந்த சந்தர்ப்பங்களில் அவ்வாறு நகர்த்துவதில் குற்றமில்லை. அதே வேளை மரணித்தவா காபிராக இருந்தால், அரேபியத் தீபகற்பத்தில் அவர் அடக்கப் படாமல் வேறோர் இடத்திற்கு நகர்த்தப் படவேண்டும். காபிர்களை இந்த அரேபியத் தீபகற்பத்தி லிருந்து வெளியேற்றுமாறு நபியவர்கள் ஆணையிட்டார் கள். அதிலே இரண்டு மார்க்கங்கள் ஒன்று படக் கூடாது, எனவும் பணித்தார்கள். (அஹ்மத்)

ஜனாஸாவை கிரவில் அடக்கம் செய்தல்

இமாம் நவவீ (றஹ்) அவர்கள், 'ஷஹூல் முஸ்லிமில் குறிப்பிடுகின்றார்கள்: 'ஜனாஸாவை இரவில் அடக்கம் செய்வதில் மார்க்க அறிஞர்கள் மத்தியில் கருத்து வேறுபாடு நிலவுகின்றது. நியாயமான காரணம்

எதுவுமின்றி, ஜனாஸாவை இரவில் அடக்கம் செய்வதை இமாம் ஹஸனுல் பஸரீ போன்றோர் 'மக்ருஹ்' ஆகக் கருதியுள்ளார்கள். எனினும், அதிகமான மார்க்க அறிஞர்கள், பின்வரும் அறிவிப்புகளை ஆதாரமாக வைத்து, அதனை அனுமதித்துள்ளார்கள்.

'அபூபக்ர் (றழீ), உட்பட மற்றும் சீல நபித் தோழர்கள் இரவிலேயே அடக்கம் செய்யப் பட்டுள்ளார்கள். எவரும் அதனை ஆட்டேஷிக்க வில்லை. நபியவர்கள் காலத்தில் மஸ்ஜீதில் பணி புரிந்து வந்த ஒருவர் இரவில் மரணித்து, இரவிலேயே அடக்கமும் செய்யப் பட்டார். இது பற்றி நபியவர்கள், தனக்கு ஏன் அறிக்கவில்லை? எனக் கேட்ட போது, 'இருளாக இருந்ததால் அவ்வாறு செய்ய வில்லை. எனக் கூறினார்கள். பின்னர் நபியவர்கள் அதற்காக எவரையும் கடிந்து கொள்ளவில்லை. இரவில் ஒரு மனிதர் அடக்கம் செய்யப் பட்டதை நபியவர்கள் கண்டித்ததாக முஸ்லிமில் வந்துள்ள ஹதீஸ், நூப்பந்தம் எதுவுமில்லாமலும், தொழுவீக்கப் படாமலும், சரியான முறையில் கபனீடப் படாமலும் இரவில் அடக்கப் படுவதையே குறிப்பதாக அந்த அறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

(அஹ்காமுல் ஜனாஇஸ் வபீதஉஹா பக் -179)

'தொழுவீக்கப் படாமல் இரவில் அடக்கம் செய்வதையே (நபியவர்கள்) கண்டித்தார்கள். முஸ்லிமில் அறிவிக்கப் பட்டுள்ள ஹதீஸ், மையீத்திற்கான கடமைகளாகிய குளிப்பாட்டுதல்,

கபனிடல், தொழுவீத்தல் போன்றவற்றை (சரியான முறையில்) நிறைவேற்றாமல் அடக்கம் செய்யப்படும் ஜனாஸாக்களையே குறிக்கின்றது. தவிர, ஜனாஸா வீற்றரீய அனைத்துக் கடமைகளும் நிறைவேற்றப் பட்டு, தொழுகையும் நடாத்தப் பட்டுவீட்டால், இரவில் அடக்கம் செய்வதில் எவ்விதக் குற்றமு மில்லை, என்பது மார்க்க அறிஞர்களின் கருத்தாகும்’
(மஜ்லூ: பதாவா - 13 / 213)

அடக்கஸ்தலத்தில் உபதேசம் செய்தல் :

- அடக்கஸ்தலத்தில் வைத்து, அங்கு சமூகமளித் துள்ளுளோர்களுக்கு உபதேசம் செய்வதும் மார்க்கத் தில் அனுமதிக்கப் பட்ட ஒரு வீடயமாகும். மையீத்தை அடக்கம் செய்து முடியும் வரை, மக்கள் மத்தியில் உபதேசிக்கலாம்.
- ஓர் அன்சாரீத் தோழரின் ஜனாஸாவை அடக்கம் செய்து கொண்டிருந்த போது, நபியவர்கள் கிப் லாவை நோக்கியவர்களாக, தம்மைச் சூழ இருந்த வர்களைப் பார்த்து, கப்ர் வேதனையிலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடிக் கொள்ளுமாறு அவர்களுக்கு மூன்று முறை உபதேசீத்து வீட்டு, தானும்,

(اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ)

‘அல்லாஹும்ம இன்னீ அஜது பிக மின் அதாபில் கப்ர்’

‘யா அல்லாஹ்! கர்நூடைய வேதனையிலிருந்து நான் உன்னிடம் யாதுகாவல் தேடுகின்றேன்’ என மூன்று முறைகள் பிரார்த்தித்தார்கள்.

பின்னர், ‘ஒரு நல்ல மனிதனதும், தீய மனிதனதும் உயிர்களை ‘மலக்குல் மவ்த்’ எவ்வாறு கைப்பற்றுகின்றார்கள், கைப்பற்றப் பட்ட பின் அவர்களது உயிர் அல்லாஹ்வீடம் கொண்டு செல்லப் படும் போது, ஏழுவானிலும் உள்ள மலக்குகளிடம் எத்தகைய வரவேற்புக் கிடைக்கின்றது, அதனுடைய வாடை எத்தகையது, அல்லாஹ்வைச் சந்தித்த பிறகு, அந்த உயிர் உடலுக்கு மீண்டும் திருப்பி அனுப்பப் பட்டு, எவ்வாறு கேள்விகளுக்குக் கேட்கப் படுகின்றது, அவனால் உலகில் மேற்கொள்ளப் பட்ட நல்ல, தீய செயல்கள் எவ்வாறு கப்ரில் அவனுக்குப் பயனளிக்கின்றது, சுவர்க்க, நரக வாயில்கள் எவ்வாறு அவனுக்காகத் திறக்கப் படுகின்றன, எவ்வாறு அவன் கப்ரில் வேதனை செய்யப் படுகின்றான், அவனுக்காகக் கப்ர் எவ்வாறு வீணாலமாக்கப் படுகின்றது அல்லது நெறுக்கப் படுகின்றது, கியாமநாள் வரையிலும் அவன் கப்ரில் எந்த நிலையில் இருப்பான், என்பது போன்ற விடயங்கள் பற்றியெல்லாம் விளக்கிக் கூறி, உபதேசம் பண்ணினார்கள்’.

(நலஃ, இப்னு மாஜா)

‘ஒரு மு:மீனுடைய ஆத்மா, அவனது உடம்பிற்குத் திருப்பி அனுப்பப் படும் வரை, சுவர்க்க வீருட்சங்களிடையே தொங்கிய வண்ணம் அதன் கனிகளைச் சுவைத்துக்

கொண்டிருக்கும்' என நபியவர்கள் ஒரு முறை மு:மீன் களின் ஆத்மா பற்றி விளக்கிக் கூறினார்கள்.

(நஸஃ, இப்னு மாஜா)

- ஏற்கனவே அடக்கம் செய்யப்பட்ட ஒரு கப்ரீல், மீண்டும் ஜனாஸா அடக்கம் செய்யப் படுவதற்காக, அந்தக் கப்ரை மீண்டும் தோண்டுவதற்கு அனுமதி யில்லை. எனினும், ஏற்கனவே அடக்கம் செய்யப்பட்ட ஜனாஸாவின் உடல் மக்கி, மண்ணோடு மண்ணாக ஆகி, மீதி எதுவுமில்லாமல் இருந்தால், அதே இடத்தில் புதிதாக ஒரு கப்ர் தோண்டி, அதில் ஜனாஸாவை அடக்கம் செய்யலாம்'.

(இமாம் நவவீ - அல் மஜ்மூ:., 5 / 303)

- இன்று மக்கள் மத்தியில் இருந்து வரும், அடக்கம் செய்து முடிந்ததும் கப்ரருகில் இருந்து கொண்டு 'தல்கீன்' ஓதும் முறை ஆதாரமற்ற ஒரு வீடயமாகும்.

'தல்கீன்' என்பது 'கற்றுக் கொடுத்தல்' அல்லது 'சொல்லிக் கொடுத்தல்' எனப் பொருள் படுகின்றது. மரண வேளையில் இருப்பவருக்குத் தான் 'லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ்' என்ற கலிமாவைச் சொல்லிக் கொடுக்கும் படி நபியவர்கள் எம்மை ஏவீனார்கள். பதிலாக மரணித்தவருக்கு அல்ல.

தல்கீன் பற்றி வந்துள்ள ஹதீஸ் பலவீனமான ஹதீஸாகும், என இமாம் நவவீ, இமாம் இப்னுல் கையீம் போன்றோர் குறிப்பிடுகின்றனர். இதனைக் கொண்டு அமல் செய்வது சுன்னாவுக்கு மாற்றமான

ஒரு வீடயமாகும், என இமாம் ஸன்ஆனீ குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்’.

(அஷ்காமுல் ஜனாஇஸ்... பக்-198)

‘(மையீத்தை அடக்கம் செய்த பின்) ‘தல்கீன்’ ஒதுவது பற்றி வந்துள்ள செய்திகள் இட்டுக் கட்டப்பட்டவையாக இருக்கும் அதே வேளை, சுன்னா வீற்கு மாற்றமான ஒரு வீடயமும் கூட. மேலும் இது மரணத்திற்கு முன்னர் மேற் கொள்ளப் படவேண்டிய ஒரு வீடயமாகும். மையீத்தை அடக்கம் செய்து முடிந்ததும், நபியவர்கள் தம் தோழர்களைப் பார்த்து, ‘உங்கள் சகோதரருக்காக நீங்கள் அல்லாஹ்வீடம் பாவ மன்னிப்புக் கோருங்கள், மேலும் அவருக்கு உறுதியைக் கொடுக்கும் படி பிரார்த்தியுங்கள், ஏனெனில், தற்போது அவர் (கப்ரில்) வீஷாரீக்கப் படுகின்றார்’ (அபூதாவூத், ஹாகீம்) என்று தான் கூறினார்கள். இதனைத் தவிர வேறெதனையும் மேற்கொள்ளும்படி அவர்கள் தம் தோழர்களிடம் கூற வில்லை.

(மஜ்மூஉ பதாவா...13 / 206, ஷெய்க் இப்னு பாஸ்)

‘அல்லாஹ்வீடம், அவனது தூதரும் கூறியவை, நபித்தோழர்களால் இஜ்மாஃ அடிப்படையில் அறிவீக்கப் பட்டவை போன்றவற்றைத்தான் ஆதாரமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியும். எனினும். தாபிசன்கள் மற்றும் தபஉத் தாபிசன்கள் கூறியவற்றை ஆதாரமாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அவை மார்க்கமாகவும் ஆகீவீட மாட்டாது’ (ஷெய்க் இப்னு பாஸ், பதாவா நூருன் அலத் தாப், 14 / 66)

எனவே, அங்கு சமூகமளித்திருப்பவர்கள் ஒவ்வொரு வரும் கூட்டாக இல்லாமல் தனித்தனியாக இருந்து, அந்த ஜனாலாவுக்காகப் பிரார்த்திப்பதோடு, அவருடைய பாவங்களை மன்னிக்கும் படி அல்லாஹ் வீடம் கேட்க வேண்டும். இதுவே நபியவர்கள் எமக்குக் கற்றுத்தந்த சன்னத்தான வழிமுறையாகும்.

- கப்ரின் மீது கட்டிடம் கட்டுவதோ, சண்ணாம்பு பூசுவதோ, அதன் மீது எழுதுவதோ கூடாது. இவ்வாறு செய்வது அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைக்கக் கூடிய (ஷிர்க்கான) ஒரு செயலாகும்.

ஜனாலாவின் உறவினருக்கு கூறுதல் (கிரங்கல்) கூறுதல் :

1. மரணித்தவரின் உறவினருக்கு, ஏனைய முஸ்லிம் சகோதரர்கள், **أَخِي** எனும் 'ஆறுதல் கூறுவது' சன்னத்தான வழிமுறையாகும்.

“எவர் தனது சகோதர முஸ்லிமுக்கு அவர் துன்பத் தீலிருக்கும் போது ஆறுதல் கூறுகின்றாரோ, அவருக்கு அல்லாஹ் (கண்ணியத்திற்குரிய) பச்சை நிறத்தினாலான போர்வைகளை அணிவி (த்து கௌரவி) க்கின்றான். கியாம நாளையில் (மற்றவர்கள்) இவர்களைப் பார்த்துப் பொறாமை கொள்ளாமளவிற்குக் காட்சி தருவார்கள்.”

(அறிவிப்பவர் – அனஸ் இப்னு மாலிக் (றலி), நூல் : தாரீஹ் பக்தாத் : இமாம் அல் கதீப், நூல் : தாரீஹ் திமஷ்க் : இமாம் இப்னு அலாகிர்)

- மையீத்தின் உறவினருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கவலை நீங்கி, மனம் ஆறுதல் பெறக் கூடிய வகையில், நபியவர்கள் கூறிய வார்த்தைகளைக் கொண்டு ஆறுதல் கூறுவதே சிறந்தது. நபிகளார் கூறிய வார்த்தைகள் பற்றிய அறிவு இல்லாவிட்டால், தமக்குத் தெரிந்த மார்க்கத்திற்கு முரணில்லாத, எந்த நல்ல வார்த்தைகளைக் கொண்டும் ஆறுதல் கூறலாம்.
- ஜனாஸாவின் உறவினருக்கு, அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள அத்துன்ப நிலையை அவர்கள் மறக்கும் வரை ஆறுதல் கூற அனுமதியுண்டு.
- ஆறுதல் கூறும் போது, ஒருவரையொருவர் தம்கைகளினால் முஸாபஹா செய்து கொள்வது சிறப்பிற்குரியது. ஏனெனில், 'நபித் தோழர்கள் தம் மத்தியில் ஒருவரையொருவர் சந்தித்துத் கொள்ளும் போது, முஸாபஹா செய்து கொள்பவர்களாகவும், பயணத்திலிருந்து திரும்பியதும் முஆனகா செய்பவர்களாகவும் இருந்தார்கள்'

அறிவிப்பவர் - அனஸ் (றழி)

2. பொறுமையைக் கொண்டும், இறை நிர்ணயம் பற்றித் திருப்தி கொள்வதைக் கொண்டும், இறைவனிடமே கூலியை எதிர்பார்க்க வேண்டுமெனவும், அவர்களுக்கு நாம் உபதேசிக்க வேண்டும்.
3. ஒருவரின் குழந்தை மரணித்து விடும் போது, அதற்காக அவர் பொறுமையுடன் இருந்தால், மீகப் பெரும் கூலியை அல்லாஹ் அவருக்கு வழங்குகிறான்.

முஸ்லீம்களின் குழந்தைகள் இறந்துவிட்டால்...?

“முஸ்லீமான ஒருவருக்குப் பருவமடையாத மூன்று குழந்தைகள் இருந்து மரணித்துவிட்டால், அவர் அக்குழந்தைகளின் மீது காட்டிய இரக்கத்தின் காரணத்தால், அவரை அல்லாஹ் சொர்க்கத்தில் பிரவேசிக்கச் செய்வான்’ என அனஸ்(ரலி) அறிவிக்கின்றார்கள். (புகாரீ)

‘முஸ்லீம் சிறுவர்கள் மரணித்தால், அவர்கள் சவர்க்க வாசிகள்’ என்பதில் மார்க்க அறிஞர்கள் ஏகோபித்த கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்’ என இமாம் நவவீ (ரஹ்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

‘ஒரு முஸ்லீமான ஆண் அல்லது பெண்ணுக்குப் பருவமடையாத, மூன்று குழந்தைகள் இருந்து, பின்னர் அவர்கள் மரணித்து விட்டால், அக் குழந்தைகளின் காரணமாக, அல்லாஹ், தனது அருளினால் அதன் பெற்றோர்களை சவர்க்கம் புகச் செய்கின்றான். அவர்கள் ஒரு சவர்க்க வாயிலில் இருந்து கொண்டிருக்கும் போது, அவர்களைப் பார்த்து, ‘நீங்கள் சவர்க்கத்தில் நுழையுங்கள்’ எனக் கூறப்படும். அதற்கு அவர்கள், ‘எங்கள் பெற்றோர் வரும் வரையில் நாம் நுழைய மாட்டோம்’ என்பார்கள். பின்னர், ‘சரீ, நீங்களும், உங்கள் பெற்றோர்களும் அல்லாஹ்வின் அருளால் ஒன்றாக சவர்க்கத்தில் நுழையுங்கள்’ எனக் கூறப்படும்’

(நஸாஈ, பைஹகீ)

‘ஒரு பெண்ணுக்கு மூன்று குழந்தைகள் இருந்து, அவர்கள் மரணித்து விட்டால், நரகத்தில் (போடப் படாமல் இருப்பதற்குரிய) திரையாக அவர்கள் அமைந்து விடுவார்கள், என நபியவர்கள் கூறிய போது, ‘இரு குழந்தைகள் இருந்தாலுமா?’ என ஒரு பெண் வினவ, ‘ஆம்! இரு குழந்தைகளாக இருந்தாலும் சரியே! ’ என நபியவர்கள் பதிலளித்தார்கள்’.

(புகாரீ, முஸ்லிம், பைஹகீ)

‘தனக்கு இருந்த ஏக புதல்வனைப் பறிகொடுத்த ஓர் அன்சாரிப் பெண், அதனால் மிகப் பெரும் அதிர்ச்சிக் குள்ளாகிவிட்டதைக் கண்ட நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள், அவளுக்கு இறையச்சம், பொறுமையைக் கொண்டு ஏவீ விட்டு, ‘ஒரு முஸ்லிமுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று குழந்தைகள் இருந்து மரணித்து விட்டால், அவர்களின் மூலம் அல்லாஹ் அதன் பெற்றோர்களைச் சவனபதியில் நுழைவிப்பதாக ஆறுதல் கூறினார்கள்’.

(ஹாகிம்)

இணைவைப்போரின் குழந்தைகள் இறந்துவிட்டால்...

மார்க்க அறிஞர்களில் ஒரு குழுவினர், இவர்கள் பற்றி அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன், எனக்கூறி விட்டுப் பின்வரும் ஹதீஸை ஆதாரமாக வைக்கின்றார்கள். இப்பனு அப்பாஸ் (ரலி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

‘இணைவைப்போரின் குழந்தைகள் (இறந்துவிட்டால் அவர்களின் முடிவு யாது? என்பது) பற்றி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வினவப்பட்டது. அதற்கவர்கள் “அவர்களைப்

படைத்த அல்லாஹ், அவர்கள் (உயிருடனிருந்திருந்தால்) எவ்வாறு செயல்பட்டிருப்பார்கள், என்பதை நன்கறிந்தவன் எனக் கூறினார்கள். (புகாரி)

மார்க்க அறிஞர்களில் மற்றொரு குழுவீனர், “இவர்கள் சுவர்க்கவாசிகள், என்ற கருத்தை ஆதரிக்கின்றார்கள். சிறுவர்கள், அவர்கள் பருவமெய்தும் வரை, சட்டரீதியான எத்தகைய பொறுப்புக்களையும் அவர்கள் மீது சுமத்த முடியாது, என்பது நபியவர்களின் ஆதாரபூர்வமான கூற்றாகும். மேலும், ”என்றும் நிலையான (இளம் பருவத்தினராக இருக்கும்) சிறுவர்கள் பணிபுரிவதற்காக (சுவர்க்கத்தில்) இவர்களைச் சுற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள்” (அல் வாகிஆ 56 : 17) என்ற குர்ஆன் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சிறுவர்கள், பருவமடைவதற்கு முன்னர், மரணித்த முஷ்ரீகீன்களின் குழந்தைகளாக இருக்கலாம், என வீளக்கமளிக்கின்றார்கள். வேறு சில அறிவீப்புக்களில், “இணை வைப்போரின் குழந்தைகள் சுவர்க்கத்தில், சுவர்க்கவாசிகளுக்குப் பணிவீடை புரிபவர்களாக இருப்பார்கள்” (தபரானி) என்ற ஹதீஸையும்,

“மனிதர்களின் குழந்தைகளால் புடை சூழப்பட்ட நிலையில், இப்றாஹீம் (அலை) அவர்களை சுவர்க்கத்தில் தான்கண்டதாக நபியவர்கள் (தன் தோழர்களிடம்) கூறியபோது, இறைத்தூதரவர்களே! சுவர்க்கத்தில் இணைவைப்போரின் குழந்தைகளா? எனக் கேட்டபோது, அதற்கு ஆம்! இணை வைப்போரின் குழந்தைகள் தான்! எனப் பதிலளித்தார்கள்”.

(புகாரி) என்ற ஹதீஸையும், “(நம்முடைய) தூதரை அனுப்பாத வரையில் நாம் (எவரையும்) வேதனை செய்பவர்களாக இல்லை.(அல் இஸ்ரா 17 : 15) என்ற அல்குர்ஆன் வசனத்தையும் இதற்குரிய ஆதாரங்களாக முன்வைக்கின்றார்கள்.

4. ஆறுதல் கூறுவதற்குரிய கால அவகாசம் மூன்று நாட்கள் மாத்திரம் தான், என வறையரைக்குட்படுத்தக் கூடாது.

(அஹ்மத், ஹாகிம்)

ஆறுதல் கூறுவதற்காகக் குறித்ததொரு இடத்தில் ஒன்று கூடுவதும், ஆறுதல் கூற வருவோர்க்கு, ஜனாஸா வீட்டினர் சமைப்பதில் ஈடுபடுவதும் தவிர்க்கப் பட வேண்டிய விடயங்களாகும்.

(அஹ்மத், இப்னு மாஜா)

ஜனாஸாவின் நெருங்கிய உறவினர் அல்லது அண்டை வீட்டார்கள், அவர்களுக்காக உணவு சமைத்துக் கொடுப்பது சன்னத்தாகும்.

(தர்மீதி, அஹ்மத், இப்னுமாஜா)

ஆறுதல் கூறுவதற்குரிய மிக்க அழகிய வார்த்தை நபியவர்கள் கூறிய வார்த்தையாகும்.

- நபிகளாரின் பேரப்பிள்ளைகளில் ஒருவருக்கு மரணம் சம்பவீத்த போது, அது பற்றி அக்குழந்தையின் தாய் நபியவர்களுக்குச் சொல்லியனுப்பினார்கள். அதற்கு நபியவர்கள், தனது ஸலாத்தை அவளுக்குக் கூறுமாறு சொல்லிவிட்டு, பின்வருமாறு ஆறுதல் கூறினார்கள் :

(إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَاللَّهُ مَا أُعْطِيَ، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
 فَلْيَصْبِرْ، فَلْيَحْتَسِبْ)

‘(உங்களுக்குத்) தந்தவையும், தான் எடுத்துக் கொண்டவையும் அனைத்துமே அல்லாஹ்வுக்கு உரியன. அவன் தன்னிடத்தில், அனைத்துக்குமே ஒரு குறித்த காலக்கெடுவை ஏற்படுத்தியுள்ளான். அதனால், பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கும் படியும், அல்லாஹ் வீடமே கூலியை எதிர்பார்க்கும் படியும் ஏவீனார்கள்’
 (புகாரீ, முஸ்லிம்)

‘சூறதல் எவ்வாறு கூற வேண்டுமென்பதற்கரிய சிறந்த ஒரு வழிகாட்டலாக கீந்த ஹதீஸ் அமைந்துள்ளது’ என இமாம் நவவீ (றஹ்) அவர்கள் தனது ‘அல் அத்கார்’ எனும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

‘பின்வருமாறு ஆறுதல் கூறுவதும் மார்க்கத்தில் அனுமதிக்கப் பட்ட ஒன்றாகும், என்பது மார்க்க அறிஞர்களின் கூற்றாகும்,’ எனவும் இமாம் நவவீ அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

" أَكْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ وَأَحْسَنَ عَزَاءَكَ وَغَفَرَ لِمَيِّتِكَ "

‘அ.:முமல்லாஹு அஜ்றக, வஅஹ்ஸன அஃஸாஅக, வஃஃபற லிமய்யீதிக’

(இமாம் நவவீ - அல் அத்கார், பக் : 126)

‘அல்லாஹ் உனது கூலியை அதிகப் படுத்துவானாக!
உனக்கு சிறந்த ஆறுதலை அளிப்பானாக! மரணித்த
வருக்கு மன்னிப்பை அளிப்பானாக!’

4. ஜனாலாவைத் தொழுவீப்பதற்கு முன்னரோ அல்லது பின்னரோ எப்போதாயினும் ஆறுதல் கூறலாம். பெண்களும் தமக்கிடையே ஆறுதல் கூறிக் கொள்ளலாம். அவ்வாறே, ஓர் ஆண் இன்னொரு பெண்ணுக்கும், ஒரு பெண் பிற்தொரு ஆணுக்கும் ஆறுதல் சொல்லலாம். மஹ்ரம் (இரத்த உறவு) இல்லாத அந்நிய உறவீனப் பெண்ணாக இருந்தால், அவளுடன் தனித்தோ அல்லது முஸாபஹா செய்தோ ஆறுதல் சொல்ல அனுமதியில்லை.

(கிதாபுல் பீத.: வல் முஹ்தஸாத் - அஷ் ஷெய்க் இப்னுபாஸ்)

5. இதற்கென்று கூடாரம் போன்றவற்றை அமைப்பதும், குறித்ததோர் இடத்தில் ஒன்று கூடுவதும், மையீத்து வீட்டார் வந்தவர்களுக்கென்று உணவு தயார் செய்து கொடுப்பதும் மார்க்கத்தில் அனுமதிக்கப் பட்ட ஒன்றல்ல. நபியவர்களோ, அவரது தோழர்களோ எவருமே இவ்வாறு செய்யவில்லை.

(அஹ்மத், இப்னு மாஜா)

6. ஒருவர் தனது முஸ்லிம் சகோதரனைச் சந்திக்கும் எந்த இடத்திலாக இருந்தாலும் ஆறுதல் கூறலாம். துன்பத்திற்கு இலக்கானவரைச் சென்று சந்திக்க வசதியின்றேல், போனில் கூட ஆறுதல் கூறலாம். மஸ்ஜீதில், வீட்டில், மண்ணறையில், பாதையில்,

கடை வீதியில் எங்கு வேண்டுமானாலும் தனது வசதிக்கேட்ப ஆறுதல் கூற அனுமதியுண்டு.

7. ஒரு முஸ்லீமீன் காபிரான உறவீனர் எவரேனும் மரணித்தால், அதற்காக, அவர்களிடம் சென்று ஆறுதல் கூறுவதற்கு அனுமதியில்லை. ஏனெனில், நபீயவர்களின் சீறிய தந்தையும், அலீ (றலீ) அவர்களின் தந்தையுமான அபூதாலிப் அவர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவாத நிலையில் மரணித்த போது, அலீ (றலீ) அவர்களுக்கு, நபீயவர்கள் 'தஃஸ்யா' எனும் ஆறுதல் எதுவும் கூறவில்லை.

(அஹ்மத், அபூதாவுத், நஸஃ)

- ஜனாஸா, பெண்ணாக இருந்தாலும் கூட, மையீத்தைக் கப்ரீல் இறக்கி அடக்கம் செய்வதில் ஆண்களே ஈடுபட வேண்டும். எனினும் இந்த வீடயத்தில், மையீத்தின் உறவீனருக்கே முன்னுரீமை அளிக்கப் பட வேண்டும்.
- கப்ரீல் மண்ணைப் போட்டு நிரப்பும்போது, அது 'கப்ர்' என்பதை அடையாளம் கண்டு கொள்வதற்காக, அதனை நிலத்தின் மட்டத்தை வீட ஒரு சாணளவு உயர்த்த வேண்டும்.
- கல் போன்ற ஒன்றால் அதனை அடையாள மீடவும் அனுமதியுண்டு. எனினும் அதில் எதனையும் எழுதக் கூடாது.

கப்ருகளைத் தரிசித்தல் (ஸியாரத் செய்தல்):

‘கப்ருகளை நீங்கள் ஸியாரத் செய்யுங்கள்! அது உங்களுக்கு மறுமையை நினைவுப்டும்’ என ஒரு அறிவீப்பிலும், ‘அதனைத் தரிசியுநானது, உங்களுக்கு நன்மைகளை அழிகரிக்கச் செய்யும்’ எனப் பிறிதோர் அறிவீப்பிலும், ‘அதில் (உங்களுக்குப்) யடிப்பினை இருக்கின்றது’ என மற்றுமோர் அறிவீப்பிலும் வந்துள்ளது.

(முஸ்லிம், அஹ்மத், ஹாகிம்)

1. மறுமை நாளை நினைவு கூறுவதற்காகவும், படிப் பினை பெறுவதற்காகவும் கப்ருகளைத் தரிசிப்பது சுன்னத்தாகும்.
2. கப்ருகளைத் தரிசிப்பதால் ஏற்படும் இரு விதமான நன்மைகள் :

1. மரணித்தவர்களின் இறுதிப் பயணம், ஒன்றோ சுவர்க்கத்தை அல்லது நரகத்தை நோக்கியதாக இருக்குமென்பதைத், தரிசிப்பவர் உணர்ந்து கொள்ளல்.
2. ஸலாம் கூறுதல், பிரார்த்தனை புரிதல், பாவமன்னிப்புக் கோருதல், போன்றவற்றின் மூலம் மரணித்தவர் பயனடைதல்.

மேலும், கப்ருகளை அடிக்கடி ஸியாரத் செய்வது, எத்தகைய கல் மனதையும் மென்மையடையச் செய்யும் அதே வேளை பாவங்கள் செய்வதை வீட்டும் உள்ளங்களை எச்சரிக்கும்.

என்னும், தனது தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளல், அதில் அடக்கம் செய்யப் பட்டிருப்போரைக் கொண்டு பரகத் வேண்டுகல், தனது துன்பங்களை நீக்கிக் கொள்ளல் என்ற நோக்கில் ஸீயாரத் செய்வது 'பித்அத்' மற்றும் 'ஷிக்' ஆன செயலாகும்.

இறை மறுப்பாளன் ஒருவனின் மண்ணரையைத் தரிசிக்கச் சென்றால், அங்கு ஸலாம் கூறவோ, பிரார்த்தனை புரியவோ கூடாது.

3. பள்ளிவாயினுள் ஒரு மையீத் அடக்கம் செய்யப் பட்டிருந்தால், அது அவசியம் வெளியேற்றப் பட்டு, மையவாடியில் அடக்கம் செய்யப் படவேண்டும். ஏனெனில் **மஸ்ஜித்கள் ஒரு போதும் அடக்கஸ்தலங்களாக இருக்கக் கூடாது.**

4. முஸ்லிம்களின் கப்ருகளைத் தரிசிக்கும் போது பின்வருமாறு கூறவேண்டும் :

" السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا
 " إِنشَاءَ اللَّهِ بِكُمْ لَلْحَيُّونَ، وَأَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ "

'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும், அஹ்லத்தியாரீ மினல் மு:மினீன் வல் முஸ்லிமீன், வஇன்னா இன்ஷா அல்லாஹு பீகும் லலாஹிகூன், வஅஸ்அலுல்லாஹு லனா வலகுமல் ஆபீயஹ'

‘மண்ணரை வாசிகளான முஸ்லிம்களே, மற்றும் மு:மீன் களே! அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்! (உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக!) இன்ஷா அல்லாஹ், நாங்களும் உங்களுடன் வந்து சேரக் கூடியவர்களே! எமக்காகவும், உங்களுக்காகவும் அல்லாஹ்வீடம் நலம் வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றோம்’.

(முஸ்லிம்)

மரணத்தவர்களுக்காகப் பிரார்த்திக்கும் போது, கிப்லாவை நோக்கித் தன் இரு கைகளையும் உயர்த்தலாம். ஆனால் கப்ருகளை நோக்கிப் பிரார்த்திக்கக் கூடாது.

பெண்களும், கப்ர் ஸியாஹத்

இன்று ‘கப்ர் ஸியாஹத்’ என்ற பெயரால், நடைபெற்று வரும் அனாச்சாரங்கள், இணைவைத்தல்கள், ஒழுக்கச் சீர்கேடுகள் என்பவற்றைப் பார்க்கும் போது, இதற்கு மூல காரணமாகப் பெண்களே இருக்கின்றார்கள், என்பதை எம்மால் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

பொதுவாகப் பெண்களின் இயல்பு மிகவும் பலவீனமானதாக இருப்பதால், இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில், தன்னையும் அறியாமல் ஒப்பாரி வைத்துத் தம் கன்னங்களில் அடித்துக் கொண்டு அழுது வீடுகின்றார்கள். மற்றவர்களையும் அழவைக்கின்றார்கள்.

மண்ணரை அருகில் அழுது கொண்டிருந்த ஒரு பெண்மணியைப் பார்த்த நபியவர்கள், நீ அல்லாஹ்வை அஞ்சிக் கொள், பொறுமையைக் கடைப்பிடி! என்று

உபதேசீத்தார்கள். இதனை வைத்தே, (ஸவ்வாறாத்துல் குபூர்) 'கப்ர் ஸ்யாறத்தில் அளவு மீறி ஈடுபடும் பெண்களை' நபிகளார் சபீத்துள்ளார்கள்.

(தீர்மீதி, இப்னு மாஜா, இப்னு ஹிப்பான், பைஹகீ).

ஏனெனில், பெண்களைப் பொருத்தளவில் அவர்கள், மீக விரைவில் தம் பொறுமையை இழந்து வீடக் கூடியவர்களாகவும், பலவீனமான மன நிலையை உடையவர்களாகவும், இலகுவில் ஓலமீட்டு அழக்சூடியவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள்.

ஆயினா (றழி) கூறியதாக, முஹம்மத் இப்னு கைஸ் (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள் :

“.....நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் ஓர் இரவில் எனதில்லத்தில் இருந்த வேளையில் (மதீனாவிலுள்ள) அல் பகீஃ அடக்கஸ்தலத்திற்கு இறை கட்டளையின் பேரில், அதிலுள்ளோருக்குப் பாவமன்னிப்புக் கோருவதற்காக வெளியேறிச் சென்றார்கள். அப்போது, அவர்களுக்குத் தெரியாமல் நானும் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்று வீட்டு, அவர்கள் திரும்புவதற்கு முன்னரேயே வீட்டுக்கு வந்து வீட்டேன். பின்னர், இதனை அறிந்து கொண்ட நபியவர்கள், என்னைக் கண்டிக்கும் பாணியில், நான் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தது பற்றி என்னிடம் வினாரித்து வீட்டு, எனது நெஞ்சில் நோவெடுக்குமளவிற்கு ஒரு குத்து வீட்டார்கள்.....பின்னர், 'ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் தன்னிடம் வந்து, 'அல் பகீஉ' வில் அடக்கம் செய்யப் பட்டுள்ளவர்களிடம் சென்று, அவர்களுக்காக

அல்லாஹ்வீடம் பாவமன்னிப்புக் கோருமாறு, தனது இராட்சகன் தன்னை ஏவியதாகக் கூறினார்கள்' (என்று நடந்த சம்பவத்தை எனக்குத் தெளிவு படுத்தினார்கள்) அப்போது நான் அவர்களிடம், இறைத்தூதர் அவர்களே! அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் நான் என்ன கூற வேண்டும்? என வினவியபோது,

" السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الْبَيْتِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ ، وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ وَإِنَّا إِتْسَاءُ اللَّهِ بِكُمْ لِلْآخِرُونَ "

‘மண்ணறைவாசிகளாகிய மு:மீன்களே, மற்றும் முஸ்லிம்களே! உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக! எமக்கு முன்னால் சென்றவர்களுக்கும், எம்மில் பின்னால் செல்ல இருப்பவர்களுக்கும் அல்லாஹ் அருள் புரிவானாக! நிச்சயமாக நாமும் அல்லாஹ்வின் நாட்டப் படி உங்களைப் பின்தொடர்ந்து வருவோம்’. என்று கூறுவீராக! எனப் பதிலளித்தார்கள்.

(முஸ்லிம், நஸஈ, அஹ்மத்)

அப்துல்லாஹ் இப்பனு அபீ முலைகா (றழி) அறிவீக்கின் றார்கள் :

“ஆயீஷா (றழி) அவர்கள் ஒருமுறை மக்பராவிலிருந்து திரும்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் அவர்களைப் பார்த்து, உம்முல் மு:மீனின் அவர்களே, எங்கிருந்து வருகின்றீர்கள்? என வினவிய போது, (எனது தந்தை) அபூபகர் அவர்களின் மகன் அப்துர் ரஹ்மானின் கப்ரிலிருந்து, என்றார்கள். இறைத் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பெண்கள் கப்ர் லியாறத் செய்வதைத் தடுத்தாள்ளார்களே, என நான் அவர்களிடம்

கூறியபோது, 'ஆம் , உண்மை தான்! எனினும் பின்னர் ஸீயாறத் செய்யும் படி ஏவினார்கள்' எனப் பதிலளித்தார்கள்.

(ஹாகீம், பைஹகீ) (ஸஹீஹான ஹதீஸ், என இமாம் தகபீ, இமாம் பூஸரீ போன்றோர் குறிப்பிடுகின்றார்கள்).

ஆயீஷா (றலீ) அவர்கள் அறிவிக்கும் மேற்கூறப்பட்ட ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸ்களை அடிப்படையாக வைத்து, ஹாபீழ் இப்னு ஹஜர் அல் அஸ்கலானீ (அத் தல்.:கீஸ் 5/248) அவர்கள், கப்ர் ஸீயாறத்தில் அளிக்கப்பட்டுள்ள சலுகைக்கு ஆண்கள் போன்று பெண்களும் உட்படுகின்றார்கள், என்ற கருத்தை ஆதரிக்கின்றார்கள்.

மேற்கூறப்பட்ட ஹதீஸ்களை ஆதாரமாக வைத்து, இமாம் அஹ்மத், இமாம் நவவீ, இமாம் ருா்துபீ, இமாம் ஸன்ஆனீ, இமாம் ஷவ்கானீ, இமாம் அல் அய்னீ, ஷெய்க் நாஸீருத்தீன் அல்பானீ போன்ற சீல மார்க்க அறிஞர்கள், பெண்கள் 'கப்ர் ஸீயாறத்' செய்வதை அனுமதித்திருந் தாலும் கூட, (அஹ்காமுல் ஜனாஇஸ் வபீதஉஹா, பக் : 230 - 237)

'இன்றைய சூழலில் பெண்களின் கப்ர் ஸீயாறத்தால் ஏற்படும் வழிகேடல்கள், ஷிர்க்கான வீடயங்கள், அனாச் சாரங்கள், கப்ரருகில் சென்று ஒப்பாரீ வைப்பதன் மூலம் பீறரையும் அந்த இடத்தில் ஒன்று கூடச் செய்தல் போன்ற வற்றைப் பார்க்கும் போது, பெண்கள் கப்ர் ஸீயாறத் செய்வதை முற்றாகத் தவிர்த்து கொள்வதே சீறப்பீற் குரீயது. கப்ர் ஸீயாறத் செய்வது பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் தடை செய்யப்பட்ட ஒரு வீடயம், என்ற கருத்தை இமாம் இப்னுல் கையீம் அல் ஜவ்ஸீய்யா போன்ற அறிஞர்கள் ஆதரிக்கின்றார்கள். ஷெய்க் இப்னு டாஸ்,

ஷெய்க் உஸைமீன் போன்றோரும் இக்கருத்தையே வலியுறுத்துகின்றார்கள்.

ஷெய்க் இப்னு பாஸ் அவர்கள் இதற்குப் பின்வருமாறு விளக்கமளிக்கின்றார்கள் :

“கப்ருகளை ஸியாஹத் செய்யும் பெண்களை நபியவர்கள் சபித்துள்ளார்கள். என்ற ஹதீஸின் அடிப்படையில் பெண்கள் கப்ர் ஸியாஹத் செய்வது கூடாது. அவர்கள் கப்ர் ஸியாஹத் செய்வதைத் தடுக்க வேண்டும்.

முதலில், கப்ர் ஸியாஹத் செய்வது அனைவருக்கும் பொதுவாகத் தடை செய்யப் பட்டிருந்தது. பின்னர், பொதுவாக அனைவருக்கும் அனுமதிக்கப் பட்டது. பின்னர், பெண்களுக்கு மட்டும் அது தடை செய்யப் பட்டது. ஆயீஷா (றழி) அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட ஹதீஸ், அனைவருக்கும் பொதுவாக அனுமதிக்கப்பட்ட நேரத்தில் அறிவிக்கப் பட்டதாகும். அவ்வேளையில் தான் நபியவர்கள் தரிசுப்பின் போது ஓத வேண்டிய பிரார்த்தனையை ஆயீஷா நாயகிக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள்.

கப்ர் ஸியாஹத் செய்வது பற்றி வந்துள்ள மார்க்க அறிஞர்களின் கூற்றுக்களில் மிகவும் சரியான, ஆதாரபூர்வமான கருத்து, பெண்கள் கப்ர் ஸியாஹத் செய்யக் கூடாதென்பது தான். ‘கப்ர் ஸியாஹத் செய்யும் பெண்களை நபியவர்கள் சபித்துள்ளார்கள்’ என்ற நபியவர்களின் இறுதியாகக் கூறப்பட்ட ஹதீஸ் இதற்கு ஆதாரமாக அமைகின்றது. ஆரம்பத்தில் இரு பாலாருக்கும் அனுமதிக்கப் பட்டிருந்தாலும், இறுதிக் காலங்களில் பெண்களுக்கு அதனை நபியவர்கள் தடை செய்தார்கள். எனவே, தனது நெருங்கிய உறவினர்களாக இருந்தாலும்,

பெண்கள் அவர்களைத் தரிசிப்பதை முற்றாகத் தவிர்த்து கொள்ள வேண்டும். பெண்கள் கப்ர் ஸியாஹத் செய்வதால், தாழும் நிலை தடுமாறி வீடுவதோடு, ஆண் தரிசிப்பாளர் களையும் நிலை தடுமாறச் செய்து வீடுவார்கள். பெண்களைப் பொறுத்த வரை இதனைத் தவிரவுள்ள ஜனாஸாத் தொழுகை, ஜனாஸாவுக்காகப் பிரார்த்தனை புரீதல், சதகா செய்தல் போன்றவற்றைத் தாராளமாக மேற் கொள்ளலாம்”

(ஷயக் இப்னு டால், பதாவா நூருன் அலத் தர்ப் - வால்யூம் / 14)

கப்ருகளைத் தரிசிக்கும் போது கீழ்ப்பும், மடர்க்கத் தீங்கு ஞானான சீல விடயங்கள் :

ஹதைபா பின் யமான் எனும் நபித்தோழர் அறிவிக்கின்றார்கள் :

“(பொதுவாக) மனிதர்கள், நல்ல விடயங்கள் பற்றியே நபிகளார் அவர்களிடம் கேட்பவர்களாக இருந்தார்கள். எனினும் நான், தீங்கு பயக்கக் கூடிய விடயங்கள் பற்றியே வினாரிப்பவனாக இருந்தேன். காரணம், அதில் வீழ்ந்து விடக் கூடாது, என்பதற்காக”

(புகாரீ, முஸ்லிம்)

1. தரிசிப்பின் போது, அல்லாஹ்வை அதிருப்திப் படுத்தும் எந்த ஒன்றையும் அங்கு நாம் மேற்கொள்ளக் கூடாது. அடக்கம் செய்யப் பட்டோரைக் கொண்டு உதவீ கோரல், அவர்களை அணுகி, தமக்காக இறைவனிடம் சிபாரிசு செய்யுமாறு வேண்டாதல்.

2. கப்ருகளைத் தரிசீப்பதற்கென்று, ஆசூரா தினம், பெருநாள் தினம் திங்கள், வியாழன், வெள்ளி போன்ற குறிப்பிட்ட சீல தினங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்வது.

3. மையவாடியில் சூரா யாலீன், சூரா பாதீஹா போன்ற வற்றை ஒதுவது. இது பற்றி வந்துள்ள ஹதீஸ், ஆதாரத் திற்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியாத மிகவும் பலவீனமான தொரு செய்தியாகும்.

(அஸ் ஸூத்தி - ஷஹூஸ் ஸதூர்)

4. தரிசீப்பின் போது, கப்ருகில் சென்று குர்ஆன் ஒதுவதும் ஆதாரமற்ற பித்அத்தான ஒரு செயலாகும். நபீ யவர்களோ அவர்களது தோழர்களோ அவ்வாறு செய்ய வில்லை.

இமாம்களான அபூஹனீபா, மாலிக், அஹ்மத் போன்ற வர்கள் கூட, மக்பராவில் குர்ஆன் ஒதுவதை அனுமதிக்க வில்லை. இமாம் ஷாபீஃ அவர்களும் இதனை அனுமதித்த தாக எங்கும் எழுதப் படவில்லை. அதனை அவர்கள் பித்அத் ஆகக் கருதி வந்தார்கள். இமாம் மாலிக் அவர்கள், 'எம் முன்னோர்களில் எவருமே இப்படிச் செய்ததாக நான் அறியவில்லை. ஸஹாபாக்களோ, தாபீஃன்களோ யாரும் இதனைச் செய்யவுமில்லை' என்பது இதிலிருந்து எமக்குத் தெளிவாகின்றது, எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்'

(அஹ்காமுல் ஜனாஇஸ் வபீதஹா, பக் - 242).

இதனை நபீயவர்கள் செய்திருந்தால் அல்லது அனுமதித் திருந்தால், முதலில் அதனை அவர்களது மனைவீமார்களும், நபித் தோழர்களும், அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்த ஸலபுஸ் ஸாலிஹீன்களும் நிச்சயம் செய்திருப்பார்கள்.

அவ்வாறு செய்திருந்தால், எமக்கு அது பற்றி அறிவித்தும் இருப்பார்கள். ஆனால், அவ்வாறு எதுவும் எமக்கு அறிவிக் கப் படவில்லை.

ஆயினா (றலி) அவர்கள் கப்ரைத் தரிசீக்கும் போது என்ன கூற வேண்டுமென நபியவர்களிடம் கேட்ட போது, ஸலாம் கூறுவதையும், பிரார்த்திப்பதையும் பற்றி மட்டுமே சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். தவீர, குர்ஆன் ஒதுவது பற்றியோ அல்லது அங்கு பாதிஹா ஓதவேண்டுமெனவோ எதுவும் சொல்ல வில்லை. ஹதீஸ்களில், வீடுகளில் தான் குர்ஆன் ஓத வேண்டுமென வந்துள்ளதே தவீர, அடக்கஸ்தலங்களில் அல்ல.

‘குர்ஆன் ஓதக் கூடாத, மக்பராக்களைப் (மையவாடி) போன்று உங்கள் வீடுகளையும் ஆக்கிக் கொள்ளாதீர்கள்’ என்று ஹதீஸ்களில் தெளிவாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

(முஸ்லிம், திர்மீதி, அஹ்மத்)

நபிகளார் அவர்கள் இதுபற்றிக் கூறும்போது, ‘உங்கள் வீடுகளை மையவாடிகளாக ஆக்கிக் கொள்ளாதீர்கள். எந்த வீட்டில் சூரா பகரா ஓதப்படுகின்றதோ, அங்கிருந்து லைத்தான் வீரண்டோடி வீடுகின்றான்’ எனக் குறிப்பிட் டுள்ளார்கள்.

(புகாரி, முஸ்லிம்)

எனவே சுன்னத்தான தொழுகைகள், தீகர், குர்ஆன் ஓதுதல் போன்றவற்றின் மூலம் வீட்டை உயிர்ப்பிக்கலாம். இவற்றில் எந்த ஒன்றையும் மையவாடியில் நாம் செய்யக் கூடாது. இதனை வைத்தே, குர்ஆன் ஓதப்படாத வீடுகளை, நபியவர்கள் மையவாடிக்கு ஒப்பிட்டுள்ளார்கள்.

(முஸ்லிம்)

பின்வரும் ஹதீஸ்களும் இது பற்றித் தெளிவு படுத்து கின்றன.

‘மலசல கூடம், மையவாடி இரண்டையும் தவிர உள்ள, பூமியின் அனைத்து இடங்களும் மஸ்ஜிதாகும்’.

(அஸ்ஹாபுஸ் ஸுன்ன)

‘உங்கள் வீடுகளை மண்ணரைகளாக ஆக்கிக் கொள்ளாதீர்கள், அவ்வாறே, எனது அடக்கஸ்தலத்தில் எந்த நினைவு வீழாவும் நடத்தாதீர்கள். நீங்கள் எங்கிருப்பீனும், என் மீது ஸலவாத் கூறுங்கள். அது என்னை வந்த டைந்து வீடும்’

(அபூதாவூத், அஹ்மத்)

4. கப்ரில் உள்ளவர்களைத் தரிசீக்கும் போது, நபிமார் களுக்கு தமது ஸலாத்தை எத்தி வைக்குமாறு அவர் களிடம் வேண்டிக் கொள்ளல்.
5. மலர்களால், பச்சை நிறப் பிடைவைகளால் கப்ரை அலங்கரித்தல்.
6. கப்ரைத் தொட்டு முகர்வது, அதன் மண்ணை எடுத்து முத்தமீடுவது என்பவற்றின் மூலம் பரகத் வேண்டுகல். வயிறு, முதுகுப் புறம் போன்றவற்றைக் கப்ரோடு சேர்த்துக் கொண்டு பிரார்த்தனை புரிதல்.
7. கப்ரில் பிராணிகளை அறுத்துப் பலியீடுவதன் மூலம் இறை நெருக்கத்தை எதிர்பார்த்தல்.
8. கப்ருகளை வணக்கஸ்தலமாக எடுத்துக் கொள்வது, யூத, கிறிஸ்தவர்களின் வழிமுறையாகும்.

‘நபிமார்களின் மண்ணறைகளை மஸ்ஜித்களாக ஆக்கிக் கொண்ட யூதர்களுக்கும், கிறிஸ்தவர்களுக்கும் அல்லாஹ்

வின் சாபம் உண்டாகட்டும்' என நபியவர்கள் பிரார்த்தனை புரிந்துள்ளார்கள். (புகார், முஸ்லிம்)

கப்ருகளை வணக்கஸ்தலமாக ஆக்கிக் கொள்ளல்

கப்ருகளில் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளோர், தமது கஷ்டம், துன்பங்களை நீக்குகின்றார்கள், தமது தேவைகளை நிறைவேற்றி வைக்கின்றார்கள், நோய்களைக் குணப்படுத்துகின்றார்கள், என்றெல்லாம் நம்பி, மார்க்க அறிவில்லாத சீல முஸ்லிம்கள், அவர்களின் கப்ருகளுக்குச் சென்று அவர்களிடம் உதவி கோருவதோடு பாதுகாப்பும் தேடி வருகின்றனர். (இவை அல்லாஹ்வீடம் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய வணக்கங்களாகும்). மேலும் இவ்வாறு செய்வது அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைப்பதாகும். 'துன்பத்திற்குள்ளானவர் இறைஞ்சும் போது, அவருக்குப் பதிலளிப்பவன் அல்லாஹ் ஒருவன் மாத்திரமே' (27:62) 'மேலும், அவனைத்தவிர உள்ள அனைவரும் அவனது அடியார்களே! அவனது அனுமதியின்றி அடியார்களால், எவருக்கும் எதனையும் செய்து கொடுக்க முடியாது' (7:194) இவ்வாறு உதவி கோருபவர்கள் மிகப் பெரும் வழிகேடர்கள், 'அல்லாஹ்வை வீடுத்து மறுமை நாள் வரை (அழைத்த போதிலும்) தனக்குப் பதில் கொடுக்காதவர்களை அழைப்பவனை வீட வழி கெட்டவன் யார்? என இத்தகையவர்களைப் பார்த்து அல்தூஆன் கேட்கின்றது. (46:5)

(முஹர்ரமாத் இஸ்தஹான பிஹான் னாஸ் - ஷெய்க் முஹம்மத் ஸாலிஹ் அல் முனஜ்ஜீத்)

9. கப்ரீஸ்தானத்தில் தங்குதல் அல்லது அதனைச் சுற்றி வலம் வருதல் (தவாப் செய்தல்).
10. கப்ருகளை ஸியாரத் செய்யும் நோக்கில், அதற்காகப் பயணம் மேற்கொள்ளக் கூடாது. அது நபிகளாரின் கப்ராக இருப்பினும் சரியே.
12. அடக்கஸ்தலங்களில் சிறுநீர், மலஜலம் கழித்தல் கூடாது. ஏனெனில், மரணித்த பிறகும் கூட உயிரோடி ரூப்பதைப் போன்றே, ஒரு முஸ்லிம் கண்ணியப் படுத்தப் படவேண்டும். இவ்வாறு செய்பவர்களை நபியவர்கள் கண்டித்துள்ளார்கள்.
13. கப்ரின் மீது நடந்து செல்வதோ அல்லது அதன் மீது உட்காருவதோ கூடாது.

(முஸ்லிம்)

கப்ருகளின் மீது செருப்புடனோ அல்லது செருப் பின்றியோ நடந்து சென்று அவற்றை மிதித்தல் அல்லது அதன் மீது நடத்தல் அல்லது அதன் மீது உட்காருதல். இவ்வாறு செய்வதால், கப்ரீனுள் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருப்போரை நாம் அவமதிப்பதாகக் கருதப்படும் அதே வேளை, அது ஒரு பாவச் செயலாகவும் அமைகின்றது. கப்ரின் மீது அமர்வதையும், அதன் மீது ஏறி மிதித்துக் கொண்டு செல்வதையும் நபியவர்கள் தடுத்துள்ளமைக்குக் காரணம், அவ்வாறு செய்வதால், அதிலுள்ளோரின் தலைகள் மீது ஏறி, அவர்களைத் தம் காலணிகளால் மிதிப்பது போன்றதாகும். இவ்வாறு செய்வதை வீட்டும் தூரமாகி, அங்கு அடக்கம் செய்யப் பட்டுள்ளோரை கண்ணியப் படுத்த வேண்டும், என்பதற்காகவே நபியவர்கள் அவ்வாறு

தடுத்துள்ளார்கள், என இமாம் இப்னுல் கையீம் அல் ஜவஸீய்யா அவர்கள் இதற்கு வீளக்கமளித்துள்ளார்கள்.

நபியவர்கள் இது பற்றிப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்கள் :

‘உங்களில் ஒருவர், தீப் பொறியின் மீது அமர்ந்து, அது அவருடைய ஆடையையும் எரித்துத் தோலையும் பதம் பார்ப்பது, கப்ரின் மீது அவர் அமர்வதை வீடச் சீறந்தது.

(முஸ்லீம்)

‘தீப் பொறியின் மீதோ அல்லது (கூரிய) வாளின் மீதோ நான் நடப்பது, அல்லது எனது செருப்பை எனது காலுடன் சேர்த்துத் தைத்து வீடுவது, ஒரு முஸ்லீமின் கப்ரின் மீது நான் நடப்பதை வீடவும் எனக்கு விருப்பமானதாகும்...’

(இப்னு மாஜா)

14. கப்ரின் மீது வாசகங்களைப் பொறித்தல் அல்லது சுண்ணாம்பு பூசுதல் கூடாது.

(முஸ்லீம்)

15. கப்ரை உயர்த்திக் கட்டுதல், அல்லது அதன் மீது மஸ்ஜித் எழுப்புதல் அல்லது மஸ்ஜிதீனுள் ஜனாஸாவை அடக்குதல்.

16. கப்ரின் மீது நீர் தெளித்தல் அல்லது மரங்களை நடுதல். அது ஜனாஸாவிற்குப் பயனளிக்குமென நினைத்தல்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் நட்பியதாக புகாரீ, முஸ்லீமில் அறிவிக்கப் பட்டுள்ள ஹதீஸானது, அவர்களுக்கு மாத்திரம் அனுமதிக்கப்பட்ட ஒரு வீடயமாகும். ஏனெனில், அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்த ஸலபுஸ் ஸாலீ ஹீன்கள் காலத்திலோ அல்லது அவர்களைத்

தொடர்ந்து வந்த காலங்களிலோ அதனை எவருமே நடைமுறைப் படுத்தவில்லை.

17. கப்ரீன் மீது பன்னீர் தெளித்தல், சந்தனக் கூறு, மெழுகுவார்த்தி போன்றவற்றைக் கொழுத்துதல்.
18. ஒருவர் தான் மரணித்ததன் பின்னர், தனது கப்ரீன் மீது கட்டிடம் எழுப்பும் படி வலியுறுத்தி செய்திருந்தால், அது செல்லுபடியாகாது. அதனை நிறைவேற்றுவதும் கூடாது.
19. கப்ருகளில் எண்ணெய், வீளக்கு, மெழுகுவார்த்தி போன்றவற்றைக் கொண்டு கப்ரை ஒளியேற்றுவதாக நேர்ச்சை செய்வதும் கூடாது.

குறிப்பு:

மக்பராவில் ஜனாஸாத் தொழுகையை மட்டுமே நிறைவேற்றலாம். ருகூஉ, ஸுஜூது உள்ள வேறு எந்தத் தொழுகையையும் அங்கே நிறைவேற்றுவதற்கு அனுமதியில்லை. நபிமார்களின் 'கப்ருகளை மஸ்ஜீதாக (ஸுஜூது செய்யுமிடமாக) எடுத்துக் கொண்ட யஹூதீ, நஸாராக்களை அல்லாஹ் சபித்துள்ளான், என நபியவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

(புகாரீ, முஸ்லீம்).

மேலும், கப்ருகளின் மீது, அல்லது அதற்கு மேலால் மஸ்ஜீதுகளை எழுப்புவதோ, குப்பாக்களைக் கட்டுவதோ கூடாது. அது எவ்வளவு பெரிய அந்தஸ்தையுடையவரின் கப்ராக இருந்தாலும் சரியே. அஹ்லுல்பைத், ஸஹாபாக்கள், உலமாக்கள், தலைவர்கள், ஆட்சியாளர்கள் எவருடைய கப்ராக இருப்பினும் சரியே. அங்கு எதுவும்

கட்டக்கூடாது. அதனை மஸ்ஜிதாக எடுத்துக் கொள்ளவும் கூடாது. அவ்வாறு செய்வது, அதிலுள்ளவர்களை வணங்குவதற்கும், அவர்களிடம் பிரார்த்தனை புரிவதற்கும் இட்டுச் செல்லும். படிப்பினை பெறுவதற்காகவும், மரணத்தை நினைவு கூறுவதற்காகவும் மட்டுமே கப்ர் ஸியாஹத் அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளது. பதிலாக, வீழாக்கள் நடாத்துவதற்கோ, தொழுகைகள் நடத்துவதற்கோ, பிராணிகளை அறுத்துப் பலியிடுவதற்கோ, அல்லது அங்கே அமர்ந்து கொண்டு குர்ஆன் ஓதுவதற்கோ உரிய இடமாக அதனை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

கப்ருகளைத் தவாப் செய்வது, மஸ்ஜிதாக அதனை எடுத்துக் கொள்வது, அதில் அடக்கப் பட்டவர்களின் பெயரால் நோச்சைகளை மேற்கொள்வது போன்ற வீடயங்கள் தான் மிகப் பெரும் பாவமான, 'ஷிக்' எனும் இணை வைத்தலாகும். இத்தகைய பாவகாரியங்களில் ஈடுபடுபவர்களையே நபியவர்கள் சாபமிட்டுள்ளார்கள்.

கப்ரானது, அதன் மேல் எதுவுமின்றி திறந்த வெளியாக இருக்க வேண்டும். பொதுவாக அதன் மேலால் எந்த ஒரு மறைவும் இருக்கக் கூடாது. அவ்வாறு ஏதும் இருந்தால், உடனடியாக அவை அங்கிருந்து அகற்றப் பட வேண்டும். மேலும், கப்ர் தோண்டப்பட்ட அதே மண்ணால் அக்கப்ரை சீறிது உயர்த்தி, அந்த மண் சரிந்து வீழாமலும், மிருகங்கள் தோண்டாமலும் இருக்க சீரிய கற்களை அதன் மீது பரப்பி, உறுதியாக இருக்கும் பொருட்டு அதன் மீது சீறிதளவு நீரை ஊற்றுவது அனுமதிக்கப் பட்ட வீடயமாகும்.

கணவனை இழந்த ஒரு பெண்ணுக்குரிய சட்டங்கள்:

ஒரு பெண் (கணவனல்லாத) தனது உறவினரின் மரணத்திற்காக மூன்று நாட்களும், தன் கணவன் மரணித்து வீட்டால், நான்கு மாதங்கள் பத்து நாட்களும் துக்கம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். (புகாரி, முஸ்லிம்) தன் கணவன் மரணித்த அதே வீட்டிலேயே அவள் இத்தா இருக்க வேண்டும். மிக அத்தியாவசிய தேவை ஏதுமின்றி, தனது வீட்டிலிருந்து வெளியேறக் கூடாது. தனது படிப்பைத் தொடர்வதற்காக வெளியேறிச் செல்லல், அல்லது தனக்கு உதவுவதற்கு யாருமில்லாத நிலையில் தனது வாழ்க்கைத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக வெளியேறுதல், தொலைபேசி அழைப்புக்குப் பதிலளித்தல், வீட்டுச் சுற்றுப் புறத்தினுள் தான் வீரும்பியவாறு எல்லா இடங்களிலும் நடமாடுதல் போன்ற எல்லாவற்றிற்கும் அனுமதியுண்டு. எனினும், தனது இத்தா முடியும் வரை, அவள் எத்தகைய திருமணப் பேச்சுவார்த்தைகளிலும் ஈடுபடக் கூடாது. மேலும், சந்திரனைப் பார்க்கக் கூடாது, வீட்டுப் பிராணிகளை எதிர்கொள்ளக் கூடாது, எதேச்சையாக அந்நிய ஆண்களைக் கண்டு வீட்டால், 'தனது இத்தா முறிந்து வீடுகின்றது' என நினைத்து, ஆரம்பத்திலிருந்து மீண்டும் இத்தா இருக்கச் செய்ய வேண்டும், என்பதெல்லாம் எந்த ஒரு அடிப்படையுமில்லாத வெறும் மூடக் கொள்கைகளாகும்.

(பதாவா அல் மர்அஹ், அஷ் ஷெய்க் உஸைமீன்)

அலங்காரம் என்று கருதப்படுகின்ற மருதாண்டி, தங்க ஆபரணங்கள், வாசனைத் திரவியங்கள் உடல் அலங்

காரங்கள் அனைத்தையும் தவிர்க்க வேண்டும். துக்கம் கொண்டாடுகின்றோம், என்பதற்காகக் கருப்பு அல்லது வெள்ளை ஆடைகளை அணிவதெல்லாம் வெறும் சம்பிரதாய சடங்குகளே தவிர, மார்க்கத்தில் அதற்கு எந்த ஆதாரமில்லை. ஒருவருக்கு எந்தத் துன்பம் ஏற்பட்டாலும் நபி (ஸல்) அவர்கள் எமக்கு எதனைக் கற்றுத் தந்தார்களோ, அதனையே நாமும் நடைமுறைப் படுத்த வேண்டும். ஒருவருக்குத் துன்பம் ஏற்படும் போதெல்லாம், நபியவர்கள் எமக்குச் சொல்லித் தந்த துஆக்களையே நாம் ஒதி, எம்மைத் தேற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதால், எமது பொறுமைக்குக் கூலி வழங்கப் படுவதோடு, நாம் முன்னர் இருந்த நிலையை வீடச் சிறந்த ஒரு நிலையை எமக்கு அல்லாஹ் ஏற்படுத்தித் தருவான்.

(அஷ் ஷெய்க் உஸைமீன் - பதாவா அல் மர்அஹ்)

1. தன் கணவன் மரணித்த அந்த நேரத்திலிருந்தே மனைவிக் குரிய இத்தா ஆரம்பித்து விடுகின்றது. கணவனின் ஜனாஸா அடக்கம் செய்யப்படும் வரை அவள் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை.
2. தனது கணவன் மரணித்த அதே வீட்டிலேயே மனைவி, இத்தா இருக்க வேண்டும். அத்தியாவசிய தேவை எதுவுமின்றி, அவள் வெளியேறக் கூடாது. நோய்க்கு மருந்தெடுத்தல், தனது தேவைகளை வாங்கித்தர எவருமின்றேல், அவற்றை வாங்குவதற்காக வெளியேறுதல் போன்றவற்றிற்காக வெளியே செல்லலாம். நியாயமான ஒரு காரணத்திற்காகத் தற்போதைய வீட்டில் இத்தா இருக்க முடியாது

போனால், தனக்கு வசதிப்படும் ஒரு வீட்டில் இத்தா இருக்கலாம். இத்தாவைப் பொருத்தவரை, காப்ப முற்றிருந்தால், தனது காப்பத்தை வெளியேற்றும் வரையும், காப்பமின்றேல், நான்குமாதம், 10 நாட்கள் (130 நாட்கள்) வரையும் இத்தா அனுஷ்டிக்க வேண்டும். (அஹ்காமுல் ஜனாஇஸ், பக் : 128)

3. அழகிய கவர்ச்சிகரமான ஆடைகளைத் தவிர்த்தல்.
4. தங்கம், வெள்ளி, வைரம் போன்ற ஆபரணங்களைத் தவிர்த்தல்.
5. கண்களுக்கு சுருமா இடல், மற்றும் அழகு சாதனங்களைப் பயன் படுத்தல் போன்றவற்றைத் தவிர்த்தல். ஏனெனில், நபியவர்கள் இத்தா அனுஷ்டிக்கும் பெண்ணுக்கு இவற்றைத் தடை செய்துள்ளார்கள். எனினும், ஷாம்பூ, சவர்க்காரம் போன்றவற்றைப் பயன் படுத்துவதில் குற்றமில்லை.
6. வாசனை எதுவும் பாவிக்காமல் குளிக்கலாம். தேவைக்காக எவருடனும் பேசலாம்.
7. தனது மஹ்றமான ஆண் உறவினர்களுக்கு உணவு பரிமாறலாம்.
8. தனது வீட்டில் அல்லது முற்றத்தில் அல்லது மொட்டை மாடியில் சமைத்தல், கைத்தல், ஆடைகளைக் கழுவுதல், வளர்ப்புப் பிராணிகளைக் கவனித்தல் போன்ற எல்லா வீடயங்களிலும் ஈடுபடலாம்.
9. மஹ்றமான உறவினரோடு இருக்கும் போது, முகத்தைத் திறந்து கொண்டு இருக்கலாம்.

10. இத்தாவில் இருக்கும் ஒரு பெண், தன்னைக் கவனிப்பதற்கு யாரும் இல்லாத சந்தர்ப்பத்தில் தொழில் செய்ய நினைப்பதற்குப் பட்டால், அல்லது அத்தியாவசிய தேவையேதுமிருப்பின் (அதனைத் தவிர்ப்பதால் தனக்குத் தீங்கு ஏதும் ஏற்படும் என்றிருந்தால்), இத்தாவிற்குரிய நிபந்தனைகளோடு இரவிலோ அல்லது பகலிலோ வெளியே செல்லலாம், என மார்க்க அறிஞர்கள் அனுமதி வழங்கியுள்ளார்கள். 'உங்களால் முடிந்த அளவு அல்லாஹ்வைப் பயந்து கொள்ளுங்கள்' (அல்குர்ஆன்), 'நான் ஒன்றைக் கொண்டு உங்களை ஏவீனால், அதனை உங்களால் முடிந்தளவு நிறைவேற்றுங்கள்' (புகாரீ, முஸ்லீம்) போன்ற குர்ஆன், ஹதீஸ் வசனங்களை இதற்குரிய ஆதாரங்களாக முன் வைக்கின்றார்கள்.

(மஜ்மூஉ பதாவா...ஷெய்க் இப்னு பாஸ் 13 / 408)

- தனது கணவன் வீட்டில் இத்தா இருக்க ஒரு பெண்ணால் முடியாது போனால், தனக்கு வசதிப்படும் ஒரு வீட்டில் இத்தாவை அனுஷ்டிக்கலாம்.
- இத்தாவில் இருக்கும் ஒரு பெண் காப்பிண யாக இருந்து, ஆபரேஷன் பண்ணப்பட்டு அவளது வயிற்றிலுள்ள குழந்தை வெளியேற்றப் பட்டாலும் (அதுவும் பிரசவமாகக் கருதப் படுவதால்) அத்தோடு அவளது இத்தா நிறைவு பெற்று வீடுகின்றது. (அஹ்காமுல் ஜனாஇஸ் - ஷெய்க் இப்னு பாஸ், பக் - 132)

ஜனாஸாவிற்குப் பயனளித்தக் கூடிய நற்கீர்யைகள் :

ஜனாலாவைப் பின் தொடரும் விடயங்கள் :

ஒரு மனிதன் மரணித்து விட்டால், மூன்று விடயங்களைத் தவிர உள்ள, அவனுடைய ஏனைய எல்லா அமல்களும் துண்டிக்கப் பட்டு வீடுகின்றன.

1. தொடர்ந்து நிலைக்கக் கூடிய தாம்மம். (சதகதுல் ஜாரியா)
2. பிறருக்குப் பயனளிக்கும் அறிவு.
3. அவனுக்காகப் பிரார்த்திக்கக் கூடிய ஸாலிஹான (அவனது) பிள்ளை.

அந்தப் பிள்ளை எந்த ஒரு நல்லமலை மேற்கொண்டாலும், அதற்குரிய கூலி, அதன் பெற்றோரைச் சென்றடைகின்றது. அப்பிள்ளை தன் பெற்றார்களுக்காகப் பிரார்த்தித்தாலும் சரீ, பிரார்த்திக்காவிட்டாலும் சரீயே!

பழங்களை அள்ளித் தரக்கூடிய ஒரு மரத்தை நட்டி விட்டுச் சென்ற ஒருவனுக்கு, அம்மரத்தின் பழங்களைச் சுவைக்கும் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் நற்கூலி சென்றடையும். அதனைச் சாப்பிடுபவன் அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தித்தாலும் சரீ, பிரார்த்திக்கா விட்டாலும் சரீ.

மரணத்தின் பின் ஒரு முஃயினைச் சென்றடையக் கூடிய நற்கீருயைகள்:

‘தான் கற்றுக் கொடுத்து விட்டுச் சென்ற அறிவு, தான் விட்டுச் சென்ற ஸாலிஹான பிள்ளை, தான் வாரிஸாக

வீட்டுச் சென்ற முஸ்ஹப், கட்டிக் கொடுத்த மஸ்ஜித், வழிப்போக்கர்களுக்காகக் கட்டிக் கொடுத்து வீட்டுச் சென்ற வீடு, அல்லது தான் வெட்டிக் கொடுத்த நீரூவி, அல்லது தேகாரோக்கியத்தோடு இருக்கும் போது தன் பணத்திலிருந்து வழங்கிய சதகா இவையனைத்தும் அவன் மரணத்திற்கும், அவனைச் சென்றடையக் கூடியவை'

(இப்னு மாஜா, பைஹகீ, இப்னு ஹுஸைமா)

“எவ்வொருவன் இஸ்லாத்தில் நல்ல வீடையொன்றை உருவாக்கி வீட்டுச் செல்கின்றானோ, அவனுக்கு அதற்குரிய கூலியும், அவனுக்குப் பிறகு அதனைப் பின்பற்றக் கூடியவர்களின் கூலியும் கிடைக்கும். எனினும், அவர்களுடைய கூலியிலிருந்து எதுவும் குறைக்கப் பட மாட்டாது”

(முஸ்லிம், நஸாஃ)

நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள் :

‘ஜனாஸாவை மூன்று வீடயங்கள் தொடர்கின்றன. அதில் இரண்டு வீடயங்கள் தமதீருப்பிடம் திரும்பி வீடுகின்றன. ஒன்று மாத்திரம் ஜனாஸாவோடு (ஒட்டி) இருந்து வீடுகின்றது. அதன் குடும்பத்தினர், (அது சம்பாதித்த) செல்வம், அதன் செயல்கள். இவை மூன்றும் ஜனாஸாவுடன் சென்று வீட்டு, அவனது குடும்பமும், செல்வமும். திரும்பி வீடுகின்றன. அவனது செயல் மாத்திரம் அவனுடன் தங்கி இருந்து வீடுகின்றது’

(புகாரீ, முஸ்லிம்)

மரணத்தவர்கள், கீழ்வரும் இரண்டு வீடயங்களை வைத்து, உயிரோடு இருப்பவர்களின் முயற்சியிலிருந்து

பயன் பெறுகின்றனர், என்பதில் மார்க்க அறிஞர்கள் ஒன்று பட்டுள்ளனர்.

1. உலகில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த போது, தொடர்ச்சியாக நடை பெறுவதற்குக் காரணகர்த்தாவாக இருந்த நற்செயல்கள்.

2. மு:மீன்கள் மரணித்தவர்களுக்காக மேற்கொள்ளும் பிரார்த்தனையும், பாவமன்னிப்பும்.

“ஒரு முஸ்லிம் சகோதரன், ஜனாஸாவிற்காக மேற்கொள்ளும் பிரார்த்தனை (அல்லாஹ்வால்) ஏற்கப்படக் கூடியது” (முஸ்லிம்)

1. மரணித்தவர் நோச்சை ஏதேனும் வைத்திருந்தால், அதனை அவரது உறவினர் நிறைவேற்ற வேண்டும். ஜனாஸாவின் மீது கடன் ஏதுமிருப்பின், அக்கடனை அதன் உறவினர் அவசரமாக அடைத்து விட வேண்டும்.

2. தான் பெற்று, வளர்த்து விட்டுச் சென்ற தன் பிள்ளை மேற்கொள்ளும் நன்மைகளுக்குரிய நற்கூலி, அப் பிள்ளைக்குப் போன்று அதன் பெற்றோருக்கும் கிடைக்கும். அப்பிள்ளையின் கூலியில் எதுவும் குறைக்கப்பட மாட்டாது. ஏனெனில், அப்பிள்ளை, மரணித்த அந்தப் பெற்றோரின் முயற்சியில் உருவானதாகும். (அபூதாவூத், நஸஃ)

3. தன் பிள்ளை மேற்கொள்ளும் தான தாமம், நோன்பு, அடிமையை வீடுதலை செய்தல் போன்ற அனைத்தினதும் நன்மைகளும் அதன் பெற்றோரைப் போய்ச் சேரும்.

(புகாரீ, முஸ்லிம், அபூதாவூத், பைஹகீ)

எனினும், தன்னுடைய குழந்தையல்லாமல் வேறெவரேனும் அவ்வாறு செய்தால், அதன் கூலி மரணித்தவரைச் சென்றடையாது. இதனையே பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனம் விளக்குகின்றது.

" وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ، وَأَنْ سَعْيُهُ سَوْفَ يُرَىٰ "

“ மனிதனுக்கு அவன் செய்த செயலேயன்றி வேறொன்றும் கிடையாது. நிச்சயமாக அவனது செயல்தான் அவனுக்குக் காண்பிக்கப்படும் ”

(அம் நஜ்ம் - 53 : 39,40)

இந்த அல் குர்ஆன் வசனங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இமாம் ஷாபிஃ (றஹ்) அவர்கள், பின்வருமாறு விளக்கமளித்துள்ளார்கள் :

‘குர்ஆனை ஒதி அதன் கூலியை மரணித்தவருக்குச் சேர்ப்பிப்பதில் பயனில்லை. அது அவர்களைச் சென்றடையாது. ஏனெனில், அது அவர்களுடைய சொந்த அமலோ அல்லது உழைப்போ இல்லை. நபியவர்களோ, அவர்களுடைய தோழர்களோ இதனைச் செய்ததாக எங்குமே (ஆதாரபூர்வமாக) அறிவிக்கப்படவுமில்லை. அது மார்க்கத்தில் உள்ள ஒன்றாக இருந்திருந்தால், எம்மை விட ஸஹாபாக்களே மிகவும் ஆர்வத்துடன் அதனை மேற்கொண்டிருப்பார்கள். மார்க்கத்தில் எந்த ஒரு நற்செயலாக இருந்தாலும், அதற்கென்று குர்ஆனிலோ அல்லது சுன்னாவிலோ ஓர் அடிப்படை வந்திருக்க வேண்டும். அத்தகைய அடிப்படை எதுவுமீன்றி, ஒவ்வொருவருடைய

கற்பனைகளையும், கருத்துக்களையும் மாத்திரம் வைத்து அது தீர்மானிக்கப் படுவதில்லை'

'ஒருவர் எந்த ஒரு நல்லமலையாவது செய்து விட்டு அதற்குரிய தவாபை (கூலியை) உயிருடன் உள்ள அல்லது மரணித்த, பிற ஒருவருக்கு ஹதியாச் செய்தால், நிச்சயமாக அது, அவரைச் சென்றடையாது. ஏனெனில், 'லைஸ லில் இன்ஸானீ இல்லா மாஸூ' (ஒரு மனிதன், தான் சம்பாதித்ததைத் தவிர வேறாதனையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது) என்று அல் குர்ஆன் கூறுகின்றது.

(இமாம் இஐஸ் இப்னு அப்துஸ்ஸலாம் (பதாவா 2 / 24)

ஐனாலா அடக்கம் செய்யப்பட்ட பின்னர், அதன் உறவினர்களுக்கு 'ஆறுதல் கூறுதல்' என்ற பெயரில் அவரது வீட்டில் 3ம் நாள், 7ம் நாள், 10ம் நாள், 40ம் நாள், வருடத்திற்கு ஒரு முறை மக்களை அழைத்து அல்லது ஒன்று கூடச் செய்து, அவர்களில் சீலருக்குக் கூலி வழங்கி, அவர்கள் மூலம் முழுக் குர்ஆனையும் ஒதித் தமாம் செய்ய வைத்து, ஓதப்பட்ட அந்தக் குர்ஆனை மையீத்திற்கு ஹதியாச் செய்ய வைத்து, வந்த அனைவருக்கும் பிராணிகளை அறுத்து வீருந்துபசாரம் வழங்கும் பழக்கமானது, சுன்னாவுக்கு மாற்றமான ஒரு நடைமுறையாகும்.

'மையீத் வீட்டில் அமர்ந்து ஒன்று கூடுவதையும், அந்த மையீத் அடக்கம் செய்யப் பட்ட பின்னர், மையீத்தின் வீட்டார் அங்கு வந்தவர்களுக்கு உணவு தயார் செய்து வழங்குவதையும், நாம் 'நியாஹா' எனும் ஒப்பாரி

வைப்பதைச் சார்ந்ததாகக் கருதி வந்தோம்' என ஜரீர் இப்பனு அப்துல்லாஹ் அல் பஜ்லீ என்ற நபித் தோழர் அறிவிக்கின்றார்கள். (அஹ்மத்)

'கலப்படம் எதுவுமற்ற தூய்மையான எமது மார்க்கத்தில் புகுத்தப் பட்டுள்ள இப்பழக்க வழக்கங்களுக்கு அன்னாவில் எந்த ஒரு அடிப்படையுமில்லை. நபியவர்கள் காலத்திலோ, அல்லது ஸஹாபாக்கள் காலத்திலோ, இத்தகையதொரு பழக்கம் நடைமுறையில் இருக்கவில்லை. பதிலாக இது, ஜாஹிலிய்யாக் காலத்தில் இருந்து வந்த ஒரு நடைமுறையாகும், என ஷெய்க் இப்பனு பால் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

அன்னத்தான வீடயம் யாதெனில், மையீத்தின் உறவீனர் பொறுமையுடன் இருந்து. அதற்குரிய கூலியை அல்லாஹ்வீடம் மட்டுமே எதிர்பார்க்க வேண்டும். மையீத்து வீட்டார், தமக்குத் தேவையான அளவு உணவை மாத்திரம் தயாரித்துக் கொள்வதில் குற்றமில்லை. ஜஃபர் பின் அபூதாலிப் அவர்கள் முஃதாபோரீல் ஷஹீதாக்கப்பட்டதைக் கேள்வியுற்ற நபியவர்கள், தனது குடும்பத்தினரைப் பார்த்து, 'ஜஃபரின் குடும்பத்தினருக்கு உணவு தயார் செய்து அனுப்புங்கள், ஏனெனில், தொடர்ந்து அவர்களை வேளையில் மூழ்கிடச் செய்யும் ஒன்று அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு வீட்டது' எனக் கூறினார்கள்.

(அஹ்மத், அஹ்லுஸ் ஸுன்ன)

மையீத்து வீட்டாரிடம் நாம் சென்று விருந்து சாப்பிடுவதல்ல அன்னத்து. பதிலாக, அவர்களை அண்டியுள்ள உற்றார், உறவீனர் அல்லது அண்டை

வீட்டார்கள் தான் அவர்களுக்கு உணவு தயார் செய்து அனுப்ப வேண்டும். அவ்வாறு செய்யுமாறு தான் நபிகளாரும் எம்மை ஏவியுள்ளார்கள். இந்த நடைமுறையையே முஸ்லிம்களாகிய நாடும் அனுசரித்து நடக்க வேண்டும்.

வணக்கங்களைப் பொறுத்தவரை நபியவர்களால் அனுமதிக்கப் பட்டவையாக அவை இருக்க வேண்டும். 'எமது இந்த மார்க்கத்தில் இல்லாத ஒன்றை, எவர் புதிதாக ஏற்படுத்துகின்றாரோ அது நிராகரிக்கப் பட வேண்டிய ஒன்றாகும்' (புகாரி, முஸ்லிம்) என நபியவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். மேலும், மையீத்து வீட்டார் ஊரார்களையெல்லாம் தம் வீட்டிற்கு அழைத்து, அல்லது ஒன்று கூடச் செய்து, அவர்களில் சீலரைக் கொண்டு முழுக் குர்ஆனையும் ஒதித் தமாம் செய்து, பிராணிகளை அறுத்து, அவர்களுக்கு வீருந்து வைப்பதும் சுன்னாவுக்கு மாற்றமான ஒன்றாகும். இவை நபியவர்களால் தடுக்கப் பட்ட வீடயங்களாகும்.

(மஜ்மூ: பதாவா - 13 / 396 - 397)

4. தனக்குப் பின்னால் வீட்டுச் சென்ற (ஸதகதுல் ஜாரியா) எனப்படும், நிலையான தாமிங்கள், ஸாலிஹான அமல்கள் என்பனவும் ஜனாஸாவிற்குப் பயனளிக்கக் கூடியவை.

- ஸாலிஹான ஒருவனது பிள்ளை மேற்கொள்ளக் கூடிய நற்கிரீயைகளும் இதில் அடங்கும். ஏனெனில், தம்மால் பெற்றெடுக்கப்பட்ட

குழந்தை, அவர்களது உழைப்பாகக் கருதப் படுகின்றது. எந்த ஒரு மனிதனுக்கும் தான் முயற்சித்ததைத் தவிர வேறெதுவுமில்லை. (நஜ்ம்-39) ஒரு மனிதனின் மிகவும் சிறப்பிற் குரிய சாப்பாடு, அவனது உழைப்பிலிருந்து சாப்பிடுவதாகும். அத்தோடு அவனது பிள்ளை யும் அவனது உழைப்பிலிருந்து பெறப்பட்ட ஒன்றாகும், என நபியவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

(அபூதாவூத், நலஈ, திர்மீதி)

'நீச்சயமாக, நாமே மரணத்தவர்களை (மறுமையில்) உயிர் கொடுத்து எழுப்புகின்றோம். அவர்கள் (ஏற்கனவே) முற்படுத்திய (நல்ல) வற்றையும், அவ்வாறே, (தமது மரணத்திற்குப் பின்னர்) அவர்கள் (ஏற்படுத்தி) வீட்டுச் சென்ற (நல்லமல்களின்) அடிச்சுவடுகளையும் நாம் பதிவு செய்து கொள்கின்றோம்'

(யாஸீன் 36 : 12)

ஒருவர் (கற்பித்து) வீட்டுச் சென்ற அறிவு, அல்லாஹ்வுக்காகவென்று (வக்ப் செய்து) ஒப்படைத்து வீட்டுச் சென்ற ஒருவரது உடைமைகள், ஒருவர் நிர்மாணித்துக் கொடுத்த மஸ்ஜித், மக்களுக்குப் பயனளிக்கக் கூடிய வகையில் ஒருவர் ஏற்படுத்தி வீட்டுச் சென்ற நீர் வளங்கள் போன்ற அனைத்தும் இதிலடங்கும்.

'மரணத்து வீட்ட தனது தாய்க்காக (சதகா எனும்) தர்மம் கொடுத்தால், அதற்குரிய கூலி அவளைச் சென்றடையுமா? என ஒரு நபித்தோழர் கேட்க, நபியவர்கள் ஆம்! என்றார்கள்'

(புகாரீ, முஸ்லீம்)

‘ஸஃது இப்னு உபாதா என்ற நபித்தோழரின் தாயார் மரணித்த போது, அவர் அங்கு இருக்க வில்லை. (இது பற்றிக் கேள்விப்பட்ட ஸஃது அவர்கள்) நபியவர்களிடம் வந்து, ‘எனது தாய் நான் இல்லாத போது மரணித்து விட்டாள். நான் அவளுக்காக எதனையாவது ஸதகா செய்தால்; அது அவளுக்குப் பயனளிக்குமா? எனக் கேட்க, ஆம்! என்றார்கள். இதனைக் கேட்ட அந்நபித்தோழர்,

‘அவ்வாராயின், நான் உங்களைச் சாட்சியாக வைத்து, பழங்களை அள்ளித் தரக்கூடிய எனது (இந்தத்) தோட்டத்தை அவளுக்காக நான் தர்மம் செய்கின்றேன்’ எனக் கூறி தனக்குச் சொந்தமான பழத் தோட்டத்தை தர்மம் செய்து விட்டார்கள்.

(புகாரி, ஆதாவூக்)

ஒருவர் தான் நோன்பு நோற்பதாக நோர்ச்சை வைத்திருந்து விட்டு, பின்னர் அதனை நிறைவேற்றாமல் மரணித்து விட்டால், அவரது உறவினர் அதனை அவர் சார்பில் நிறைவேற்ற வேண்டும் எனினும், அது தவிர்ந்த ஏனைய கடமையான நோன்பு, தொழுகை, ஸக்காத், ஹஜ் போன்ற கடமையான விடயங்களை மரணித்தவர் சார்பில் நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை. ஸஃத் இப்னு உபாதா அவர்களின் தாய், தான் வைத்திருந்த நோர்ச்சையை நிறைவேற்றாமல் மரணித்து விட்டபோது, அதனை அவர்கள் சார்பில் நிறைவேற்றமாறு நபியவர்கள் ஸஃது அவர்களைப் பணித்தார்கள்.

(புகாரி, முஸ்லீம்)

இப்னு அப்பால் (றலீ) அவர்கள் கூறியதாக ஸஃத் இப்னு ஜபைர் அவர்கள் பின்வருமாறு அறிவிக்கின்றார்கள் :

‘ஒருவர் நமழானில் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்து வீட்டு, பின்னர், தான் (நோயின் காரணமாக) வீட்டினோன்புகளைக் கழிச் செய்யாமல் மரணித்து வீட்டால், அவர் நோற்காமல் வீட்டில்வொரு நோன்பிற்காகவும் ஒரு ஏழைக்கு உணவளித்து வீட்டால், அவருக்காக, அவர் வீட்டினோன்புகளைக் கழிச் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. எனினும், அவர் நோர்ச்சை எதையேனும் நிறைவேற்றாமல் வீட்டுச் சென்றிருந்தால், அவரது உறவினர் அதனை அவர் சார்பில் நிறைவேற்ற வேண்டும். (ஆதாவது)

இது பற்றி, கிமாப் கீழ்க் கூறிய சல் ஐவ்லிய்யா அவர்கள் பின்வருமாறு விளக்கமளிக்கின்றார்கள் :

‘ஒரு குழுவின், இந்த ஹதீஸின் கருத்தைப் பொதுவாக எடுத்துக் கொண்டு, மரணித்தவர் வீட்டுச் சென்றது நோர்ச்சையான நோன்பாகவோ, கடமையானதாகவோ எதுவாக இருப்பினும் அதனை அவர் சார்பில் நிறைவேற்ற வேண்டும், எனக் கூறுகின்றனர். இதனை மறுத்துரைத்த மற்றொரு குழுவின், பள்ளானதாகவோ, நோர்ச்சையானதாகவோ எதுவாக இருந்தாலும் அதனை நிறைவேற்றத் தேவையில்லை, எனக் கூறுகின்றனர். இன்னுமொரு குழுவின், நடுநிலையானதொரு கருத்தைக் கூறுகின்றனர்.

‘அதாவது, நோர்ச்சையானதாக இருப்பின், அது நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். (நோர்ச்சையாக இல்லாமல்) பள்ளான நோன்பாக இருப்பின் அதனை நிறைவேற்ற வேண்டும், என்ற கட்டாயமில்லை’ என இவர்கள் கூறுகின்றனர். இக்கருத்தை, நபித்தோழர் இப்னு அப்பால் (றலி) உட்பட மற்றும் அவரது சகாக்கள் கூறியுள்ளார்கள். இதுவே சரியான

கூற்றுமாகும். ஏனெனில், கடமையான நோன்பானது, கடமையான தொழுகையைப் போன்ற ஒன்றாகும். தான் நிறைவேற்றாமல் வீட்டுச் சென்ற கடமையான தொழுகைகளை, மரணீத்தவர் சாப்பில் எவரும் நிறைவேற்றுவதில்லை. அது போன்றுதான் நோன்பும். எனினும், நோர்ச்சையைப் பொறுத்த வரையில் அது, கடனைப் போன்ற ஒன்றாகும். ஒருவர் இன்னொருவரிடமிருந்து பெற்ற கடனானது, அவரோடு பிண்ணிப் பிணைந்த ஒன்றாகும். கடனை அவசியம் அடைக்க வேண்டும் என்பது போன்று, ஒருவர் மரணீத்து வீட்டால், அவர் ஏற்கனவே வைத்திருந்த நோர்ச்சையையும் அவரது வாரிசுகள் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

எனினும், தொழுகையைபோ, ஸக்காத்தையோ அல்லது ஹஜ்ஜையோ ஒருவர் நிறைவேற்றாமல் மரணீத்து வீட்டால், அதனை அவருக்காக அவரது உறவினர் நிறைவேற்ற முடியாது. நியாயமான, இஸ்லாத்தில் அனுமதிக்கப்பட்ட சீல காரணங்களுக்காக, ஒருவர் ஒரு கடமையைப் பிற்படுத்தி அதனை நிறைவேற்ற முன்னரேயே, மரணீத்து வீட்டால், அத்தகைய கடமையை அவரது பாதுகாவலர் அவர் சாப்பில் நிறைவேற்றலாம். நோயின் காரணமாக, நோன்பு நோற்காமல் மரணீத்து வீட்ட ஒருவர் சாப்பில், (நோற்காமல் வீட்டுச் சென்ற அவரது நோன்புகளுக்குப் பரி காரமாக) அவரது பாதுகாவலர், ஏழைகளுக்கு உணவளிப்பாராயின், அக்கடமை மரணீத்தவரை வீட்டும் நீங்கி வீடுகின்றது. எனினும், நியாயமான காரணம் எதுவுமின்றி, ஒருவர் வீணாக வேண்டுமென்றே நிறைவேற்றாமல் வீட்டுச் சென்ற கடமையான வீடயங்களை, வேறொருவர் அவர் சாப்பில் நிறைவேற்றினால், அது எந்த வகையிலும் மரணீத்

தவருக்குப் பயனளிக்காது. அவ்வாரே, ஒருவருக்காக மற்றொருவர் தப்பாவும் மேற்கொள்ள முடியாது. ஒருவர் பிற ஒருவருக்காக இஸ்லாத்தைத் தழுவுவதும் ஏற்கப் படுவதில்லை. ஒருவர், தான் மரணீக்கும் வரை வேண்டுமென்று அவட்சியமாக நிறைவேற்றாமல் வீட்டு வீட்ட ஏனைய பள்ளான அல்லது கடமையான வீடயங்களும் அவ்வாரே”

இ.:லாமுல் முவக்கீஃன் (3 : 554), தஹ்தீபுஸ் ஸுனன் (3: 279)

இமாம் அஹ்மத் அவர்களும் இக்கருத்தையே வலியுறுத்துகின்றார்கள்.

‘நோச்சையாக இருந்தால் மாத்திரமே மரணீத்தவருக்காக அவர் வீட்டுச் சென்ற நோன்புகளை நோற்க வேண்டும், என இமாம் அஹ்மத் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

அன்னை ஆபீஃனா (றலி) அவர்களால் அறிவிக்கப் பட்டுள்ள ‘மரணீத்தவர் வீட்டுச் சென்ற நோன்புகளை, அவர் சாப்பில் அவரது பாதுகாவலர் நிறைவேற்ற வேண்டும்’ என்ற ஹதீஸ், நோச்சையான நோன்பையே குறிக்கின்றது, என இமாம் அஹ்மத் அவர்களும் அவரது சகாக்களும் விளக்க மளித்துள்ளனர்.

(அஹ்காமுல் ஜனாஇஸ் பக் - 215)

வயிற்றில் குழந்தையுடன் மரணீக்கும் தாய்

‘தன் வயிற்றில் குழந்தையுடன் மரணீக்கும் ஒரு பெண் ஐஹித் ஆவாள்’, ‘அக்குழந்தை தனக்கும், தன் தாய்க்கு மீடையில் உள்ள தொப்புள் கொடியால், தன் தாயை

சுவர்க்கத்திற்கு இழுத்துச் செல்லும்' என நபிகளார் (ஸல்) கூறினார்கள்.

(அஹ்மத்)

'ஒரு தூய் தனது வயிற்றில் குழந்தையுடன் மரணித்து விட்டால், குழந்தை உயிரோடிருப்பது உறுதியாகத் தெரிய வந்தால், அதனை வெளியேற்றுவதற்காக மரணித்த அத்தாயின் வயிற்றை ஆபரேஷன் (சத்திர சிகிச்சை) செய்ய அனுமதி உண்டு. இவ்வாறு செய்வதால், ஜனாஸாவை அவமதிப்பதாகவோ, அல்லது அதன் உடலெலும்புகளை உடைப்பதாகவோ ஆகி விடாது'.

(அல் அத்கார் பக் - 301, மனாரூஸ் ஸபீல் பக் - 178)

முஸ்லிமீன் உடலுறுப்புக்களைத் தானம் செய்வது பற்றி.....

உடலுறுப்புக்களைப் பிறருக்குத் தானம் செய்வதுபற்றி மார்க்க அறிஞர்கள் மத்தியில் கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. சீலர், சிறுநீரகம் போன்றவற்றில் கோளாறுகள் ஏற்படும் நோயாளிகளுக்கு, இவ்வாறு தானம் செய்வதால் பெரும் நலன் ஏற்படுகின்றது, எனக் கருதுகின்றனர். மேலும், அவ்வாறு செய்வதால், அவருக்கு எந்தத் தீங்கும் ஏற்படாதிருப்பதோடு, மரணத்தின் பின் அவரது ஊரீசுகள் மத்தியில் எவ்வீதக் கருத்து வேறுபாடுகளோ அல்லது சர்ச்சைகளோ உருவாகாமலும் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இருந்தால், தானம் செய்யலாம், என சீல மார்க்க அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

என்னும், ஒரு முஸ்லிம் மரணித்தாலும், உயிரோடிருந்தாலும் அவன் கண்ணியப் படுத்தப் படவேண்டியவன்.

அவனது உடலை சீர்குழைக்கும் எதனையும் செய்யக் கூடாது. உடலைத் துண்டாடுவது, எழும்புகளை உடைப்பது போன்றவைவும் கூடாது.

‘ஒரு மு:மீன் மரணீத்த பிறகு, அவனது உடல் எலும்புகளை உடைப்பதானது, அவன் உயிரோடு இருக்கும் போது உடைப்பது போன்றதாகும்’ என நபீ (ஸல்) அவர்கள் கூறிபுள்ளார்கள். (புகாரி)

உயிரோடு இருப்பவரின் நலன் கருதி, மரணீத்தவரின் இருதயம், சிறுநீரகம் போன்றவற்றைக் கூட உடலிலிருந்து வெளியேற்றுவது கூடாதென்பதற்கு இந்த ஹதீஸ் ஆதாரமாக அமைகின்றது.

மேற்கூறிய ஹதீஸின் படி, அவ்வாறு செய்வது கூடாது, என்பது எனது கருத்தாகும். ஏனெனில், இவ்வாறு செய்வது, மையீத்தின் உறுப்புக்களை அவமதிப்பதாகும். அந்த ஜனாஸாவின் வாரீசுகள் சிலவேளை பணத்தாசை பீடித்தவர்களாக இருக்கலாம். அதனால், அவர்கள் பணத்திற்காக, மையீத்தின் சுயமரியாதையைக் கூடப் பொருட்படுத்தாதவர்களாக இருக்கலாம். வாரீசுகள் மையீத்தின் சொத்துக்களைத்தான் அனந்தரமாகப் பெறுவார்களே தவிர, மையீத்தின் உடலுறுப்புக்களையல்ல. மரணீத்தவர், தான் மரணிப்பதற்கு முன்னர் தனது உறுப்புக்களைத் தானம் செய்யும் படி வசியப்பத் செய்திருந்தாலும் கூட அத்தகைய வசியப்பத்தை நிறைவேற்றவும் கூடாது. ஏனெனில், அவரது உடல் அவருக்குச் சொந்தமானதல்ல, என ஷெய்க் இப்னு பால் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

(மஜ்மூ: பதாவா 13 - 364)

அதே போன்று தான், ஒரு முஸ்லிமின் உடலெலும்புகளை, அவன் மரணத்த பிறகு, விஞ்ஞான பரிசோதனை போன்றவைகளுக்காக, உடைக்கவோ அல்லது நொறுக்கவோ கூடாது,

ஒரு மனிதனின் இறுதி சூழ்வு நக்சுதாக சிஸமல தந்திரிய சிஸயாசன்கள் :

1. மரண வேளையில் ஒருவர் ஷஹாதாக் கலிமாவை மொழிந்த நிலையில் மரணத்தல். “எவரது இறுதி வார்த்தை ‘லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ்’ என அமைகின்றதோ அவர் சவார்க்கம் நுழைந்து வீடுவார். (ஹாகிம்)
2. நெற்றியில் வியர்வையுடன் ஏற்படும் மரணம். “ஓர் உண்மை மு:மினின் மரணம், நெற்றியில் வியர்வையுடன் ஏற்படும்” (அஹ்மத், நஸாஈ, திஃமிதி)
3. வெள்ளிக் கிழமை இரவில் அல்லது பகல் வேளையில் ஒருவருக்கு மரணம் சம்பவத்தல். ‘வெள்ளிக் கிழமையன்று அல்லது வெள்ளி இரவில் எந்த முஸ்லிம் மரணிக்கின்றாரோ அவரை அல்லாஹ் கபர் வேதனையிலிருந்து பாதுகாக்கின்றான்’ (அஹ்மத், திஃமிதி)
4. புனித யுத்தத்தில் (ஷஹாதா எனும்) வீர மரணம் எய்தல். (ஆல இம்ரான் - 3 : 169-171)
5. இறைபாதையில் போரிடுவதற்காகச் சென்று, அங்கு மரணத்தைத் தழுவல்.

அல்லாஹ்வீடத்தில் ஐஹீதுக்குக் கிடைக்கும்
ஆறுவகையான நன்மைகள் :

1. அவரது உடம்பிலிருந்து முதல் துளி இரத்தம் வெளியேறும் போதே அவருக்கு மன்னிப்பளிக்கப் படும்.
2. தனது இருப்பிடத்தை சவாக்கத்தில் கண்டு கொள்வார்.
3. கப்ர் வேதனையிலிருந்து பாதுகாப்புப் பெறுவார்.
4. கியாம நாளில் ஏற்படும் பெரும் பீதியிலிருந்து பாதுகாப்புப் பெறுவார். ஈமானின் பாக்கியம் கிடைக்கும்.
5. சவாக்கப் பெண்மனிகளான ஹூரூல் ஈன்களை மணமுடிக்கும் பாக்கியம் பெறுவார்.
6. தனது உறவினர்களில் எழுபது நபர்களுக்கு சீபாரீசு செய்வதற்கு அவகாசமளிக்கப் படும்.

(திரீமீதி, இப்னுமாஜா, அஹ்மத்)

உளத்தாய்மையுடன் 'ஐஹூதாவை' அல்லாஹ்வீடம் கேட்பவருக்கு, போர்க்களம் சென்று யுத்தம் புரீவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்காவிட்டாலும் கூட, அவருக்கு அந்தப் பாக்கியத்தை அல்லாஹ் வழங்குகின்றான்.

“இறை பாதையில் தான் உயிர்த்தியாகியாக மரணிக்க வேண்டும், என உண்மையாக அல்லாஹ்வீடத்தில் கேட்பவருக்கு, அல்லாஹ் ஐஹீத்களின் அந்தஸ்தை வழங்குகின்றான். அவர் தனது படுக்கையில் மரணித்தாலும் கூட”

(முஸ்லீம், பைஹகீ)

‘ஒரு முறை நபியவர்கள் தன் தோழர்களை நோக்கி உங்களில் ஐஹீத்களாக யார் யாரையெல்லாம் கருதுகின்றீர்கள்? என வினவியபோது, இறைத்தூதரவர்களே, இறைபாதையில் கொல்லப் பட்டவர்களே ஐஹீத்களாவர், என்றனர். அவ்வாராயின் எனது உம்மத்தில் ஐஹீத்கள் மிகக் குறைவானவர்களாகவே இருப்பார்கள், என நபியவர்கள் கூற, அவ்வாராயின், அவர்கள் யார்? என நபித்தோழர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு நபியவர்கள்,

‘இறைபாதையில் கொல்லப் படுபவர் ஐஹீத், இறைபாதையில் மரணிப்பவர் ஐஹீத், தாஜன் எனும் கொடிய நோயால் மரணிப்பவர் ஐஹீத், வயிற்றில் ஏற்படும் பயங்கரக் கொடிய நோயால் மரணிப்பவர் ஐஹீத், நீரில் மூழ்கி மரணிப்பவர் ஐஹீத் எனப் பதிலளித்தார்கள்’.

(முஸ்லிம், அஹ்மத்)

6. ‘பிளேக் போன்ற கொடிய நோயினால் மரணிக்கும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் ‘ஐஹாதா’ எனும் உயிர்த்தியாகத்திற்கு உள்ளாகின்றார்’

(புகாரி, அஹ்மத்)

இது போன்ற கொடிய நோய் பற்றி, ஆயிஷா (றலி) அவர்கள் நபியவர்களிடம் வினவியபோது, நபிகளார் பின்வருமாறு பதிலளித்தார்கள் :

“(இது), தான் வீரும்பியவர்களுக்கு அல்லாஹ்வால் ஏற்படுத்தப்படும் ஒரு (வகையான) வேதனையாகும். அதனை மு:மீன்களுக்கு ‘றஹ்மத்’ ஆக அல்லாஹ் ஆக்கு

கின்றான். இந்நோய் ஏற்பட்ட ஓர் ஊரில் வசீக்கும் ஓர் அடியான், அல்லாஹ் வீதித்ததைத் தவிர தன்னை வேறெதுவும் பிடிக்காது, என்பதை அறிந்து, பொறுமையாக அதே ஊரிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கும் போது இந்நோய் அவனைப் பிடிக்குமானால், அவனுக்கு ஷஹீதுக்குரிய கூல் வழங்கப்படும்”

(புகாரீ, பைஹகீ)

7. வயிற்றில் ஏற்படும் கொடிய நோயால் மரணிப்பவர்.
 “வயிற்றில் நோய் ஏற்பட்டு அதனால் மரணிப்பவர் ஷஹீத் ஆவார்.”

(முஸ்லீம்)

8. நீரில் மூழ்கி அல்லது இடிபாடுகளுக்குள் அகப்பட்டு மரணித்தல்.

“ஷஹீத்கள் ஐந்து போர்களாவார், ‘பிளேக் போன்ற கொடிய நோயினால் மரணிப்பவர், வயிற்றில் ஏற்படும் கொடிய நோயினால் மரணிப்பவர், நீரில் மூழ்கி மரணிப்பவர், இடிபாடுகளுக்கு இடையில் அகப்பட்டு மரணிப்பவர், இறை பாதையில் மரணிப்பவர்”

(புகாரீ, முஸ்லீம்)

9. குழந்தை பெறும்போது அதன் காரணமாக ஒரு பெண்ணுக்கு ஏற்படும் மரணம்.

‘தன் வயிற்றில் குழந்தையுடன் மரணிக்கும் ஒரு பெண் ஷஹீத் ஆவாள்’, ‘அக்குழந்தை தனக்கும், தன் தாய்க்குமீடையில் உள்ள தொப்புள் கொடியால், தன் தாயை சவாக்கத்திற்கு இழுத்துச் செல்லும்’ என நபிகளார் (ஸல்) கூறினார்கள்.

(அஹ்மத்)

11. தீயில் அகப்பட்டு ஒருவர் மரணித்தால் அவரும் ஊஹீத் ஆவார்.
 'இடிபாடுகளுக்குள் புதைபுண்டு மரணிப்பவர்கள், தீயில் எரிந்து மரணிப்பவர்கள் ஊஹீத்களாவார்கள்' (மாலிக், ஆதாவூத், நலாஃ)
12. ஷயரோகம் (எனப்படும் கொடிய) நோயால் சம்பவீகும் மரணம்:
 'இத்தகைய நோயால் ஏற்படும் மரணம் ஊஹாதாவாகும்' என நபியவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.
 (தபராஹீ)
13. கொள்ளை போக இருந்த தனது செல்வத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகப் போரிடுவதில் ஒருவருக்கு ஏற்படும் மரணம்:
 'எதுவீத நியாயமுமின்றி, சூரையாடப் படுவதிலிருந்து தனது செல்வத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகப் போரிட்டு மரணிப்பவர் ஊஹீத் ஆவார்' (புகாரீ, முஸ்லீம்)
- 'நபியவர்களிடம் ஒரு மனிதர் வந்து, யாறஸூலல்லாஹ்! ஒருவர் என்னிடம் வந்து, எவரேனும் எனது செல்வத்தைப் பறிக்க முயன்றால், நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? எனக் கேட்க, நபியவர்கள், 'உனது பணத்தை அவனுக்குக் கொடுக்காதே! என்றார்கள்' அதற்காக அவன் என்னுடன் போரிட வந்தால், நான் என்ன செய்வது? எனக் கேட்க, 'அவ்வாறாயின், நீயும் அவனுடன் போரிடு, என்றார்கள். (இப்போராட்டத்தில்) அவன் என்னைக் கொன்று விட்டால், என்ன ஆவது, என வினவ, 'அவ்வாறாயின், நீ ஊஹீத் ஆகிவிடுவாய்' என்றார்கள். நான் அவனைக் கொன்று

வீட்டால், எனக் கேட்டபோது, 'அவ்வாராயின் அவன் நரகிற்குச் செல்வான்' எனப் பதிலளித்தார்கள்.

(முஸ்லீம், நஸாஈ, அஹ்மத்)

14. ஒருவர் தனது தீன் (மார்க்கம்), நப்ஸ் (உயிர்) இரண்டையும் பாதுகாப்பதற்காகப் போரிட்டு மரணிப்பதும் 'ஷஹாதா' எனும் உயிர்த் தியாகமாகும். .

'தனது தீன் மற்றும் உயிர் என்பவற்றைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகப் போரிட்டு மரணிப்பவர் ஷஹீத் ஆவார்' (ஆதாவூத், நஸாஈ)

15. நற் கருமம் (ஸாலிஹான அமல்) ஒன்றைச் செய்த நிலையில் மரணித்தல்.

'ஒருவர் அல்லாஹ்வின் திருப்தியை நாடி, வாலிலாஹ் இல்லல்லாஹ் என மொழிந்தது, அதனைக் கொண்டு அவரது இறுதி முடிவு அமையுமாயின் அவரும், ஒருவர் ஒரு நாளைக்கு அல்லாஹ்வுக்காக நோன்பு நோற்று வீட்டு, அதனைக் கொண்டு அவரது இறுதி முடிவு அமையுமாயின் அவரும், பிற்தொருவர், அல்லாஹ்வுக்காக சதகா எனும் தர்மம் செய்து வீட்டு, அதனைக் கொண்டு அவரது இறுதி முடிவு அமையுமாயின் அவரும், சுவர்க்கத்தில் நுழைவார்கள்' (அஹ்மத்)

16. இறை பாதையில் இருக்கும் நிலையில் மரணம் ஏற்படுதல்:

'ஒருநாள் இரவு பகலாக இறைபாதையில் இருப்பது, ஒரு மாத காலம் நோன்பு வைத்தல், நின்று வணங்குவதை வீடவும் சீறந்தது. அந்நிலையில் அவர்

மரணித்து வீட்டால், அவர் செய்து கொண்டிருந்த அந்த வீடையே அவர் மீது நடைமுறைப் படுத்தப் படும். அவரது றீஸ்க் தொடரப்படும். பீதனாக்கள் லிருந்து அவருக்குப் பாதுகாப்பளிக்கப் படும்.

(முஸ்லீம், நஸாஃ, தீர்மீதி)

மரணிக்கும் ஒவ்வொருவரது முடிவும், அவர் இறுதியாக மேற் கொள்ளும் அமலை வைத்தே அமையும். எனினும் முறாபீத எனும் இறைபாதையில் இருந்து மரணித்தவரைத் தவிர, அவரது அமல் இறுதித் தீர்ப்புநாள் வரை வளர்ச்சியடைந்து கொண் டிருக்கும். கப்ரீன் வேதனையிலிருந்தும் அவர் பாது காப்புப் பெறுவார்.

(அபூதாவுத், தீர்மீதி, ஹாகீம்)

17. இறை தீருப்தியைப் பெற்ற நிலையில் மரணித்தல்

‘தனது அடியானைக் கொண்டு அல்லாஹ் நல்லதை நாடினால், மரணத்திற்கு முன் நற்கருமம் செய்வதற்கு அவனுக்கு அருள் புரீவான்’

(அஹ்மத், தீர்மீதி)

*அல்லாஹ்வைச் சந்திப்பதில் ஆர்வம் கொள்ளல்:

“இறையருள், இறைதீருப்தி, சுவர்க்கம் என்பவற்றைக் கொண்டு நன்மாராயம் கூறப்பட்ட ஒரு வீசுவாசி (மு:மீன்) தனது இரட்சகனைச் சந்திப்பதில் ஆர்வம் கொள்வான்”

(புகாரி, முஸ்லீம்)

*அல்லாஹ்வின் சந்திப்பு, மறுமைநாள் என்ற இரண்டை யும் வெறுக்காமல் இருத்தல்:

பொருள் மற்றும் உலகம் இரண்டையும் வீட, ஆகிரா எனும் இறுதி நாளை நாம் மேம்படுத்துவதோடு அதற்காக, நாம் எம்மைத் தயார் படுத்திக் கொள்ளவும் வேண்டும். (யூனஸ் 10 : 7-10)

‘ஒருவரது மரணத்தின் போது, அவரது உள்ளத்தில் அல்லாஹ்வைப் பற்றிய நல்லெண்ணம் ஏற்படுவதற்கும் ஷஹாதாவை மொழிவதற்கும், நல்ல வார்த்தைகள் நாவில் வெளிப்படுவதற்கும் **அல்லாஹ்வின் அருளும், உதவியும் மிகவும் அவசியமானவை** அவர் உலகில் நல்லவராக வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். தொடர்ந்து பாவச் செயல்களில் திளைத்திருந்து வீட்டு, தவ்பா எதுவும் மேற் கொள்ளாத நிலையில் மரணப்பவர்களுக்கு, இறுதித் தருவாயில் அவர்களது நாவுகளில் நல்ல வார்த்தைகள் வருவதென்பது மிகவும் கஷ்டமானதொரு வீடயமாகும். இத்தகையவர்களுக்கு நாம் நல்லவற்றைச் சொல்லிக் கொடுத்தாலும் கூட அவர்கள் அதனை மொழிவதற்கு மிகவும் சீரமப்படுவார்கள். உலக வாழ்வின் போது, ஒருவர் எதில் அதிகமாக ஈடுபாடு காட்டி வந்தாரோ, அதுவே தனது இறுதித் தருவாயிலும் அவரது நாவிற்கு வந்து கொண்டிருக்கும்.

‘தனதுள்ளம் அல்லாஹ்வை நினைவு கூறுவதிலிருந்து மறக்கடிக்கப் படும், தனது இச்சைகளுக்கு அடிமையாகி அதனால் சிறைப்பிடிக்கப் படும், தனது நாவு இறை திக்ரை வீட்டுத் தூரமாகியும், உறுப்புக்கள் இறைவனுக்கு அடிபணிவதை வீட்டு ஒதுங்கியும் இருக்கும் போது, எவ்வாறு அவனது இறுதி முடிவு அவனுக்கு நல்லதாக அமையும்?’

(இமாம் இப்னுல் கையீம் அல் ஜவஸீய்யா)

‘கப்ர்’ எதர்ப்பரும் மகர்ணகை வரூழ்வு பத்தீ...

“உஸ்மான் (றழி) அவர்கள் கப்ரூகில் சென்றால், தனது தாடி நனையும் வரை அழுது வீடுவார்கள். ‘சவர்க்கத்தையும், நரகத்தையும் நீனைக்கின்றீர்கள், எனினும், நீங்கள் இவ்வாறு அழுவதில்லை, அப்படியாயின், நீங்கள் ஏன் அழவேண்டும்? என அவர்களிடம் கேட்கப் பட்டபோது, நபியவர்கள் கூறிய பின்வரும் ஹதீஸை, அதற்குரிய பதிலாகக் குறிப்பிட்டார்கள் :

‘கப்ரானது கியாம நாளின் முதல் வாஸஸ்தலமாகும். அதிலிருந்து ஒருவன் ஈடேற்றம் பெற்று வீடுவானாயின், அதற்குப் பிறகு வரக் கூடிய அனைத்தும் அவனுக்கு இலகுவாக அமைந்து வீடும். அதிலிருந்து அவன் ஈடேற்றம் பெறவில்லையாயின், அதற்குப் பிறகு வரக் கூடிய அனைத்துமே அவனுக்கு, அதனை வீடக் கடுமையானதாக ஆகி வீடும்’ எனக் கூறினார்கள். (அஹ்மத், இப்னு மாஜா) மற்றொரு அறிவிப்பில்,

‘கப்ரை வீடப் பயங்கரமான ஒன்றை நான் ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை’ என நபியவர்கள் ஒரு முறை குறிப்பிட்டார்கள்.. (அஹ்மத்)

‘ஒரு முறை நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் இரு கப்ரூகளைக் கடந்து சென்று கொண்டிருந்த வேளையில், அங்கே இரண்டு மனிதர்கள் கப்ரில் வேதனை செய்யப் பட்டுக் கொண்டிருப்பதை அவதானித்தார்கள். பெரும் பாவங்கள் செய்தமைக்காக அவர்கள் வேதனை செய்யப் படவில்லை, எனினும், அவர்களில் ஒருவன், பிறரைப் பற்றிக் புறம் பேசீத்

திரிந்து கொண்டிருந்தான். மற்றவனோ, சீறு நீர் கழித்து விட்டுத் துப்புரவு செய்யாமல் இருந்தான், என்று வீளக்க மளித்தார்கள். (புகார், முஸ்லிம்)

கப்ரில், பாவிகள் நிச்சயம் வேதனை செய்யப் படுவார்கள், என்பதற்கு இந்த நபி மொழிகள் ஆதாரங்களாக அமைகின்றன.

‘கப்ர்’ எனும் இந்த வீட்டிற்கு ஒருவர் விருந்தாளியாக வந்து விட்டால், அவர் உலகில் எத்துணை பெரிய அந்தஸ்தையுடையவராக இருந்தாலும், மாட மாளிகைகளில் வாழ்ந்தவராக இருந்தாலும் இங்கு வந்த பிறகு, ஒரு சிறிய வெள்ளைத் துணியோடு மாத்திரமே தனித்து ஜீவிக்க வேண்டும். இங்கு, ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் தமக்கென்று முன்னர் செய்தனுப்பிய நற்கருமங்கள் மட்டுமே உறுதுணையாகவும், அங்கு நிலவும் காரீருளை நீக்கி ஒளி வழங்கக் கூடியதாகவும் இருக்கும். இங்கு வருபவர்கள் அனைவரும் சமமானவர்களே! உலகில் போன்று இங்கு எவ்விதப் பாகுபாடும் காட்டப்பட மாட்டாது.

இவர்கள் மீண்டும் உலகிற்குத் திரும்பி வருவதற்கு ஏங்குவார்கள். பணம் சம்பாதிப்பதற்காகவோ, அல்லது மாளிகைகளில் வாழ்வதற்காகவோ அல்ல. மாறாக, ஒரு தஸ்பீஹ், ஒரு ஸஜ்தா, ஒரு சதகா அல்லது ஒரு றக்ஆத்தை மாத்திரம் நிறைவேற்றி விட்டு வருவதற்காக அவகாசம் கேட்பார்கள். எனினும், அதற்குரிய அவகாசம் உலகைப் பிரிந்ததோடு முடிவடைந்து விட்டது. அத்தோடு நன்மை, தீமை எழுதப்பட்ட ஓலைகளும் சுருட்டப் பட்டு விட்டன. உடலை விட்டும் உயிர் பிரிந்து சென்று விட்டது. இந்த நேரத்தில்

அவரவர் மேற்கொண்ட புண்ணிய கருமங்கள் மட்டுமே அவர்களோடு ஒட்டி இருந்து அவர்களுக்குப் பயனளிக்கும். இது பற்றி அல் குர்ஆன் கூறுவதைக் கேளுங்கள் :

‘உங்களில் ஒருவருக்கு மரணம் வருவதற்கு முன்பாகவே நாம் உங்களுக்குக் கொடுத்தவற்றிலிருந்து (தர்மமாக) செலவு செய்யுங்கள். (அவ்வாறு செய்யத் தவறியவர்கள் தம் மரணத் தறுவாயில்), என் இரட்சகனே! கொஞ்ச நேரத்திற்கு என்னைப் பிற்படுத்தி வைக்க வேண்டாமா, (அவ்வாறு பிற்படுத்தினால்) நான் தர்மம் செய்வேன். (இன்னும் நற்கருமங்களைச் செய்து) நல்லோர்களில் உள்ளவனாக ஆகி வீடுவேன், என்று கூறுவான். எனினும், அல்லாஹ் எந்த ஒரு ஆத்மாவையும் அதற்குரிய தவினை வந்து வீட்டால், அதனைப் பிற்படுத்தவே மாட்டான்’

(அல் முனாபிகுன் - 9 : 11)

அவர்களில் ஒருவனுக்கு மரணம் வந்து வீடுமானால், (அவன் தன் இரட்சகனிடம்) என் இரட்சகனே, என்னை (உலகிற்கு) த் திருப்பி அனுப்பி வீடுவாயாக! எனக் கூறுவான். உலகில் நான் வீட்டு வந்ததில் (இனி) நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்காக (என்று கூறுவான்), அவ்வாறன்று, நிச்சயமாக, அது அவன் கூறக் கூடிய(வெறும்) வார்த்தையாகும். இன்னும் அவர்கள், (மறுமைக்காக) எழுப்பப்படும் நாள் வரை, அவர்கள் முன்னே ஒரு தடுப்பு இருக்கின்றது. (அதனால் அவர்கள் மீண்டும் உலகிற்குத் திரும்பி வர சக்தி பெற மாட்டார்கள்).

(அல் மு.மீஜான் - 23 : 99)

எனவே, உலகில் வாழும் போது, சீறிய, பெரிய அனைத்துப் பாவகாரியங்களை வீட்டும் நாம் தூரமாகி மிகவும்

எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். சீறிய ஒரு பாவம் தானே, என்று அலட்சியமாக இருந்து விடக் கூடாது. ஏனெனில், ஒரு சீறிய பாவத்தில் பிடிவாதமாக இருக்கும் போது பின்னர், அது பெரும் பாவமாக மாறி விடுகின்றது. அதே போன்று தான் நன்மையும். சீறிய ஒரு நன்மையை மேற்கொள்ள ஒருவருக்கு சந்தர்ப்பம் கிட்டும் போது, உடனடியாக அதனைச் செய்து விடவேண்டும். சீறியதொரு நன்மை தானே, என்று அதனைக் குறைவாக மதிப்பிட்டு விடக் கூடாது. உலகில் அது எமது பார்வைக்கு சீறியதாகத் தென்பட்டாலும், மறுமையில் அதன் பெறுமதியை யாராலும் அளவிட்டுக் கூற முடியாது. *(சீறியதொரு) ஈந்தம் ழுந் துண்டை (தர்மமாகக்) கொடுப்பதன் மூலமாகவாவது நரக நெருக்கிய விட்டும் உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்.* என நபியவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். பாதையில் மனிதர்களுக்கு நோவீனை தரக் கூடிய ஒன்றை அகற்றுவதும், இன் முகத்தோடு ஒருவன் தன் சகோதரனைச் சந்திப்பதும் கூட இஸ்லாத்தில் 'சதகா' எனும் தர்மமாகக் கருதப்படுகின்றது. வீப்ச்சாரியான ஒரு பெண், தாகத்தால் தவித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு நாய்க்குத் தண்ணீர் புகட்டியதற்காக அல்லாஹ் அவளை மன்னித்து விட்டதாக நபிகளார் (ஸல்) கூறியுள்ளார்கள்.

பாவமீழைத்த ஒருவன், அவன் இறந்து விட்ட பிறகு, கப்ரில் அடக்கம் செய்யப்பட்டாலும், அடக்கப் படாமல் தீயிலிட்டு சாம்பலாக்கப் பட்டாலும், கடலில் எறிந்து மீன்களுக்கு இரையாக்கப் பட்டாலும், மீருங்களால் மென்று வீழுங்கப் பட்டாலும் அல்லது சீலுவையில் அறைந்து கொல்லப் பட்டாலும் கப்ரில் அடக்கம் செய்யப்

பட்டவர்களுக்குப் போன்றே இவர்களதும் உயர், உடல் இரண்டிற்கும் வேதனை உண்டு.

எனினும், உலகில் வாழ்ந்த போது, புாவங்களிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொண்டவனைப் பொறுத்த வரையில் உலகில் இருந்த போது, அவன் செய்த அனைத்து வீதமான புண்ணிய கருமங்களும், 'கப்ர்' எனும் இந்த வீட்டில் அவனைச் சூழ்ந்து கொள்ளும். அவனது கப்ர் எழுபது முழுமளவு வீணாலமாக்கப் படும். (இப்பனு ஹிப்பான்) அத்தோடு அவனுக்கு அது, ஒளி பொருந்தியதாக ஆக்கப் பட்டு வீடும். அவன் உலகில் மேற்கொண்ட சதகா மற்றும் தான தாம்பங்கள், ஸக்காத், தொழுகைகள், மனிதர்களுக்குச் செய்த உபகாரங்கள், சுன்னத்தான மற்றும் கடமையான நோன்புகள், ஏனைய நன்மையான வீடயங்கள் போன்ற அனைத்தும் தலைமுதல் கால்வரை அவனைச் சூழ்ந்து கொள்ளும். யாருமே இல்லாமல் அநாதரவாக இருக்கும் அவனுக்கு, அவனது இந்த நற்கிரீயைகள் மீகப் பெரிய ஆறுதலாகவும், அவனை அரவணைக்கக் கூடிய ஒன்றாகவும் அமைந்து வீடுகின்றது.

உலகில் நன்மை செய்தவர்களுக்கு அவர்கள் செய்ததை வீடப் பன்மடங்கு கூலி அல்லாஹ்வால் வழங்கப் படுகின்றது. உலகிலிருக்கும் போது அல்லாஹ்வை அவன் பயந்து, அவனது அருளில் ஆதரவு வைத்து, அவனது கட்டளைகளுக்கு முழுமையாக அடிபணிந்தமைக்காக, அல்லாஹ் அவனைத் தனது சம்நீதானத்தில் பல நூறு மடங்கு கண்ணியப் படுத்துகின்றான். 'மேலும், நன்மையிலிருந்து நீங்கள் உங்களுக்காக எதனை முற்படுத்துகிறீர்களோ, அது அல்லாஹ்வீடத்தில் மீகச் சீறந்ததாகவும், (நம்)

கூலியில் மிக மகத்தானதாகவும் அதனை நீங்கள் பெற்றுக் கொள்வீர்கள்' என அல்தூர்ஆன் எமக்கு உறுதியளிக்கின்றது.

இறுதித் தீர்ப்பு நாளில் மரணித்தவர்களிடம் முதல் கேட்கப் படும் கேள்வி தொழுகையைப் பற்றியதாகவே இருக்கும். ஒருவன் அதில் வெற்றி பெற்று விட்டால், எஞ்சிய அனைத்திலுமே அவன் வெற்றி பெற்று விடுவான். அதில் தோழ்வியற்றால், எஞ்சிய அனைத்திலுமே அவனுக்குத் தோழ்வியும், நஷ்டமும் தான் கிடைக்கும்.

தொழுகைகளைப் பேணியவனை அல்லாஹ்வும் பேணிப் பாதுகாப்பான். ஏழு வானங்களுக்கும் மேலால் நேரடியாகத் தனது இரட்சகனிடமிருந்து நபியவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட மிக உன்னதமான ஒரு கடமையே இது. ஏனைய கடமைகளை விடத் தொழுகை எந்தளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது, என்பதை இது எமக்கு உணர்த்துகின்றது. ஒரு அடியானைத் தனது இரட்சகனுடன் தொடர்பு படுத்தி வைப்பதும் இந்தத் தொழுகைதான். மேலும், இத் தொழுகை இஸ்லாத்தைத் தாங்கி நிற்கும் தூணாகும். அதனைப் பேணாமல் வீழ்த்தி விட்டவர், முழு மார்க்கத்தையுமே இடித்து வீழ்த்தியவராவார், என நபிகளார் (ஸல்) தொழுகை வர்களைப் பார்த்து எச்சரித்துள்ளார்கள்.

இத் தொழுகையில் அலட்சியமாக இருப்பவர்கள், சோம்பல் காட்டுபவர்கள் அதனைப் பேணாதவர்களாகக் கருதப் படுவார்கள். 'தங்கள் தொழுகையை நிறைவேற்றுவதை விட்டும் அலட்சியமாக இருக்கும் தொழுகையாளர்களுக்குக் கேடுதான். அவர்கள் பிறருக்குக் காண்பிப்பதற்

காகவே தொழுகின்றார்கள் என அல்குர்ஆன் இத்தயைவார்களையப் பார்த்து எச்சரிக்கை விடுக்கின்றது.

இறை பாதையில் புனிதப் போர் புரிபவர்கள் கூட, தொழுகைக்குரிய நேரம் வந்து விட்டால், உரிய நேரத்தில் அதனை நிறைவேற்ற வேண்டுமென அல்லாஹ் அவர்களை ஏவுகின்றான். (அந்நிலா - 102).

எனவே, உலகிலிருக்கும் போதே, எம்மனைவர் மீதும் கடமையாக்கப் பட்டுள்ள ஐவேளைத் தொழுகைகளையும் தவறாமல் பேணித் தொழுது வர வேண்டும். எந்த நிலையிலும் நாம் ஒரு நேரத் தொழுகையைக் கூடத் தவற விடக் கூடாது. எமக்கு எத்துணை பெரிய நோய் அல்லது கஷ்ட நிலை வந்தாலும், ஒரு நேரத் தொழுகையைக் கூட விட்டு விடுவதற்கு எமக்கு அனுமதியில்லை. அத்தகைய வேளைகளில் எம்மால் எவ்வாறு தொழுகையை நிறைவேற்ற முடியுமோ அவ்வாறு நிறைவேற்ற வேண்டும். பதிலாக, நோயுற்றுப் படுக்கையில் கிடந்ததால் தன்னால் தொழு முடியவில்லை, என மறுமையில் அல்லாஹ்விடத்தில் சாக்குப் போக்குச் சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது.

நரக வேதனையில் சிகரூம்

அநியாயக் காரர்கள், தெரிந்து கொண்டே பிறருக்கு அநீதி இழைத்தவர்கள், பிறரின் உரிமைகளை அல்லது சொத்துக்களை எமாற்றிச் சூரையாடியவர்கள், தன்னிடம் அமானீதமாக வைக்கப்பட்டிருந்த பிறருக்குச் சொந்தமான பொருட்களைத் திருப்பி ஒப்படைக்காமல் நம்பிக்கை

மோசடி செய்தவர்கள், பூமியில் பெருமை அடித்துத் திரிந்தவர்கள், அல்லாஹ்வின் பெயரைச் சொல்லிப் பொய்ச் சாட்சி கூறியதோடு பொய்ச் சத்தியமும் செய்தவர்கள், நல்லோர்களைப் பார்த்துப் பரிகாசம் செய்தவர்கள், தன் சகாக்களைப் பற்றி சதாவும் புறம் பேசித் திரிந்தவர்கள், அவர்களைப் பற்றிப் பிறரிடம் அவதூறு கூறியவர்கள், பிறரின் குறைகளைத் துருவீத் துருவீ ஆராய்ந்தவர்கள், உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசியவர்கள், இறைவனை நிராகரித்து அவனுக்கு மாறுபாடு செய்தவர்கள், மானக்கேடான, அசிங்கமான வீடயங்களில் மறைமுகமாகவோ அல்லது பகிரங்கமாகவோ ஈடுபட்டவர்கள், இறுதி வரை தம் பாவங்களுக்காகத் தவ்பா செய்யாமல் மரணித்து விட்ட இத்தயைவர்கள் மீதான 'அல்லாஹ்வின் கோர்ப் பார்வைதான் நரகில் வழங்கப்படும் கொடுமான, யாராலும் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத தண்டனைகள்', என்பதை முதலில் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந் நரக நெருப்பின் கொடுரத்தைப் பற்றி நபியவர்கள் அடிக்கடி தன் தோழர்களிடம் ஞாபகப் படுத்தி, எச்சரிக்கை செய்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

உலக நெருப்பு அதிசக்தி வாய்ந்த இரும்பைக் கூட உருக்கி விடக் கூடியது என்றால், அதனை விட எழுபது மடங்கு சக்தி வாய்ந்த நரக நெருப்பு எவ்வளவு கொடுரமானதாக இருக்கும்? என்பதை நாம் சீறிது நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். மிகவும் கொடுமான அந்த நரக நெருப்பிலிருந்து அல்லாஹ் எம்மனைவரையும் காப்பாற்றுவானாக! ஒவ்வொரு தொழுகையின் போதும் கப்ர், நரகம்

இரண்டினது வேதனையிலிருந்தும் நாம் அல்லாஹ்வீடம் பாதுகாப்புத் தேடிக் கொள்ள வேண்டும்.

"اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ"

‘யா அல்லாஹ்! கப்ரின் வேதனையிலிருந்தும், நரக நெருப்பின் வேதனையிலிருந்தும் நான் உன்னிடம் பாதுகாவல் தேடுகின்றேன்’

‘கியாம நாளையில் நரகவாசிகளின் மிகக் குறைந்த, இலகுவான வேதனை, ஒரு மனிதனுக்கு அவனது இரு உள்ளங்கால்கள் மீதும் இரு நெருப்புப் பொறிகள் வைக்கப்படும். அதன் கொடுரத்தால் அவனது மூலை கொதிக்கும். இத்தகைய கொடுர தண்டனை எவருக்குமிருக்காது, என அவன் நினைப்பான், எனினும், அதுவே மிகச் சிறிய தண்டனையாகும்’ என நபிகளார் (ஸல்) கூறினார்கள்.

(புகாரீ, முஸ்லீம்)

‘(அவர்கள் தம் இரட்சகனிடம்), எங்கள் இரட்சகனே! எம்மை இந்த நரகத்திலிருந்து வெளியேற்றி விடுவாயாக! திரும்பவும் நாம் பாவம் செய்ய மீண்டால், நிச்சயமாக, நாங்கள் அநியாயக் காரர்களாகி விடுவோம், (என்று கெஞ்சும் போதெல்லாம்), அதிலேயே சிறுமைப்பட்டவர்களாக இருங்கள், என்னிடம் நீங்கள் பேசாதீர்கள், என்று கூறுவான்’

(அல் மு:மினான் 23-108)

‘நரகில் இருக்கும் ‘ஷஜறத்துஸ் ஸக்சும்’ எனும் கள்ளி மரம் தான் நரகவாசிகளின் ஆகாரமாகும். அது உருகிய செம்பைப் போன்றும், கடுமையாகக் காய்ச்சப் பட்ட நீரைப் போன்றும், அவர்கள் வயிறுகளில் கொதிக்கும்.

(அத் துகான் - 44: 43-47)

‘கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் தண்ணீர் அவர்கள் தலைகளின் மீது ஊற்றப்படும். அதனால் அவர்களின் வயிறுகளில் இருப்பவைகளும், (அவர்களின்) தோல்களும் உருக்கப் பட்டு வீடும்’

‘அவர்களுக்காக இரும்பினால் (ஆன) சம்மட்டிகளு முண்டு. (அவற்றைக் கொண்டு அவர்கள் அடிக்கப் படு வார்கள்). துக்கத்தால், அந்த நரகிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற நாரும் போதெல்லாம், அதிலேயே திருப்பப் பட்டு வீடுவார்கள். இன்னும், ‘எரிக்கும் (நெருப்பின்) வேதனை யைச் சகித்துக் கொண்டிருங்கள், (எனவும் அவர்களுக்குக் கூறப்படும்). (எனினும்), வீசுவாசங் கொண்டு நற்கருமங்கள் செய்பவர்களை அல்லாஹ் கீழால் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் சவனபதியில் நுழைவிப்பான்’

(அந் நஹல் - 97)

நரகில் உயிர் பிழைக்கவும் முடியாமல், மரணிக்கவும் முடியாமல் இரண்டிற்குமிடயில் தத்தளித்துத் தவியாய்த் தவித்துக் கொண்டு மிகவும் கொடூரமானதொரு வேதனையை மனிதன் அனுபவிப்பான். நரக நெருப்பின் கொடூரத்தால் அவனது தோல்கள் உருகி வீடும் போதெல்லாம், புதிது புதிதாக வேறு தோல்கள் உருவாக்கப் பட்டுத் தொடர்ந்து வேதனை வழங்கப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும், தாகத்தால் அவன் கதறும் போதெல்லாம் உலக நெருப்பை வீடப் பன்மடங்கு சக்தி வாய்ந்த நரக நெருப்பில் சூடாக்கப் பட்ட கொதி நீர் மட்டுமே அவனுக்கு வழங்கப்படும். என அல்குர்ஆன் எமக்குத் தெளிவு படுத்தி கின்றது.

எனினும், அல்லாஹ் அருள் புரிந்தவர்களைத் தவிர, அவர்களுக்கு அல்லாஹ்வின் புறத்திலிருந்து அனைத்து உதவிகளும் கிட்டும். 'எவரது நன்மையின் எடைகள் கனமானதாக இருக்கின்றதோ அவர்களே வெற்றியாளர்கள். எவரது நன்மையின் எடைகள் கனம் குறைந்ததாக இருக்கின்றதோ அவர்கள் நஷ்டமடைந்தவர்கள். தமக்குத் தாமே அநீதி இழைத்துக் கொண்டவர்கள்'

'ஓர் ஆண் அல்லது ஒரு பெண் விசுவாசியான நிலையில் நற்செயல் செய்கின்றாரோ நிச்சயமாக, நாம் சிறந்த முறையில் அவரைச் வாழச் செய்வோம். இன்னும் நிச்சயமாக, அவர்களது கூலியை அவர்கள் செய்ததை விட மிகச் சிறந்ததாக வழங்குவோம்' என அல்குர்ஆனில் அல்லாஹ் குறிப்பிடுகின்றான்.

இத்தண்டனைகளிலிருந்து ஈடேற்றம் பெறுவதற்குரிய ஒரே வழி, ஒவ்வொருவரும் மரணத்திற்கு முன் தாம் செய்த பாவங்களை நினைத்து, அல்லாஹ்விடம் தூய முறையில் தவ்பா செய்து அதிலிருந்து மீள்வதாகும்.

'விசுவாசிகளுக்கு, அவர்களது இதயங்கள். அல்லாஹ்வை யும், உண்மையிலிருந்து இறங்கிய (வேதத்) தையும் நினைவு கூறுவதற்காகப், பயந்து நடுங்கக்கூடிய நேரம் (இன்னும்) வரவில்லையா?' என எம்மைப் பார்த்து அல்குர்ஆன் கேட்கின்றது.

இந்த சீல வரிகளே, நரக நெருப்பை விட்டும் பாதுகாவல் தேடிக் கொள்வதற்கும், ஒவ்வொருவரும் தன்னைத் தானே சுயவினாரணை செய்து கொள்வதற்கும் போதுமானது.

தவ்வாவின் சிவசியமும், முக்கியத்துவமும்

தவ்வா மேற்கொள்வதன் அவசியம் பற்றி அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகின்றது, 'வீசவாசீகளே, நீங்கள் அனைவரும் அல்லாஹ்வீடம் (பாவ மன்னிப்புக் கோரி) தவ்வா செய்யுங்கள், வெற்றி பெற்றவர்களாக ஆகீவீடுவீர்கள்'

(ஆம் நூர் - 31)

வீதிவீலக்கு எதுவுமின்றி, முஸ்லிம்கள் அனைவருமே உளத் தூய்மையுடன் தவ்வா செய்ய வேண்டுமென அல்குர்ஆனில் அல்லாஹ் வலியுறுத்துகின்றான். தவ்வா செய்பவர்கள் வெற்றியாளர்கள். அவர்களை அல்லாஹ் நேசிக்கின்றான். பாவத்திலிருந்து தூரமாகி, அதற்காக வருந்தி, மீண்டும் அதில் ஈடுபட மாட்டேன், என்ற உறுதியுடன் தவ்வாவை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதில் ஒரு நிபந்தனை வீடுபட்டாலும் தவ்வா ஏற்றுக் கொள்ளப் படமாட்டாது. மரணம் வரும் வரை அதனைப் பிற்படுத்தக் கூடாது. நபீ (ஸல்) அவர்களது முன் பின் பாவங்கள் அனைத்தும் மன்னிக் கப் பட்டு வீட்டதாக அல்குர்ஆனில் அல்லாஹ் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்ட பிறகும், அவர்கள் தினமும் பல தடைவகள் தவ்வாச் செய்பவர்களாக இருந்தார்கள். அவ்வாறாயின், தினமும் பாவங்கள் செய்து வரும் நாம் எமது வாழ்வில் எந்தளவு அதிகமாகத் தவ்வாச் செய்ய வேண்டும்? என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். மரணத்திற்குப் பிறகு வர இருக்கும் மிகப் பயங்கரமான வீணாரணைக்கு முன்னர், உலகில் இருக்கும் போதே, எமது பிழைகளை, குற்றங்களை ஆராய்ந்து எம்மை நாமே ஒரு முறை 'சுய பரிசோதனை' (Self Evaluation) செய்து, ஆஃகிரா

வுக்காக ஒவ்வொருவரும் தம்மைத் தயார் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

பிறகு செய்வோம், நாளைக்கு செய்வோம், ஒரு வாரத்தில் செய்வோம், அடுத்த றமழானில் மேற்கொள்வோம், என்றெல்லாம் மனதில் நினைத்துக் கொண்டு, ஒருபோதும் நாம் தவ்பாவைப் பிற்படுத்தக் கூடாது. இந்த வீடயத்தில் நாம் சோம்பல் காட்டி வந்தால், எமது மரணத்தருவாயில் நாம் வருத்தப்பட வேண்டி வரும்.

இன்றிரவு நீ படுக்கைக்குச் சென்றால், காலையில் நீ உனது படுக்கையிலிருந்து உயிரோடு எழுந்திருப்பாய்! என்பதை உன்னால் நிச்சயப் படுத்திக் கூறமுடியுமா? தவ்பாச் செய்யாமல் பெரும் பாவச் சமையோடு, மறுமைக் காகத் தன்னைத் தயார் படுத்திக் கொள்ளாத நிலையில் நீ எவ்வாறு அல்லாஹ்வை எதிர் கொள்ளப் போகின்றாய்? மரணம் உன்னை நெருங்கி வீட்டால், தவ்பாவிற்குரிய வாயில்கள் அனைத்தும் மூடப்பட்டு விடுகின்றன. அப்போது கவலைப்படுவதில் எந்தப் பயனும் இல்லை. அழுது கெஞ்சீ னாலும், கதறினாலும் அதற்கு ஒருபோதும் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட மாட்டாது. பின்வரும் மறை வசனம் இதனைத் தெளிவு படுத்துகின்றது.

‘மேலும், தீயவற்றைச் செய்து கொண்டே இருப்போர்க்கு, முடிவில் அவர்களில் ஒருவருக்கு மரணம் வந்து வீட்டால், இப்போது நான் (என் பாவங்களுக்குப்) பச்சாதாபப் படுகிறேன், என்று கூறுகின்றாரோ அவருக்கும், (அல்லாஹ்வை) நீராகரீத்த நிலையில் மரணிப்பவர்களுக்கும் தவ்பா (பாவ மன்னிப்பு) இல்லை’

(அந்நிலா - 4 : 18)

‘இன்னும், (மனிதர்களே) உங்களுக்கு வேதனை வருவதற்கு முன்னதாகவே, உங்கள் இரட்சகன்பால் (தவ்பா செய்து) நீங்கள் தீரும்பி வீடுங்கள். அவனளவில் முற்றிலும் நீங்கள் கீழ்ப்படிந்தும் வீடுங்கள். (வேதனை வந்து வீட்டால்) பின்னர், (எவராலும்) நீங்கள் உதவி செய்யப் படமாட்டீர்கள்’

(அல் ஐமர் - 39 : 54)

‘தங்கள் மீது (தாங்களே) அளவு கடந்து (பாவங்கள் செய்து வீட்டோராகிய) என் அடியார்களே! அல்லாஹ்வின் அருளிலிருந்து (அவன் மன்னிப்பை வீட்டும்) நிராசையுற்றோர்களாக நீங்கள் ஆகி விட வேண்டாம். நிச்சயமாக அல்லாஹ் (உங்களுடைய) பாவங்கள் யாவற்றையும் நீங்கள் பிழை பொறுக்கத் தேடினால்) அவன் மன்னித்து வீடுவான். (ஏனெனில்) நிச்சயமாக அவன் தான் மிக்க மன்னிப்பவன். மிக்க கிருபையுடையவன், என (நபியே) நீர் கூறுவீராக!’

(அல் ஐமர் - 39 : 53)

பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு, அல்லாஹ்வுடைய அருள் யாருக்குக் கிடைக்கின்றதோ, நிச்சயமாக அவர் பாக்கியம் பெற்றவர். ‘அல்லாஹ்வுடைய அருள் அனைத்தையும் மிகைத்து வீட்டதாகவும், அவனது அருள் நல்லவர்களை மிகவும் நெருங்கி இருப்பதாகவும்’ அல்குர்ஆன் கூறுகின்றது. இப்படியெல்லாம் இருக்கும் போது, நாம் எதற்காக அல்லாஹ்வுடைய அருளில் நம்பிக்கை இழக்க வேண்டும்? “தனது அடியான் தவ்பாச் செய்யும் போது அல்லாஹ் அவனைக் கொண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவதாக நபியவர்கள் கூறுகின்றார்கள்”. (முஸ்லிம்)

‘ஒரு தாய் தன் குழந்தை மீது எந்தளவு அன்பு செலுத்துகின்றாளோ, அதனை வீடப் பன்மடங்கு தன் அடியார்கள் மீது, அல்லாஹ் அன்பு செலுத்துவதாக நபிகளார் (ஸல்) கூறியுள்ளார்கள்’ (புகாரீ, முஸ்லீம்)

மேலும், ஓர் அடியானின் பாவங்கள் வாணைத் தொடுமளவு அல்லது பூமியை நிரப்புமளவு நிறைந்திருந்தாலும், அல்லாஹ்வுக்கு இணை¹ வைக்காத நிலையில், அவனது அருளில் ஆதரவு வைத்து, தனது பாவங்களுக்காக மன்னிப்புக் கேட்கும் போது, அனைத்துப் பாவங்களையும் மன்னித்து வீடுவதாக ஹதீஸில் குதஸீயில் அல்லாஹ் குறிப்பிடுகின்றான்.

(தீர்மானி)

‘இன்னும் (அல்லாஹ்வைப்) பயந்து (பாவம் செய்வதில்) லீருந்து) விலகிக் கொண்டார்களே, அத்தகையோரை அவர்களின் வெற்றியைக் கொண்டு அல்லாஹ் ஈடேற்று வான். தீமை அவர்களைத் தொடாது. அவர்கள் கவலைப் படவும் மாட்டார்கள்’ (அல் ஜமர் 39 : 61) என அல்குர்ஆன் குறிப்பிடுகின்றது.

இந்தளவு பாவங்களையும் செய்து வீட்ட உனக்கு ஒருபோதும் உன் இராட்சகனிடம் மன்னிப்புக் கிடைக்காது, தவ்பாவும் கிடையாது, என கஷத்தான் எம்மில் ஓர் ஊஸலாட்டத்தை ஏற்படுத்தி, எம்மை ஏமாற்றி வீடுவதற்கு முயற்சிப்பான். எனினும், நாம் அதற்கு ஏமாந்து, அவனது மாய வலையில் வீழ்ந்து விடக் கூடாது. பதிலாக, அல்லாஹ் வின் அருளில் முழு நம்பிக்கை வைத்து, அவனிடம் நாம் மனத் தூய்மையுடன் கேட்கும் போது, நிச்சயமாக அவன்

எமது பாவங்களை மன்னித்து, எமக்கு அருள் புரிவான், என்ற நம்பிக்கை எம்மிடம் வர வேண்டும். இது பற்றி அல்தூர்ஆன் பின்வருமாறு எமக்குத் தெளிவு படுத்துகின்றது.

‘எவர் ஒரு தீமையைச் செய்து விட்டு அல்லது தனக்குத் தானே அநீதி இழைத்து விட்டு, பின்னர், (பச்சாதாபப் பட்டு) அல்லாஹ்வீடம் பாவமன்னிப்புக் கோருகின்றாரோ, அவர், அல்லாஹ்வை, மிக்க மன்னிப்பவனாகவும், மிக்கக் கிருபையுடையவனாகவும் இருக்கக் காண்பார்’ (ஆந் நஸா - 4 : 110)
கருணை மிக்க அல்லாஹ் இரவிலும், பகலிலும் தன் அடியார்கள் தன்னிடம் மன்னிப்புக் கோராமாட்டார்களா, என எதிர்பார்த்த வண்ணமிருக்கின்றான்.

ஒரு முறை நபிகளார் (ஸல்) கூறினார்கள்:

‘பகலில் பாவம் செய்தவர்கள், தவ்பா செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக, இரவு நேரத்தில் அல்லாஹ் தன் கரங்களை வீரீத்துக் கொண்டிருக்கின்றான். இரவில் பாவம் செய்தவர்கள் தவ்பா மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக, பகல் நேரத்தில் அல்லாஹ் தன் கரங்களை வீரீத்துக் கொண்டிருக்கின்றான். மேற்கிலிருந்து சூரியன் உதிக்கும் வரை, (அவன் இவ்வாறு செய்கின்றான்)’
(முஸ்லிம்)

‘தனது பாவங்களுக்காக (ப் பச்சாதாபப் பட்டு அல்லாஹ் வீடத்தில்) மன்னிப்புக் கோருபவன், பாவங்களே செய்யாதவன் போன்றாகி விடுகின்றான்’ என நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

(இப்னு மாஜா, பைஹகீ)

மரணம், கப்ர், கியாம நாள், நரக வேதனை பற்றி நாம் அடிக்கடி நினைவு கூறும் போது, ஒரு போதும் நாம் பாவம் செய்யக் கூடாது, எம்மால் இயன்ற அளவு அதிலிருந்து நாம் தூரமாகிக் கொள்ள வேண்டும், இன்றேல், அது எம்மை அதல பாதாளத்தில் தள்ளி வீடும், என்ற பயம் உள்ளதில் துளிர் வீடுகின்றது.

ஒருவகாலு கீழ்த் ஸடிவு மோசமாசுதாக சிமைவதத்தூரிய காரணிகள் :

1. தவறான நம்பிக்கைகளில் விடாப் பிடியாக இருத்தல்.
2. உலகத்துடனான அளவு மீறிய மோகம்.
3. நல்லவற்றை வெறுத்தொதுக்கும் மனோபாவம்.
4. பாவங்களைத் தொடர்ச்சியாகச் செய்து வரல்.
5. பாவம் செய்வதைச் துச்சமாக மதித்தல்.
6. போதுமான கால அவகாசமிருந்தும் தவ்பாவைப் பிற்படுத்தல்.

உள்ளும், புறமும் சீர் பெற்றவர்கள் ‘**சூஉல் ஃகாதிமா**’ (سوء الخاتما) எனும் தீய முடிவில் வீழ்ந்து விட மாட்டார்கள். எனினும், உள்ளம் சீர் பெறாமல் வெளிப் பகட்டுக்காக மாத்திரம் அமல் செய்து கொண்டிருப்போர் மோசமான முடிவிற்கு உட்பட்டு வீடுகின்றார்கள். ஏனெனில், இவர்கள் பெரும் பாவங்களில் பகீரங்கமாகவும், விடாப்பிடியாகவும் ஈடுபட்டு வந்தார்கள். யாஅல்லாஹ்! மரண வேளையில் ஏற்படும் “சூஉல் ஃகாதிமா” எனும் மோஷமான முடிவி லிருந்து எம்மனைவரையும் காப்பாற்றி, ‘ஷஹாதா’ எனும்

திருக் கலிமாவை மொழிந்தது, உனது திருப்தியைப் பெற்ற நிலையில் எம்மை மரணிக்கச் செய்வாயாக! ஆமீன். வஆ:கீரு த.:வானா அனீல் ஹம்துலில்லாஹி றப்பீல் ஆலமீன்!

உஷாத்துணை நூல்கள் :

1. அஹ்காமுல் ஜனாஇஸ் வபிதஉஹா - ஷெய்க் முஹம்மத் நாஸிருத்தீன் அல்பானீ
 أحكام الجنائز وبدعها للشيخ ناصر الدين الباني
2. றீஸாலா பீ அஹ்காமில் ஜனாஇஸ் - முஹம்மத் ஸாலிஹ் அல் உபைத்
 رسالة في أحكام الجنائز للشيخ محمد صالح العبيد
3. முஹர்ரமாத் இஸ்தஹான பீஹன் னாஸ் - முஹம்மத் ஸாலிஹ் முன்ஜீத்
 محرّمات استهان بها الناس للشيخ محمد صالح منجد
4. மு.க்தஸர் அஹ்காமுல் ஜனாஇஸ் - ஷெய்க் ஸாலிஹ் அல்
 ::பவ்ஸூன்
 مُختصر أحكام الجنائز للشيخ صالح الفوزان
5. அல் மையீத் (பீரகரம்) - அழைப்பு வழிகாட்டல்களுக்கான மையம்,
 ஸுல்தானா, ஸஊதி அரேபியா.
 مذكرة "الميت" اصدار: المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات
 بسلطنة ، الرياض ، المملكة العربية السعودية .
7. மஜ்லுஅத் பதாவா வமகாலாத் முதநவ்லீஅஹ் - ஷெய்க் அப்துல்
 அஸீஸ் இப்னு பாஸ்
 مجموعة فتاوى ومقالات متنوعة لسماحة الشيخ عبد العزيز بن عبد الله بن باز
8. பதாவா நூருன் அலஹ்தத் தாஹீப் - ஷெய்க் அப்துல் அஸீஸ் இப்னு பாஸ்
 فتاوى نور على الدرب لسماحة الشيخ عبد العزيز ابن باز

- ٢٨- دفن الميت ليلا
٢٩- تذكير الحاضرين بالموت وما بعده عند الدفن
٣٠- تعزية أهل الميت
٣١- إذا مات أولاد المسلمين...
٣٢- أولاد المشركين
٣٣- زيارة القبور
٣٤- زيارة القبور للنساء
٣٥- ما يحرم عند القبور
٣٦- اتخاذ القبور مسجدا
٣٧- أحكام المتوفى عنها زوجها
٣٨- كيف تعتد المرأة المتوفى عنها زوجها
٣٩- المرأة التي تموت وهي حامل
٤٠- علامات حسن الخاتمة
٤١- القبر أول منازل الآخرة
٤٢- أوصاف أهل النار
٤٣- أهمية التوبة قبل الموت
٤٤- علامات سوء الخاتمة
٤٥- المراجع

(صفحات الكتاب - ١٧٧)

المترجم - محمد إلياس آدم (مترجم بالمحكمة الجزئية بالرياض)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

محتويات كتاب " أحكام الجنائز وما يتعلق بها من الأمور " (باللغة التاميلية)

- ١- مقدمة الكتاب
- ٢- الموت في نظر الإسلام
- ٣- سكرة الموت
- ٤- زيارة المريض
- ٥- كيفية التداوي للمريض
- ٦- التداوي بالمحرّمات
- ٧- تعلّق التّمائم بقصد العلاج
- ٨- كيف نتعامل مع المحتضر
- ٩- هل يجوز للمريض تمنّي الموت
- ١٠- وصية المحتضر
- ١١- ما يجب على الحاضرين تجاه الميت
- ١٢- من مات وعليه ديون
- ١٣- ما يحرم على أقارب الميت
- ١٤- نناء الناس على الميت
- ١٥- أحكام الجنائز وما يجب على الحاضرين بعد موته
- ١٦- من تولى غسل الميت فله أجر عظيم
- ١٧- الأمور التي يجب قيل غسل الميت
- ١٨- تكفين الميت وما يتعلّق به من الأمور
- ١٩- حمل الجنازة واتباعها
- ٢٠- الإسراع بالجنازة
- ٢١- الصلاة على الجنازة
- ٢٢- من أحق بالإمامة في الصلاة على الجنازة
- ٢٣- مشروعية الصلاة على من يأتي ذكرهم
- ٢٤- تحريم الصلاة والاستغفار على الكفار والمنافقين
- ٢٥- كيفية صلاة الجنازة
- ٢٦- صلاة الجنازة على المقبرة
- ٢٧- دفن الميت وما يتعلّق بها من أمور